

T.C.
ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MÜZİK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ

MÜZİK EĞİTİMİNDE ÇALGI EĞİTİMİ
VE SORUNLARI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

6608

NECDET KALENDER

BURSA, HAZİRAN 1988

W. C.
Yükseköğretim Kurulu
Doktora Danışmanlığı Merkezi

T.C.
ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MÜZİK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ

MÜZİK EĞİTİMİNDE ÇALGI EĞİTİMİ
VE SORUNLARI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

NECDET KALENDER

Sınav Günü : 21.10.1988
Jüri Üyeleri : Doç. Dr. Yücel ELMAS (Danışman)
Doç. Dr. Necati GEDİKLİ
Doç. Dr. Raif GÜLCAN...
.....

BURSA, HAZİRAN 1988

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa No:

ÖNSÖZ

1. GİRİŞ.....	1
1.1. Eğitim ve Tanımı.....	1
1.2. Müzik Eğitimi.....	2
1.3. Çalğı Eğitimi.....	2
1.4. Cumhuriyetin Kuruluşundan Günümüze Kadar Ortaokul Müzik Eğitimine İlişkin Olarak Yapılan Çalışmalar.....	3
1.5. Cumhuriyetin Kuruluşundan Günümüze Kadar Uygulanmış ve Uygulanmakta Olan Müzik Eğitim Programları.....	4
1.6. Araştırmanın Amacı ve Önemi.....	5
2. YÖNTEM	8
2.1. Verileri Toplamada İzlenen Yol.....	8
3. BULGULAR ve YORUM.....	9
3.1. Yıllara Göre Ortaokul Müzik Eğitimi Programlarının Çalğı Eğitimi Yönünden İncelenmesi..	9
3.2. Kaynak Gösterilen ve Kullanılan Çalğı Eğitimi Metotlarının İncelenmesi.....	12
3.2.1. Mandolin Metotlarının İncelenmesi....	12
3.2.2. Blokflüt Metotlarının İncelenmesi....	18
3.2.3. Gitar Metotlarının İncelenmesi.....	25
3.2.4. Akordeon Metotlarının İncelenmesi....	27
3.2.5. Melodika Metotlarının İncelenmesi....	29
3.2.6. Bağlama Metotlarının İncelenmesi....	30
4. SONUÇ ve ÖNERİLER.....	36
5. ABSTRAKT.....	39
6. ABSTRACT.....	40
7. KAYNAKLAR.....	41
8. EKLER	
9. ÖZGEÇMİŞ	

ÖNSÖZ

Ülkemizde müzik eğitimi kapsamlı olarak sadece ortaokullarda yapılmaktadır. Zira ilkokul programında müzik dersi yer aldığı halde, bu okullarda müzik öğretmeni bulunmadığından dersler amacına uygun olarak yapılamamaktadır. Lisede ise müzik dersi seçmeli ders olduğundan ve yurdumuzda müzik öğretmeni sayısının azlığından dolayı yeterli ve amacına uygun müzik eğitimi verilememektedir.

Halen çalgı eğitimcisi olarak görev yapmam nedeni ile, müzik eğitimiminin bir boyutu olan çalgı eğitimiminin ülkemizdeki durumu beni bu çalışmaya yöneltti. Bu araştırmada önce ortaokul programlarında yer alan müzik eğitiminde çalgı eğitiminin yerini, sonra da bu alanda yazılan metodları incelemeye çalıştım.

Bu araştırma bir ihtiyaçtan doğmuştur. Dileğim bu araştırmanın başka ihtiyaçlar doğurması, yetkililerce hazırlanacak programlarda dikkate alınması ve bundan sonra metod yazacaklara bir kaynak oluşturmasıdır.

Bitirme çalışmamın bu aşamaya gelmesinde büyük yardım ve desteğini gördüğüm tez yöneticim; Doç.Dr.Yücel ELMAS başta olmak üzere, kaynak sağlamada yakın ilgi ve yardımlarını gördüğüm hocam Doç.Dr.Necati GEDİKLİ'ye bölümümüz öğretim görevlileri Selahattin GÖRSEV, Rabia YILMAM, Zeki ÇUBUK, İsmail BOZKAYA, Okutman Enver TUFAN, Aydın ATALAY, Araştırma Görevlisi Nesrin BİBER ile Bursa İlinde görev yapan müzik öğretmenleri Nezir ŞENER, Mehmet ŞENOL'a en derin teşekkürlerimi sunarım.

Ayrıca bu yüksek lisans programının bizlere açılmasını sağlayan Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü'ne ve yetkililerine teşekkürü bir borç bilirim.

1. GİRİŞ

Bu bölüm, araştırmada ele alınan problemin daha iyi belirlenip açıklanması amacıyla genelden özele doğru Eğitim, Müzik Eğitimi, Çalgı Eğitimi, Cumhuriyetin Kuruluşundan Günümüze Ortaokul Müzik Eğitimine ilişkin Olarak Yapılan Çalışmalar, Cumhuriyetin Kuruluşundan Günümüze Kadar Uygulanmış ve Uygulanan Ortaokul Müzik Eğitim Programları, Araştırmanın Amacı ve Önemi alt bölümlerinden oluşmaktadır.

1.1. Eğitim ve Tanımı

İnsanları bilinçli olarak eğitebilmek için herseyden önce niçin ve ne öğretileceğini iyi bilmek gereklidir. Bu ise insanın niçin yaşadığıını, yaşamın anlamının ne olduğunu ve ne çeşit bir yaşam olması gerektiğini bilmeyi ilgilendirir. Bu nedenle dünyanın doğası, iyi yaşamın anlamı, insan doğası ve insanın bu ortamındaki yerinin araştırılması, eğitimin insan yaşamındaki önemini ve gerekliliğini vurgular.⁽¹⁾

"Eğitim, bireyin davranışında kendi yaşıntısı yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme sürecidir."⁽²⁾ Bu davranış değişikliği, bireyin önceden sahip olmadığı yeni davranışlar kazanması, önceden sahip olduğu davranışlardan istenmeyen nitelikte olanları terketmesi, istenilen yönde olup da kusurlu olan davranışları düzeltmesi ya da bunlardan eksikleri olanları tamamlaması, kazanmış olduğu davranışları istenilen yeterlik ya da yetkinlik düzeyine çıkarması biçiminde olabilir. ⁽³⁾

Eğitim, özellikle çağdaş eğitim, bireyleri bilişsel (zihni), duyuşsal (hissi) ve devinişsel (harekî) yönleriyle birer bütün halinde ve en ileri düzeyde yetiştirmeyi amaçlar. Çağdaş eğitimin üç ögesinden birini oluşturan sanat eğitimi de, temelde, sanat etkinlik ve etkileşimleri yoluyla bireyin yaratma gürüsünü doyurmaya, estetik gereksinimlerini karşılamaya, beğeni duygusunu geliştirmeye ve içinde yaşadığı gerçekliğe dâha duyarlı duruma getirmeye yöneliktir.⁽⁴⁾

1.2. Müzik Eğitimi

İnsanlar gelişmeye elverişli yeteneklerle doğarlar. Kalıtımıla doğrudan ilgili olan bu yetenekler çevre ve eğitim yoluyla biçimlenir, gelişir. Müzik Eğitimi, insanların duygusal yönünün gelişmesinde önemli rol oynayan etmenlerden biridir.

Güzel sanatlar eğitiminin önemli bir boyutunu oluşturan müzik eğitimi, "Bireyin davranışında kendi yaşıntısı yoluyla ve kasıtlı olarak müzikiyle ilgili istendik değişme oluşturma süreci" diye tanımlanabilir.⁽⁵⁾ Kısa bir tanımla "Bireyin davranışında müzikiyle ilgili istendik değişme oluşturma süreci" dir.

1.3. Çalgı Eğitimi

Bir toplumda, birbirini seven, birbirine saygılı, birbirlerinin haklarını tanıyan ve koruyan bireyler yaratılmasında müzik eğitimi önemli bir yer alır. Çalgı çalmak dases eğitimi gibi, müzik eğitiminin, diğer bir boyutudur. İnsan sesinin rengi ve genişliği sınırlıdır. Çalgı çalmak yoluyla insanlar kendi hançereleri ile elde edemedikleri sesleri ve ses renklerini elde edip müzik yapmakta kullanırlar. İnsanlar eğitilmiş sesleriyle daha güzel ve etkileyici müzik yapabildikleri gibi doğru yöntemlerle öğrendikleri bir çalgıyla da aynı sonuca ulaşabilirler. Müzik yaparken çalgılarından yararlanmak ses ve renk zenginliği yaratır.

Çalgı eğitimi alan öğrencilerin, okula karşı tutumları olumlu olur ve okula severek gittikleri görülmüştür. Birlikte şarkı söyleme ve müziki yapma alışkanlığı sonucu birlik ve toplum kavramları gelişir. Daha bağımsız ve kendine güvenen kişilikli bireyler olma yolunda adım atarlar. Birbirleriyle dayanışma ve yardımlaşmaya özen gösterirler. Birlikte, toplu olarak yaşanan müziki deneyimlerinin getirdiği coşku ve mutluluk, diğer konularda da başarılı olmalarını sağlar.⁽⁶⁾

1.4. Cumhuriyetin Kuruluşundan Günümüze Ortaokul Müzik Eğitimine İlişkin Olarak Yapılan Çalışmalar

Cumhuriyetin kuruluşundan sonra Atatürk her alanda olduğu gibi eğitim, kültür ve sanat alanlarında da yeniden düzenleme çalışmalarını hızlandırmış, müzik konusundaki görüş ve düşünceleriyle Türk müzik eğitimine ışık tutmuştur.^(7,8,9)

Cumhuriyetin ilanından sonra eğitim alanında en kötü reform Tevhid-i Tedrisat Kanunu (1924) ile gerçekleştirilen改革dur. Adı geçen yasa ile öğretim kurumlarının tümü Maarif Vekaleti'nin (Milli Eğitim Bakanlığının) denetimi altına girmiştir. Cumhuriyet döneminde müzik eğitimi ile ilgili doğrudan ya da dolaylı çeşitli düzenlemeler yapılmıştır. Bunlar arasında " 28 Eylül - 03 Ekim 1970" tarihinde toplanan VIII. Milli Eğitim Şurası'nda önerilip kabul edilen ve Bakanlık tarafından uygulamaya konulan Yeni Ortaokul Haftalık Ders Dağıtım Çizelgesi'nde " Zorunlu Dersler" arasında yer alan " Müzik " dersinin dışında, ikinci grup "seçmeli dersler " arasında her sınıfta haftada birer saat süreli " müzik çalışmaları "na yer verilmiştir. 1974'ten itibaren uygulanan ortaokul programında, zorunlu müzik dersinin dışında, " Koro ", " Çalgı Toplulukları " adıyla haftada 1-2 saat süreli " seçmeli dersler "e de yer verilmektedir.⁽¹⁰⁾

Seçmeli derslerin amacı şu şekilde belirtilmiştir:

a) Öğrencilerin kendilerine özgü bireysel ilgi ve yeteneklerini tanıyıp anlamalarına ve geliştirmelerine imkan sağlamak;

b) Okul ve çevrenin imkansızlıklarından doğan eşitsizlikleri gidermeye yardımcı olmak;

c) Okul ve çevre arasında yakın bir ilişkinin kurulmasını sağlamak; böylece öğrencilerin hayatı ve iş alanlarına uyumlarını kolaylaştırmak, onları çevrelerinde etkili hale getirecek nitelikleri kazanmalarına yardımcı olmak;

ç) Öğrencilerin çeşitli iş ve uğraşı alanlarına yönelmeleri için gerekli rehberlik çalışmalarına katkıda bulunmak.⁽¹¹⁾

14 Haziran 1973'te kabul edilen 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun müzik eğitimi bakımından önem taşıyan 33.maddesinde şöyle denilmektedir. "Güzel Sanatlar alanlarında özel istidat ve kabiliyetleri beliren çocukların küçük yaşılarından itibaren yetiştirmek üzere temel eğitim ve ortaöğretim seviyesinde ayrı okullar açılabilir veya ayrı yetiştirmeye tedbirleri alınabilir. Özellikleri dolayısıyla bunların kuruluş, işleyiş ve yetiştirmeye ile ilgili esasları ayrı bir yönetmelikle düzenlenir."⁽¹²⁾

1.5. Cumhuriyetin Kuruluşundan Günümüze Kadar Uygulanmış ve Uygulanan Ortaokul Müzik Eğitim Programları

Öğrenim süresi yönünden incelendiğinde 1924 yılından günümüze kadar ortaokulların öğrenim süresi üç yıl'dır. 1946 yılında toplanan III. Milli Eğitim Şurası'nda İlkokul ve ortaokulun sekiz yıl süreli bir bütün olması önerilmişse de, ilkokul ve ortaokulun sekiz yıllık "Temel Eğitim" kapsamına alınması 1973'te kabul edilen 1739 Sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu ile olmuştur. Bu bütünlük kendi içinde iki kademeyle ayrılmaktadır. İlkokul "birinci kademe" yi, ortaokul ise "ikinci kademe"yi oluşturmaktadır.⁽³⁾

Ortaokul devresinde öğretim ihtisaslaşmaz. Ancak öğrencilere seçmeli dersler, ders dışı eğitsel ve sosyal faaliyetler, öğretmen-veli ilişkileri sürekli gözlemler ve rehberlik yolu ile istidat ve kabiliyetlerini anlama, bu durumda ya Lise'nin çeşitli programlarına yöneltir veya hayatı hazırlanma yönünden yardım edilir.⁽¹³⁾

Ortaokullarda müzik eğitimi Cumhuriyet'ten günümüze kadar sürekli olarak yer almıştır. Ortaokullarda müzik eğitimi, müzik öğretmeni tarafından verilir. Ancak, bu okullarda günümüze kadar gerekli sayıda müzik öğretmeni görevlendirilememiştir. Müzik öğretmeninin bulunmadığı yerlerde ya başka bir dal öğretmeni ya da okul dışından sağlanan kişiler tarafından doldurulmuştur. Bunların yapılamadığı durumlarda ise ya boş geçmiş ya da başka dersler için kullanılmıştır.⁽³⁾

Cumhuriyetin kuruluşundan sonra ortaokul müzik eğiti-

miyle ilgili ilk program hazırlama çalışmaları 1924 yılında yapılmış; onu 1927-1930, 1930-1931, 1931-1937, 1938-1949, 1949-1970, 1971-1986 yılları arasında uygulanan programlar izlemiştir. Halen 1986 programı yürürlüktedir.

1924 Programı üç sene uygulanmış, 1927 programında bazı derslerde değişimeler yapılmış, 1928'de yeni harflerin kabulünden sonra ortaokul programlarında (müzik dahil) asıl değişme 1932'de olmuştur.

1930-1931 öğretim yılında deneme niteliğinde uygulamaya konulan ortaokul programı, o güne kadar uygulanan dağıtık programları bir araya toplamıştır. Önemli bir özelliği yoktur.

1924 yılında uygulamaya konulan ve gerektikçe küçük değişiklikler yapılan ortaokul müfredat programlarında yedi yıllık bir uygulamadan sonra esaslı bir değişiklik yapılmasının gerekliliği anlaşılmıştır. Bu nedenle 31.1.1932'de yayınlanan ortaokul müfredat programı yeni bir değişme ifade eder. 1924-1927, 1927-1930, 1930-1931 yılları arasında uygulanan ortaokul programlarında müzik dersi, ortaokulun her üç sınıfında haftada birer saat olarak yer almıştır.

1931-1937 yılları arasında uygulanan ortaokul programında müzik dersi, birinci sınıfta iki, ikinci ve üçüncü sınıfta birer saat olarak okutulmuştur.

1938-1949, 1949-1970 yılları arasında uygulanan ortaokul programlarında müzik dersi, tüm sınıflarda haftada birer saat olarak yer almıştır.

1970 yılından 1986'ya, 1986'dan günümüze kadar uygulanan programlarda müzik dersi, tüm sınıflarda birer saat olarak okutulmaktadır. (14,15)

1.6. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Okul müzik eğitimiminin amacı; kişilikleri oluşmuş, toplumsal yaşayışın hazzını duymuş, milli ve evrensel müzik sanatına yönelik bilim, teknik ve güzel sanatların diğer dallarıyla birlikte müzikte de çağdaş uygarlığın yaşayıcı, uygunlayıcı, yaratıcı bir ortağı durumuna gelmiş genç kuşakların

yetişmesini sağlamaktır.

Buna göre ortaokullarda; öğrencilerde müzik dinleyip yapmayı bir ihtiyaç haline getirmek ve müzik yoluyla onların anlatım güçlerini, belleme ve yaratma yeteneklerini geliştirmek; onlarda güzele ve iyiye karşı bir ilgi uyandırmak.

Öğrencilerde kendi çevrelerinden başlıyan ve gittikçe tek ve çok sesli eğitsel değeri olan bir türkü ve şarkı dağarcığı kazandırmak. Dağarcıklarına giren müzикleri mümkün olduğu kadar notasıyla da doğru ve güzel bir biçimde okuyup yazma becerisini kazandırmak. Öğrencileri bir çalgı çalmaya isteklendirmek; istekli, üstün yetenekli öğrencilerin ile ride müzik mesleğine yönelebilmeleri için gerekli görgü, bilgi ve beceri kazanmaları. Öğrencilerin müzik yoluyla; tek ve toplu iş yapmada sorumluluk duygusu kazanmaları. Milli ve evrensel müzik sanatı ürünlerini tanıtmak ve sevdirmek; öğrencilerin orta öğretim seviyesinde köklü ve tutarlı bir müzik kültürü almaları amaçlanır.

Bu durumda her ne kadar öğrencilerin kendi sesleriyle müzik yapmaları ilk planda olsa da; hepsinin işitme düzeyi, yetenekleri, ses sınırları ve gürültükleri aynı olmıyacağından hepsinin çalabileceği ortak bir çalgının ya da okul çocuk çalgılarının eğitimi önem kazanmaktadır.⁽¹⁶⁾

Cumhuriyet döneminde okullarımızda kullanılan okul çocuk çalgıları; Mandolin, Blokflüt, Gitar, Akordeon, Bağlama ve Melodika'dır.

Bu çalgıların eğitiminde karşılaşılan karmaşık davranışları öğrencilere en etkin biçimde kavratabilmek ve çalgıları sevdirebilmek amacıyla sistemli çağdaş metodlar yazılmasını gereklili hale getirmiştir.

Bu görüş doğrultusunda, bu araştırmada okul çocuk çalgıları için yazılan çalgı eğitimi metodlarının ortaokul müfredat programına uygun olup olmadığını saptanması amaçlanmıştır.

Sonuç olarak şu problem cümlesi oluşturulmuştur: Müzik Eğitiminde Çalgı Eğitimi ve Sorunları nelerdir?

Bu araştırmada aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır.

1. Ortaokul Müfredat programlarının çalrı metotlarına göre kapsam ve içerik bakımından durumu nedir?

2. Ortaokullarda kullanılan çalrı eğitimi metotlarının kapsam ve içerik bakımından durumu nedir?

3. Kullanılan çalrı eğitimi metotlarının çağdaş program anlayışına göre durumu nedir?

4. Kullanılan çalrı eğitimi metotlarının yeterli ve yetersiz oldukları tarafları nelerdir?

Bu araştırmanın; ortaokullarda kullanılan çalrı eğitimi metotlarının görünümlerinin belirlenerek açıklığa kavuşturulması konusunda yararlı olacağı, var olan metotların geliştirilmesine ve daha sonra yapılacak olan metot çalışmalarına bilimsel katkıda bulunarak ışık tutacağı düşünülmektedir.

Bu araştırma; Cumhuriyetten günümüze kadar uygulanmış olan müfredat programlarının içerisindeki çalrı eğitimi konusu ve okul çocuk çalgılarının metotları ile sınırlanmıştır.

2. YÖNTEM

Bu araştırmada; ortaokullarda Cumhuriyetin kuruluşundan günümüze kadar uygulanmış ve uygulanmakta olan müzik eğitimi programlarındaki çalgı eğitiminin yeri ile Mandolin, Blokflük, Gitar, Akordeon, Bağlama ve Melodika eğitimi metodlarının günümüz metot anlayışı bakımından durumu incelenmiş "betimsel yöntem" kullanılarak "tarama metodu" uygulanmıştır.

Değerlendirmede, 1930-1931 öğretim yılında uygulamaya konulan programdan günümüze kadar uygulanmış ve halen uygulanan programlar ile okul çocuk çalgı eğitimi metodları dikkate alınmıştır.

2.1. Verileri Toplamada İzlenen Yol

Elde edilen veriler, ilgili kaynakların taranması sonucunda ortaokul müfredat programları ile günümüz müzik ve çalgı eğitiminde kullanılan metodlardan oluşturulmuştur. Kaynak tarama, Cumhuriyetin kuruluşundan günümüze kadar uygulanan programlarla çalgı eğitimi metodlarındaki, araştırma ile ilgili konuları saptamak için gerekli bir yol olarak gerçekleştirılmıştır.

3. BULGULAR ve YORUM

Bu bölümde, ana ve alt problemler doğrultusunda ortaokul müfredat programlarının ve okul çocuk çalğı eğitimi metotlarının incelenmesi sonucunda ortaya çıkan bulgular ve yorumlar yer almıştır.

3.1. Yıllara Göre Ortaokul Müzik Eğitimi Programlarının Çalğı Eğitimi Yönünden İncelenmesi

1930 Ortaokul programındakonumuz çalğı eğitimine ilişkin herhangi bir bilgi yer almamıştır.

1931 Ortaokul programında; 3.sınıf, şarkılar bölümünde "Muallim mekteplerinde ilk sınıfından itibaren (orta 1.sınıf) talebe keman ve bilhassa piyano öğrenmeye başlar. Son sınıfa kadar devam eder. Bu çalğı eğitiminin amacı ilkokul öğretmenlerini öğrenciye müzik zevki ve dersi verebilecek şekilde yetiştirmektir." ibaresiyle çalğı eğitimine İlköğretim okullarının ortaokul kısmında yer verilmiştir.

1938 Ortaokul programında çalğı eğitimine yer verilmemiştir.

1949 Ortaokul programında çalğı eğitimine; Amaçlar bölümünde "Her öğrenciyi ilgi ve yeteneğine göre şarkı söylemeye, bir müzik aleti calmaya, bir müzik parçasını dinlemeye, ritmik çalışmalarla ve yaratıcı faaliyetlere katılmaya teşvik etmek", zevk eğitimi bölümünde "Okulda müzik zevkinin eğitimine yarayan araçlardan biride bizzat çocukların okul orkestrası, koro, bando veya herhangi başka ses veya saz teşekkülleri kurmaktadır. Okul müziği her ne kadar esas itibarıyla ses müziği ise de okul içinde ve dışında çocukların saz müziğine teşvik etmek lazımdır. Küçük sınıflarda vurma aletler takımları kurmak, dilli kaval cinsinden veya yan çalınan flütlerden, ağız armonikası ve mandolin takımları meydana getirmek; keman, piyano ve diğer orkestra aletlerinin propagandasını yapmak da müzik çalışmaları arasında yer almalıdır. Çalğı faaliyetleri sesle yapılan, sese dayanan esas müzik öğretimi ve eğitiminin yerini almamalıdır." şeklinde yer verilmiştir.

1971 Ortaokul programında çalgı eğitimi, Amaçlar bölümünde "öğrencileri bir çalgı calmaya isteklendirmek; istekli üstün yetenekli öğrencilerin ileride müzik mesleğine yönelbilmeleri için gerekli görgü, bilgi ve beceri kazanmalarını sağlamaya çalışmak", "şarkı ve çalgı müziklerinin öğretiminde uygulanacak öğretim ve eğitim metotları, bilinenden bilinmeye gitme ilkesine uygun olmalıdır. Nota öğretimi de dağarcıkla birlikte ele alınmalı ve soyutlaştırılmadan, tartım ve ezgi kalıplarından yola çıkılarak ve canlı örnekler içinde gerçekleştirilmelidir. Kuramsal bilgiler şarkılardan kopuk olarak verilmemelidir. Bilgi daima yaşayıştan çıkarılmalıdır. Bu yaşayış şarkıdır, türküdür, marştır, ninnidir, kısacası müziğin kendisidir. Öğrencilerin müzik bilgileri yoklanırken de kuru bilgiler, soyut tarifler aranmamalı, bu bilgilerin müzik içinde kullanılışları, işlenişleri, yoklanmalıdır", "Öğrencilere kendi seslerinin en doğal ve etkili çalgı olduğu duygusu kazandırılmalı, kendi sesleri sevdirilmelidir", "şarkı söyleme, çalgı calma, kısacası müzik yapma, dersin dar sınırlarını aşıp okul yaşayışının her dönemine girmelidir", "böylece seçmeli müzik çalışmaları dersleri asıl ders saatlerinde işlenen konuları çeşitlendirmek, şarkı ve çalgı dağarcığını zenginleştirmek, çalgı öğretimini, şarkı öğretimi ile el ele yürütmek, çalgı grupları düzenleyip yetiştirmek, toplu çalgı çalışmaları yapmak, müzik dinletmek, kısacası bu öğrencileri müziğe yaklaştırmak için kullanılabilecektir. Seçmeli müzik derslerinde de mutlaka geleceğin müzikçileri yetiştirecektir. Fakat bu derslerin asıl amacı geleceğin müzik severlerini yetiştirmek olmalıdır", bu programın çalgı çalışmaları ve çalgı toplulukları bölümünde "çalgı eğitimi, ses eğitiminin vazgeçilmez bir parçasıdır. İstekli öğrencilerden kurulan çalgı toplulukları, halk türkülerine eşlik grupları, üstün yetenekli öğrencilerle yapılacak bireysel çalgı çalışmaları, müzik eğitimini tamamlayan en önemli çalışmalarıdır. Dilliflüt (blokflüt) toplulukları, mandolin grupları, boru trampet takımları, okul bandoları, halk türkleri korosu eşlik grupları (bögelerin halk çalgıları ile), okul orkestraları gibi topluluklar, okullarda hazırlanabilecek çalgı topluluklarının bellii başlılarıdır.

Piyasada yaygın olan geçici bunalım müziklerinin ve hafif müzik topluluklarının okullarda da aynı biçimde etkinlikte bulunmalarına izin verilmelidir. Bunların okullarımıza getirdiği dağarcık müzik zevki ve anlayışı, müzik yapma tarzı ve giderek hayat görüşü eğitsel olmaktan uzaktır. Bu nedenle elektro çalgılara okul müzik çalışmaları içinde yer verilmelidir. Melodika, Gitar, Akordeon ve bunun gibi çalgılar ise, ancak eğitsel bir anlayışla ele alındıkları zaman veya yukarıda sayılan çalgılarla birlikte grupta oldukları zaman müzik eğitimine katkıda bulunabilirler.

İstekli ve üstün yetenekli öğrencileri keman, piyano v.b. artistik çalgılara yöneltmek ve bu çalgıların öğretimi için de imkan ölçüsünde çalışmalar yapmak gereklidir. Böyle bir reysel çalğı çalışmalarında bir saatte en çok 2 ve 3 öğrenci ile çalışılabilir",

Dilliflüt (blokflüt) bölümünde "kamış düdüklere (kavalara) çok benzeyen bu çalğı, yüzyılımızda sanat ve özellikle eğitim müziğine yeniden kazandırılmış eski bir çalgıdır. Okul çalgısı olarak seçiminde, şu özelliklerini saymak uygun olur: 1. Tinisi sürekli ve insan sesinin bir devamı olarak düşünebilir, bir ezgi çalgısıdır; 2. Tek çalındığı sürece bir düzen (akord) sorunu yoktur. 3. Grupla veya başka çalgılarla çalındığı zaman, düzen ve özellikle seslerin temizliği (intonation) önem kazanır. Onun için de soluğu ayarlamak ve fazla- dan bazı delikleri gölgelemek gereklidir. 4. Bu ise çalğıyı çalanın diğer çalgıları dinlemesi sesleri sürekli olarak kontrol etmesi demektir ve bir kulak eğitimi çalışması sayılabilir; 5. Çalğı kullanışlı, dayanıklı, bakımı kolay ve oldukça ucuzdur, 6. Dilliflüt için yazılmış zengin bir sanat müziği dağarcığı vardır, 7. Çalışması daha güç olan ve yetenek isteyen artistik çalgılara geçmeden önce iyi bir hazırlayıcıdır. 8. Dilliflüt çalgıları, tipki insan sesleri veya yaylı çalgılar gibi geniş bir aile meydana getirirler. En küçüklerinden olan soprano dilliflüt, okullarda en çok kullanılanıdır. Diliflütler (do) veya (fa) seslerine göre düzenlenmiştir",

Mandolin bölümünde "Mandolin, sürekli ses vermesi, düzen (akord) zorluklarına rağmen bir eşlik çalgısı olarak düşü-

nüldüğü ve küçük gruplarla çalışıldığı takdirde yararlanabilecek bir çalgı olabilir. Mandolin çalışmaları, yirmi öğrenciyi aşmayan gruplarla yapılmalı ve bu çalışmaların en belirgin amacı sanat müziğine yönelik mandolin takımları kurmak olmalıdır",

Diğer araç ve gereçler bölümünde "ortaöğretim okullarında, yukarıda adı geçen çalgılardan mümkün olduğu kadar çok çeşitlisini yeter sayıda bulunması gereklidir. Bununla birlikte çalgı calmaya istekli her öğrenci, caldığı çalgıyı kendi malı olarak edinmeye de teşvik edilmelidir" şeklinde yer verilmişdir.⁽³⁾

1986 ortaokul programında çalgı eğitimine: Amaçlar bölümünde "her öğrenciyi ilgi ve kabiliyetine göre değerlendirerek, müzik faaliyetlerine katılmaya isteklendirmek ve istidatlarına göre yönlendirmek (şarkı söyleme, çalgı çalma, yaratıcı faaliyetler, araştırma v.b.) şeklinde ve açıklamalar bölümünde "saz öğretiminde Blokflüt, Melodika, Mandolin, Piyano ve Elektro org gibi tampere akordlu batı çalgılarının yanı sıra, Kaval ve Bağlama gibi, Milli müziğimizin seslerini verebilen yaygın halk müziği çalgılarımızla bölge özelliklerine göre Sipsi, Kemençe, Kabak Kemane, Lavta, Üd, Tambur, Kanun ve Nisfiye (küçük Ney) gibi çocuğun çalabileceği folklorik veya klasik müzik çalışmaları da (öğretmenin çalması ve kolay sağlanabilmesi halinde) kullanılabilecektir. Bunların dışında, ritm duygusunun gelişmesinde yardımcı olabilecek her türlü ritm çalgısı da (bulunabileceği veya okulda yapılabileceği ölçüde) kullanılacaktır", şeklinde yer verilmiştir.

3.2. Kaynak Gösterilen ve Kullanılan Çalgı Eğitimi Metotlarının İncelenmesi

3.2.1. Mandolin Metotlarının İncelenmesi

Akif Saydam, Saip Egüz'ün birlikte hazırladıkları ve dört kitaptan oluşan Yeni Mandolin Metodu 1'in önsözünden⁽¹⁷⁾: Mandolin ve ailesi, Mandolinin sanat ve eğitimdeki yeri, metotun hazırlanma yolu ve kullanılan ses sistemleri hakkında açıklamalarda bulunulmuştur. İlk olarak bir kız öğrenci resmi ile

mandolin tutuşları, sağ el, sol el konumları ve pena tutuşları örnekli bir şekilde açıklanıp, Tremolo'nun tanımı yapılarak çalışırken dikkat edilecek esaslar maddelenmiştir. Bir mandolin resmi üzerinde bu çalgının bölümleri ve parçaları isimleri ile tanıtılmıştır. İlk bilgiler bölümünde; nota, porte, sol anahtarı, son çizgisi, ölçü, ölçü çizgisi, ölçü sayısı, vurus, basit bileşik vuruşlar ve ölçüler hakkında açıklamalar yapılmıştır. Tablo 1'de birlik, ikilik ve dörtlük nota ve suslar verilmiş, mandolin tuşu'nun resmi üzerinde tellerin isimleri belirtilerek perdeler numaralanmıştır. İlk çalışmalar birlik notalarla ve açık tellerde daha sonra ikiilik dörtlük notalarla tremolo çalışmaları verilmiştir. Başlangıç teli ve notası olarak açık tellerde çalışmalarдан sonra Mandolinin en kalın teli olan sol teli ve bu ses esas alınmıştır. Daha sonra sırası ile re, la, mi tellerinde çalışma ve parçalar verilmiştir. Kanon hakkında açıklama yapılarak, dördüncü parmakla basılan sesler mandolin tuşesinin resmi üzerinde gösterilerek bunlara ilişkin alıştırmalar verilmiştir. Haraket terimleri nüans ve pena işaretleri hakkında gerekli açıklama yapılmış, tablo 2'de sekizlik sus ve nota da eklenerek bunlara ilişkin alıştırma ve parçalara yer verilmiştir. İki oktavlı do dizisi, çeşitli pena çalışma ve alıştırmaları, dörtlük, sekizlik, onaltılık ve noktalı sekizlikler başlıklar altında bu notaların nasıl çalınacağına ve bunlara ilişkin parçalara yer verilmiştir. Ses değiştirici işaretlerle la minör, sol majör, mi minör, re minör, re majör, si minör, si bemol majör, sol minör dizilerde örnekler ve bu dizilerde yazılmış parçalara; vals hakkında açıklama yapılarak örnek valslere; üçleme, süsleme ve bileşik usullerde açıklamalar yapılarak örnekler yer verilmiştir.

Metodun en iyi yönü; alıştırmalar dışında bütün parçaların iki sesli olarak verilmiş olmasıdır. Parçalar çoğunlukla tonal, bir kısım türkü ve oyun havaları da modal sistemle iki seslendirilmiştir. Nota yazımı bazı parçalarda sık ve küçük yazılmakla beraber genel olarak iyidir. Bu metodun ikinci yarısında halk müziğine az da olsa yer verilmesine rağmen, başlangıçta halk eğızisi olarak sadece süt içtim parçasının yer alması bir dezavantaj olarak düşünüle-

bilir.

Metotta müzik eğitimime çoğunlukla batı sanat müziği ölçütlerine göre yaklaşımaktadır. Çocuklara uygun parçalar seçilmiş olmakla birlikte genel olarak aktarma olan parçaların Türk toplumuna yabancı olduğu; oysa ki tekerleme ve halk ezgilerinin temel alınmasının gerekligi ve bu yönüyle metodun çağdaş eğitimim temel ilkelerinden olan "çevreden evrene" ilkesine uygun olmadığı düşünülebilir. Bir çok terim, kavram ve tartımın bir sıra dahilinde örnekleri ile verilmesine alıştırmaların dışında bütün parçaların iki sesli oluşunun çok sesliliğe yer vermesi bakımından okul müzik eğitimiminin bu gürkү çizgisine paralel olduğu; mandolin ve benzeri çalgılara ait çağdaş çalgı eğitimi metodlarında, başlangıç telinin la veya re olduğu, insan hançeresi'nin bu tellerdeki sesleri rahatlıkla çıkaramemesi nedeni ile öğrencilere hem çalıp hem de söyleme bakımından avantaj sağladığı; bu metotta ise başlangıç olarak sol telinin esas alınmasının bir dezavantaj olduğu düşünülebilir.

İkinci metodun önsözünde "Batı müzik edebiyatının memleketimizde en çok sevilen parçaları ile, milli marşlarımız, halk türkülerimiz, milli oyunlarımızdan güzel ve karakteristik örnekler seçilerek düzenlendi. Eserler arasına konan çalışma parçaları ise teknik yürüyüşe uygun, öğrenciyi usandırmayacak, cazip melodilerden oluştu" denilmekle beraber toplam yetmişbir parçadan oniki tanesi Türk ezgisidir. Metodun teknik yürüyüşünün, çoksesliliğinin ve çoğunluğu batı müziğinden olan sevilen parçalara yer verilmesinin iyi yönleri olduğu, ancak; Türk ezgilerine ve tartımlarına yeterince yer verilmemişinden kitabın çalgı metodu olmaktan çok bir albüm niteliği taşıdığı söylenebilir.

Üçüncü metotta; tanımlı valslerden örnekler, bilesik usullerde yazılmış çalışmalar ve örnek parçalar, kromatik diziler, iki tel üzerinde çift ses ve akor çalışmaları mandolinde elde edilebilen akorlar tablosu, pena kaydırması, majör, minör diziler, arpejler ve Türk tartımlarıyla yazılmış çok sayıda halk türküüsü ve halk oyunlarına yer verilmiştir. Alış-

tırmalar dışında batı müziğinden seçilen örnek parçaların tümünün tonal ve karşı ezgi tekniği ile, Türk halk müziğinden seçilen örnek parçaların da modal ve karşı ezgi tekniği ile çok seslendirildiği görülmüştür. Ancak Türk halk müziğinden modal sistemle çok seslendirilenlerinin bir kısmının mandolinle çalındığı zaman güzel tınlamadığı ve bu metodun da birinci metotta olduğu gibi albüm niteliği taşıdığı söylenebilir.

Akif Saydam'ın tek başına yazdığı dördüncü mandolin metodunun önsözünde "sevilen bir çalgı olarak mandolin memleketimizde iyi müziği süratle gelişmesine ve yayılmasına hizmetler etmekte, daha küçük yaşlarda çocukların San'ata açılan yolunu aydınlatmaktadır" denilmiştir. Ancak teknik bilgi ve yürüyüşün bir düzen içerisinde verilmesinin yanında, bütün parçaların batı müziğinden seçildiği, kitabın ulusal bir değer taşımadığı söylenebilir. Ayrıca ; yazarın iyi müzik kavramı ile sadece batı müziğini kastetmesi düşündürücüdür.

Selçuk Yıldırım ile Besim Akkuş'un birlikte hazırladıkları ve iki kitaptan oluşan mandolin metodlarından birincisinin önsözünde "halk müziğinin temel alındığı, yaparak ve yaşayarak öğrenme ortamının hazırlandığı" belirtilmiştir. Daha sonra bir mandolin resmi üzerinde parçalarının isimleri verilerek bu çalgı tanıtılmıştır. Mandolinin tutuluşu, parmakların yerleri ve numaraları, pena tutuşu ve vuruşları, tremolo çalışmaları resim ve yazı ile açıklanmıştır. Başlangıç bilgileri olarak vurus, birim nota ve sus (dörtlük değer) ölçü, ölçü çizgisi, son çizgisi, dizek, dizek üzerinde notaların yerleri sol anahtarı şekil ve yazı ile açıklanmıştır. Nota değerleri (birlik, ikilik, dörtlük, sekizlik, onaltılık) ile tekrar işaretti bağ işaretti, dolap, kanon, uzatma noktası, senyo, senkop, noktalı dörtlük, sekizlik nota değerleri hakkında şkil, nota ve yazı ile gerekli açıklamalar yapılmıştır. Mandolin öğretimini amaçlayan bu kitapta, tekerleme, halk müziği ve batı müziğine dengeli bir şekilde; nota yazıları ve aralıklarına yeterli büyülükte yer verilmiştir. Ancak; açıklamalara küçük puntolarla yer verilmesi, konuların

İçeriğine uygun resimlere yer verilmemesi birer dezavantaj olarak düşünülebilir. Metotta, çağdaş çalgı metodlarına paralel bir anlayışla öğretime re teli ile başlanmış ve la teli ile devam edilmiştir. Çocuklara uygun parçaların seçildiği ve metodun eğitsel bir düzeninin olduğu söylenebilir. Bir kısmı parçalarda karşiezgi tekniği ile çok sesliliğe de yer verilmiştir.

Aynı boyutlarda ve birinci metodun devamı olarak hazırlanan ikinci metotta; parça seçiminde Türk halk müziğine ağırlık verildiği ve batı müziğinden çocukların ilgisini çekebilecek seçme yapıtlara da yer verildiği söylenebilir. Ayrıca, beş, yedi, dokuz sekizlik aksak ölçülerle yazılmış çok sayıda halk müziği parçasına yer verilmesi olumlu, seçilen parçaların çok tanınmış olmamaları olumsuz bir yön olarak düşünülebilir. Kitapta halk müziği parçalarına ikisinin dışında tek sesli olarak yer verilmesi ve parçaların içeriklerine uygun resimlere yer verilmemesi de dezavantaj olarak düşünülebilir.

Şükran ve İbrahim Sarıçiftçi'nin birlikte hazırladıkları, bir kitaptan oluşan mandolin metodunda mandolinin tutuluşu resimlerle gösterilmiş, önsözünde; "okul müzik eğitiminde mutlaka bir çalgı kullanılması gereklidir, sadece ses veya solfej yaparak müzik eğitimi amaçtan uzak kalır, denilerek okul müzik günlerinde kullanılabilecek aranan eserlerin metotta yer almamasına özellikle dikkat edildiği" ifade edilmiştir. Bir müzik eserini okuyup yazmanın önemi konusunda, notaının müzikteki yeri ve önemi açıklanmış, porte, sol anahtarı, tartım, nota hakkında açıklamalara; mandolin tuşesi üzerinde tellerin isimlerine, dizek üzerinde nota yerlerine, boş tellerde alıştırmalara, sol re la mi tellerinde alıştırma ve örnek parçalara, majör ve minör dizilere nota ve sus değerlerine, dolap işaretleri, hareket ve nüans terimleri, aralık bilgisi, noktalı dörtlük ve sekizlik, pena tuşları değişirici işaretler ile basit ve bileşik usuller hakkında açıklama ve örnek parçalara yer verilmiştir. Bu metotta; nota yazısının sık olduğu, nota öğretiminin resimsiz olarak eski yöntemle verildiği öğretimde, büyük değerli notalarla tremolo

tekniğine öncelik verildiği söylenebilir. Bu yönüyle eğitimin kolaydan - zora ilkesine uygun olmadığı düşünülebilir. Zira önceliğin sekizlik notalarla üstten alttan pena vuruşlarına verilmesi sonra da tremolo tekniğinin öğretilemesi yerinde olabilirdi. Metotta öğretme sol telinden başlanarak diğer boş teller sırası ile verilmiştir. Çağdaş çalgı metodlarında ise yöntem, çocukların zorlanmadan çıkarabileceğii re veya la teli sesleri esas alınarak, bir telde öğrenilenlerin diğer tellere aktarılması esasına dayanmaktadır. Metodun önsözünde ilk ve ortaokullarda kullanılması amaçlanlığı belirtilmiş, ancak, bir kısım parçaların sözlerine yer verilmemiştir. Parçaların sıralanışında önce tekerlemelere sonra çok bilinen halk ezigilerine yer verilmediğinden metodun çocuk ruh bilimine uygun olmadığı düşünülebilir. Kitabın iyi yönleri; çok seslilik ile ikinci yarısında halk müziği ve batı müziğinden seçme parçaların bulunmasıdır. Çok seslilik kanon ve karşiezgi tekniği ile yapılmış, halk müziği parçalarının özgün yapısının bozulmamasına dikkat edilmişdir. Öykünme parçaların yer aldığı metotta prozodi hatası da (S.9 bir günlük hayatım) bulunmaktadır.

3.2.2. Blokflüt Metotlarının İncelenmesi

Saadettin Ünal ve Yalçın Yüreğir'in birlikte hazırladıkları Yeni Blokflüt Metodu'nda: İlk olarak bir blokflüt resmiçizilmiş ve bu çalgının bölümlerinin isimleri belirtilmiştir. Resmin yanında Blokflüt ailesi ve çalgının yapısı hakkında bilgi verilmiş, sonra da, blokflütte müzik yazısı ve sesler, toplulukta blokflütlerin akort edilmesi, çalgının bakımı ve üfleme tekniği hakkında şekil ile birlikte açıklama yapılmıştır. Devamında la sol fa sesleri nota ve şe-kille belirtilmiş, tutuş ve bu seslerielde etme konusunda gerekli teknik açıklama yapılarak, anılan seslerle ilgili alıştırmalar verilmiştir. Çalışmalar ve tekerlemeler bölümünde la sol fa sesleri ile, dörtlük ve sekizlik nota değerlerinden oluşan alıştırma ve tekerlemeler verilmiştir. Mi re do sesleri nota ile ve şekil üzerinde gösterilerek bağ işareti hakkında bilgi verilmiş ve parçalar içerisinde örneklendirilmiştir. Si do re sesleri nota ve şekillerle gösterilmiş yanında açıklama yapılarak onaltılık değerlerin de ekleniği alıştırmalar verilmiştir. Noktalı sekizlik, oktav sesler, aksak ölçüler, değiştirici işaretler ve çalmayı üze-rindeki yerleri, blokflütte bazı birinci ve ikinci düzen örnekleri, sık kullanılan triller hakkında şekil ve açıklama-lar yapılarak en son sayfada soprano ve tenor blokflüt'te bütün sesleri gösteren tabloya yer verilmiştir. Blokflüt öğretimini amaçlayan bu kitabın baş kısmında çoğu tekerleme teksesli çocuk şarkıları yer almıştır. Hepsi bu çalgının öğretim yöntemine uygun olarak sıralanan parçaların küçük ve sık notalarla yazılmasının, çocuğa görelilik, nota bilgisi ve öğretimi yönünden yeterli olmadığı; ayrıca açıklamaların küçük puntolarla yazılmasının bir dezavantaj olduğu düşünülebilir. Tekerleme ve halk müziğinden örneklerin bulunması, prozodi hatasının bulunmaması ve bazı parçalarda nefes yerlerinin belirtilmesi, halk müziği ve klasik batı müziğinden örneklerde dengeli bir şekilde yer verilmesi kitabın iyi yönleridir.

Saadettin Ünal'ın hazırlamış olduğu, Blokflüt Çalıyo-rum adlı iki kitaptan oluşan metotlarının incelenmesi sonu-

cunda: Birinci metodun önsözünde; Blokflütün eğitimdeki yeri ve öneminden bahisle, ekonomik ve kullanışlı bir çalgı olduğu, blokflüt ve ailesi başlığı altında bu çalgının tarihçesi, tarihsel gelişimi ve bu çalgı için yapıt veren bestecilerle, bu çalgının yurdumuzda hangi yıllarda nasıl kullanılmaya başlandığı hakkında bilgi verilmiştir. Blokflüt'ün bakımı ve korunması, tutuluşu, ses temizliği, belirtkenlik resim ve şekilde, dil, parmak belirtkenliği ve nefes; nota değerleri dörde bölünmüş bir elma resmi ile tek heceli söz-cükler ve büyük puntolarla açıklanmış, ölçü çizgisi, ölçü sayısı, bitiş çizgisi, tekrar işareteti, si la sol sesleri ile bu seslere ilişkin alışırtırma ve parçalar, ikilik nota, çoğaltma noktası, nota resim ve örneklerle açıklanmış, kış parçasının yanında konu ile ilgili birde resime yer verilmiştir. Fa sesi, dil vurma ve çalgının tutuluşu, ikilik sus, mi sesi, bağ işareteti, re do sesleri, oktav re do sesleri şe-kil ve örneklerle belirtilip açıklanmış, bunlara ilişkin alışırtırmalara yer verilmiştir. Sekizlik nota, sekize bölün-muş bir elma resmi ile yanında nota ve yazı, onaltılık de-ğerler nota ve hecelerle, noktalı dörtlük notalarla açıklan-mış ve bunlara ilişkin parçalar metot içerisinde yer veril-miştir. Yazar metodunda bundan önce yazdığı blokflüt me-todunun aksine tekerlemekere yer vermemiş ve daha çok halk ezgilerinin yer aldığı kitapta marşlara ve batı müziğinden örneklerde yer vermiştir. Çoğunluğu tek sesli olan parça-lardan çoksesliliğin de gözetildiği kitapta çokseslendirme-nin karşiezgi tekniği ile yapıldığı; çokseslendirilen halk ezgilerinin özgün müziklerinin bozulmamasına özen gösteril-diği söylenebilir. Metodun iyi yönünün, sözden yola çıkışla-rak bazı parçaların içeriğinin resimlerle somutlaştırılmış olduğu ve ayrıca nota ve sözlerin büyük puntolarla yazılma-sının da çocuk ruhbilimine uygun olduğu söylenebilir.

İkinci metotta yazar çalgı çalmanın yararlarından ba-hisle günlük çalışmalar konusunda önerilerde bulunmuş ve bi-rinci bölümde; kararlı, sürekli ve temiz ses üretecek çalma konusunda gerekli açıklamalarda bulunmuştur. Nefes alışırtı-maları, tek ses üzerinde çalışmalar, ezgi, türkü, şarkı ve oyun havaları üzerine alışırtırmalar küçük puntolu açıklamalar

ve notalarla verilmiştir. İkinci bölümde belirtkenlik çalışmaları, belirtkenlik heceleri ve işlevleri, parmak belirtkenliği küçük puntolu yazılarla ve örnek notalarla açıklanmış, alıştırmaların çalışma biçimleri sayfa altlarında verilmiştir. Yeni öğrenilecek seslerin ve değiştirici işaretlerin şekil ve nota ile belirtildiği kitapta, titreşimli calma, yardımcı parmak düzenleri, süslemeler ve tril konusunda, şekil ve küçük puntolu yazılarla açıklamalara yer verilmiştir. Metodun eğitsel bir düzeninin olduğu; okul müzik eğitimiminin bu gürkү çizgisine paralel olduğu; çoğunlukla halk müziğinden bilinen parçalara yer verildiğinden çocuk beğenisine uygun olduğu ve bu yönyle de çağdaş eğitimim temel ilkele-rinden olan "çevreden - evrene" ilkesine uygun olduğu söylenebilir. Metodun iyi yönü; halk müziğinden yola çıkıma-sı, nota ve sözlerin büyük puntolarla yazılması ve gerekli açıklamaların yeterince yapılmasıdır. Ancak; açıklamaların küçük puntolarla yazılması, bazı parçaların da sözlerinin olmaması ve parçaların konularına ilişkin resimlere yer verilmemesi bir dezavantaj olarak düşünülebilir.

Salih Aydoğan ve Aydın İlik'in birlikte hazırladıkları Blokflüt ile Müzik Eğitimi isimli metodun önsözünde: Kitabın amaçları konusunda; çalgı eğitimi yanında, yaratıcılık, ses eğitimi ve müziksə işitme eğitimi ile beğeni düzeyi gelişmiş bir kuşağın yetiştirmesine katkıda bulunulmasının amaçlandığı belirtilmiştir. Blokflüt ailesi resimlerle tanıtilarak ses sınırları nota ile belirtilmiş, çalgının yapısal özellikleri ve kullanımını bölümünde resimli açıklamalar yapılmıştır. Blokflüt ailesinin ses tablosu verilerek ses eğitimi konusunda açıklama yapılmıştır. Genel bilgiler bölümünde; müziğin tanımı yapılarak, konuşma dili ile müzik dili arasındaki ilişki notalı bir örnekle açıklanmış, blokflüt öğretimi sol sesi ile başlanmış sonra la ve fa sesleri tanıtılmış ve bu seslerden oluşan örnek parçalar verilmiştir. Orf çalgıları hakkında kısa bir açıklama yapılarak, blokflüt ve orf çalgılarının birlikte kullanıldığı örnek parçalara yer verilmiş ve birim olarak, dörtlük nota değeri temel alınmıştır. Ezgilerde yapı - kuruluş başlığı altında kısaca biçim bilgisine de yer verilmiştir. Do Majör dizisi tanıtılarak

Çargah makamının bu diziye benzediği ifade edilmiştir. Çeyreklik nota değerleri ile çalışmalar bölümünde onaltılık notalar örnekle tanıtılmış ve bu nota değerlerinin yer aldığı parçalar verilmiştir. Re Hüseyni dizisi tanıtılmış, örnek olarak bir oyun havası verilmiştir. Bir oktav içersinde ses alıştırması verilmiş, altında sesli harflerin nasıl söylenmesi konusunda açıklama ve doğaçlamanın tanımı yapılarak; müzikte hız ve gürültük başlığı altında, hız terimleri ile gürültük terimleri açıklanmıştır. Kürdi dizisi tanıtılmış, tartım çalışmaları her bölümde sözden yola çıkılarak verilmiştir. Ses değiştirici işaretler verilerek dudaktan okunan sözcükleri açıklanmıştır. Metotta önsöz ve açıklamalar küçük puntolu yazılarla verilmiş, parçaların içeriğine uygun hiç bir resime yer verilmemiştir. Öğretime sol la fa sesleri ile başlanmıştır. Halbuki blokflütte en kolay elde edilebilen seslerin do si la sesleri olduğu söylenebilir. Bazı parçalarda nota yazımının sık olmasının, hızlı okumayı zorlaştıracığı düşünülebilir. Parçaların bir kısmında nefes yerleri belirtilmemiştir. Metodun iyi yönlerinin, halk müziğinin hareket noktası olması blokflütün orf sazlarla birlikte kullanılmasına; alıştırma ve parçaların konuşma dilinden hareket edilerek ve halk müziği parçalarından başka batı müziği parçalarına da yer verilmesi, yaratıcılık ve ses eğitimlerine yer verilmesi, bazı makamların tanıtılması ve parçaların sesgenliklerinin çocuklara uygun olduğu şeklinde ifade edilebilir.

Selçuk Yıldırım ile Besim Akkuş'un birlikte hazırladıkları iki kitaptan oluşan Blokflüt Metotlarından birincisinin önsözünde: "bu güne dek yurdumuzda çalğı öğretiminde ve çalğı metotlarında genellikle batıdan aktarılan parça ve alıştırmlardan oluşan bir yol izlenmiş, izlenen bu yolda kolaydan zora, bilinenden bilinmeye varmak ilkesi gözönünde tutulmamıştır. Öğretime zevkle çalışabilmek başarabilmek için, çalğı ve okul müziğimize halk türkülerimiz ve Türk okul şarkıları egemen olmalı, aktarma ve öykünme şarkılar bunların yanında yer almalıdır. Bununla birlikte öğretimde bütün özellikleri içeren eğitsel ilkeler de göz önünde tutulmalıdır" görüşüne yer verilmiştir. Bir Blokflüt resmi üzerinde kısımlarının üzerinde isimlide verilerek çalğı tanıtılmıştır. Çalgının bakımı, calmaya

hazırlık, tutuş, çalarken ve üfleme sırasında nelere dikkat edileceği maddelenerek iki resimle çalgının önden ve yandan tutuluşu gösterilmiştir. Vuruş, birim nota ve sus dörtlük olarak, ölçü, ölçü çizgisi, ölçü sayısı, son çizgisi, dizek ve sol anahtarı, nota değerleri, blokflüt şekli üzerinde notaların yerleri (si notasından başlayarak), tekrar işaretü, nefes işaretü, ölçü tekrarı işaretü, kanon, nüans ve hareket terimleri, majör ve minör diziler, bağ, Hüseyni dizisi, senkop, noktalı nota değerleri, basit ve bileşik ölçüler, aksak ölçüler ve üçleme hakkında örnekler verilerek açıklamalarda bulunulmuştur. İkinci metotta: Yardımcı parmak düzenleri, değiştirici işaretler, titreşimli çalma ve yorum, transpoze (aktarma), çift dil vurma tekniği, majör minör alıştırmalar ile makam bilgisi ve bunlara ilişkin çok sayıda parça yer verilmiştir. Birinci metotta parçaların seçiminin blokflüt teknüğine, ses genişliğine ve çalgı eğitimine uygun olduğu; konuların sıralanışında önce tekerlemelere sonra bilinen halk ezgilerine yer verilerek, öğretimin "kolaydan - zora ", "bilinenden - bilinmeyene " ilkesine uygunluğunun gözetildiği; az parça ile çok konu öğretmek yerine bir konuyu çok parça ile öğretmek yolunun gözlendiği; metotların ikisinde de makamsal ve tonal müzik anlayışının birarada olmasının gözetildiği ve her konunun öğretiminde tonal ve makamsal parçalara birlikte yer verildiği; terimlerin, çeşitli kavram ve açıklamaların kısa, açık ve kolay kavranabilir bir anlatımla hazırlandığı; genellikle karşiezgi ve kanon tekniği ile çoxseslendirilen halk türkülerinin özgün ezgilerinin bozulmamasına özen gösterildiği, metotlarda yer alan marşlar ve halk oyunlarının seçiminde, okullardaki sosyal etkinliklerde kullanılabileceğinin de gözetildiği; parça seçiminde ağırlığın tekerleme ile halk ezgilerinde olduğu, aktarma ve öykünme şarkılarının ise bunların yanında yer aldığı söylenebilir. Ancak; her iki metotta da genellikle parçaların nota yazımlarının sık, bilgi ve açıklamaların küçük puntolarla yazıldığı; parçaların içeriğinin ve nota değerlerinin resimlerle somutlaştırılmadığı; bu yönlerin "Eğitimin çocuğa görelilik ilkesi açısından" metotların dezavantajları olduğu düşünülebilir.

hazırladıkları uygulanmış Blokflüt Metodu'nun önsözünde: Metodun sekiz yıllık ilk öğretim programlarına göre düzenlediği, özel günlerde ihtiyaç duyulan marşlar ve ünitelerle ilgili şarkı ve türküleri içерdiği ifade edilmektedir. Sonra blokflüt çalan bir öğrencinin önden görünüşü ile çalgının tutuluşunun açıklanması, şekil üzerinde blokflüt'ün parçalarının isimleri verilmiştir. Temel bilgiler bölümünde: Tartım, dizek, nota, sol anahtarı, ölçü çizgisi, ölçü, usül, dizi, blokflüt şekli üzerinde ince oktav ile bütün seslerin gösterildiği bir tablo, şema üzerinde eski sistemle nota değerleri ve suslar, basit, bileşik ve aksak usuller, eksik ölçü, bir diyez, bir bemole kadar majör ve minör diziler ile bunlara ilişkin açıklamalara yer verilmiştir. Bu metotta eğitimimin çocuğa görelilik ilkesi bakımından, ilköğretimde de kullanılması amaçlandığı için daha çok sözden hareketle tekerlemelere yer vermediği, sonra da eğitimimin yakından uzağa ilkesi düşünüllererek çok bilinen halk ezgileri ile devam edilmediği göz önünde tutulursa, günümüz okul çalgı eğitimiminin bu günkü çizgisinden geride kaldığı; kitapta ki kuramsal bilgilerin örneklerle yeterince açıklanmadığı ve parçaların içeriğine ilişkin resimlere yer verilmediği için blokflüt metodu olmaktan çok dağarcık kitabı olduğu söylenebilir. Metodun iyi yönü, Türk bağdarlarının ve metodun yazarlarının özgün parçalarına yer verilmesidir, denilebilir.

Nezir Şener'in hazırladığı blokflüt ve dağarcık adlı metodun birinci bölümünde: Bir blokflüt resmi üzerinde çalgının bölümlerinin isimleri, tutuş, sağ el, sol el, tını ve ses temizliği, dil vurma, çalgının bakımı, el resmi üzerinde parmak numaraları, nota, dizek, sol anahtarı, vurus, ölçü sayısı, ölçü çizgisi, son çizgisi, notaların değerleri ve süreleri (dörde bölünmüş bir elma resmi üzerinde), dizek üzerinde sol notasından başlayarak her nota ayrı ayrı tanıtılip bu notaların, içerisinde bulunduğu örnek parçalar; notaların dizek üzerinde yerleri ile nota ve sus değerlerini gösteren bir tablo, üçleme, senkop, kanon, eksik ölçü ve değiştirici işaretler hakkında yeterli bilgi açıklama ve örnekler; ikinci bölümde ise çöguluşu mars olan dağarcık parçaları bulunmaktadır. Bu metotta; parçaların sözleri ile notaları öğrencinin rahat okuyup izleyebileceği aralıklarla ve yeterli büyüklükte olduğu ancak;

notaların gövdelerinin bilinen oval yöntemden farklı olarak çember şeklinde yazıldığı; terim ve kavramların dikkati çekmeyecek şekilde küçük puntolarla yazıldığı; genel olarak öğrencilerin ilgisini çekebilecek parçaların bulunduğu kitapta bazı parçaların içeriği ile ilgili resim ve kilim motiflerine yer verildiği; metodun eğitsel düzeninin iyi olduğu; olumsuz yönünün ise, dağarcık bölümündeki iki parçanın dışında çoksesliliğe yer verilmemiği şeklinde düşünülebilir.

3.2.3. Gitar Metotlarının İncelenmesi

Ziya Aydintan'ın hazırladığı iki kitaptan oluşan gitar metodunun birincisinin önsözünde: Yazар bu metodu yıllarca öğrencilerine uyguladığını belirterek metottan yararlanacak öğrencilerlere çalışma yöntemleri hakkında öğütler verilmiştir. İlk dersler bölümünde gitarı tutuşu, sağ el-sol el ve parmakların konumu yazı ve resimle açıklanmıştır. Dizek, sol anahtarı, nota, nota değerleri, sus, ölçü sayıları, ölçü, ölçü sayısı, son çizgisi, çoğaltma noktası ve cümle, şekillerle açıklamasız olarak; teller ve sol el parmakları rakamlarla, sağ el parmakları ise harfler ve işaretler ile gösterilmiştir. Öğretime en alt telden (mi) başlanmış, bunu sıra ile diğer tellerde alıştırımlar ve parçalar izlemiştir. Daha sonra başparmağın kullanılması, değiştirici işaretler, arpej etütleri, nota değerleri tablosu, arpejlerin akorlar halinde yazılması, altılı sekizli onlu aralık etütleri, bemoller tablosu, gitarda en çok kullanılan diziler, küçük büyük bare çalışmaları ile en çok kullanılan tonlarda kadanslardan örnekler verilerek; akor, arpej, dolap, durak noktası (puandork), başa dön (Da Capo), ağırlaşarak (rallantando), tempoya dönüş (a tempo), eksik ölçü ve bare hakkında kısa cümlelerle açıklamalara yer verilmiştir. Birinci metodun, yeni başlayanlara yönelik bir metot olduğu, çalgı eğitimi ile birlikte nota öğretimi de verdiği; nota yazımı ve aralıklarının çocuk ruh bilimine uygun büyülükte verildiği; eğitimin çevreden-evrene ilkesine uygun olarak Türk ezgilerine, daha sonra da batı müziğine örnek parçalara yer verildiği; parçaların kolaydan-zora doğru bir sıra izlediği; yazarın bu metotta gitara uyguladığı ve bu çalgı için yazdığı parçalarla, çalgı eğitimine ve bu çalgının yurdumuzda tanıtılmasına büyük bir katkıda bulunduğu söylenebilir. Ancak; parçaların içeriğine uygun resimlerin bulunmayışı, terim ile kavramların açıklamalarının kısa ve az olusu da olumsuz yönleri olarak düşünülebilir.

Aydintan'ın ikinci gitar metodunda: Her pozisyonun bütün tellerde birden verileceği yerde, ayrı ayrı her telin sıra ile bütün pozisyonlarının verildiği; ikinci tel öğrenilirken birinci tel ile bağlantı kurulduğu ve bu durumda her pozisyonun iki

tel üzerinde ele alındığı, üçüncü tel ve diğerleri öğrenildikçe önce verilen tellerle bağlantı kurularak pozisyonlarının tekrarlandığı, böylece bütün perdelerin kolay çabuk ve zevkli öğrenilmesinin sağlandığı ve bütün bunların metodun iyi yönlerinin olduğu düşünülebilir. Devamında majör minör diziler, çift sesli ezgiler yanında, üç dört sesli akorlar tanıtılmıştır. İkinci bölümde yirmidört tonda dizi ve danslar, üç dört altı sekiz notalı arpejler, tremolo, gitarda akorların nota yerine harfler ve şekillerle yazılışı, legato tekniği, arp çalışısı, tellerde akord değişikliği, fla-jole ve çeşitleri, piçikato, akorların baş parmak ya da işaret parmağı ile birlikte çalınışı, rasguado ve tambora tekniği, gitarın göğsüne vuruş (golpe) ile kelepçe (bare için) takma tekniği hakkında yeterli açıklamalarla, örnekle-rin verildiği söylenebilir. Bu ikinci metotda terim ve kavramlar hakkındaki açıklamaların, birinci metoda göre daha iyi ve yeterli olduğu; parçaların seçiminde eğitimin yakını-dan-uzaga ilkesine uygun olarak ağırlığın Türk halk ezgileri-ne verildiği; nota yazımı ve açıklamaların büyük puntolarla yazıldığı ve bütün bunların metodun olumlu yönlerinin olduğu, ancak; bu metod da konuların içeriğine uygun herhangi bir resime yer verilmemiği söylenebilir.

Yazarın ileri düzeydeki öğrencilere hitabeden seçkin yapıtları içeren bir de konser albümü bulunmaktadır.

NOT: Ülkemizde gitar için klasik yöntemle başka metod yazılmadığı için bu metod incelenmiştir.

3.2.4. Akordeon Metotlarının İncelenmesi

Arkun Karasu ile Zührap Büyükk'ün birlikte hazırladıkları Türkçe izahlı yeni akerdeon metodunun nazari bilgiler bölümünde: Dizek, nota, fa, do, sol anahtarı, sus, ölçü, kuvvetli ve zayıf zamanlar, sağ el tuş tablosu, alıştırmaları en iyi şekilde icra edebilmek için öneriler, çalgının körüğünü açma kapama işaretleri, nüans ve hareket ifade eden terimlerle bunnara ilişkin alıştırmalar, akerdeonun bas tuşlarının düzeni, sol el alıştırmaları, sağ ve sol el alıştırmaları, uzatma bağı, çoğaltma noktası, vurgulama işaretleri (legato, stakato, portato) ve alıştırmaları, dolap işaretti eksik ölçü, uzatma noktası, sol el tuşlarındaki yedili akorlar ile alıştırmalar, üçleme, dizi üzerinde armonik dereceler, değiştirici işaretler, diyattonik dizi, sağ el için çift parmak alıştırmaları, besli bas ve yedili akor alıştırmaları, üçlü aralık bası ile org ve akordeonda kullanılan akorlar çizelgesi hakkında nota. Şekil, yazı ile örnek ve açıklamalara yer verilmiştir. Metodun; terim ve kavramlarının küçük puntolarla, notalarının sıkışık ve küçük yazıldığı; örnek parçaların sayılarının az olduğu; parçaların başlıklarının, yazarının ve hangi ulusa ait olduklarının belirtilmediği, nota bilgisi ile değerlerinin, terim ve kavramların yeterince açıklanmadığı, öğretimde tekerlemelerin ve halk ezgilerinin temel alınmadığı görülerek; hazırlanmasında eğitimimin yakından -azağa ilkesi ile çocuk ruhbilimine uygunluğunun gözetilmediğini düşündürmektedir.

Selçuk Yıldırım ile Besim Akkuş'un birlikte hazırladıkları Akordeon Metodu'nun önsözünde: Akordeon geniş müzik yapma olanakları olan, sabit akordlu ve geniş kapasiteli bir çalgıdır. Çoksesli müzik yapma ve taşınabilir özelliği onun dünyada daha çok sevilmesine ve tutulmasına neden olmuştur denilerek, bir akordeon resmi üzerinde bu çalgıyı oluşturan bölümler tanıtılmış, tutuş, sağ elin durumu, parmak numaraları, körük ve sol elin durumu resim ve yazı ile açıklanmıştır. Başlangıç bilgileri olarak; dizek, sol anahtarı, nota, ölçü, ölçü çizgisi, son çizgisi, vuruş, ölçü işaretti, nota değerleri, tuş tablosu ve sağ el alıştırmaları ile baslar ve akor tablosu, şekillerde çizilerek verilmiştir. Akordeon çoksesli bir çalgı olduğun-

dan öğretime sol el alıştırmaları (akor sesleri) ile başlanmış, daha sonra iki elin birlikte kullanıldığı çalışma ve örnek parçalarla devam edilmiştir. Gam bilgisi, majör ve minör kavramı, çeşitli majör minör gamlar ile bu dizilerde temel, yedili ve kontrbas akorları, çoğaltma bağı, değiştirici işaretler, koda, üçleme, basit, bilesik ve aksak ölçüler, dört diyez dört bemole kadar olan diziler tablosu, bilgiler alıştırmalar ve örneklerle kolaydan-zora doğru bir sıraya göre düzenlendiği söylenebilir. Bu metodda öğretimin, başka bazı ülkelerin okul müziği parçaları, Türk halk ezgileri ile hafif müzik ezgileri ve batı müziğinden seçilmiş parçaların bir düzen içerisinde sıralanması ile yapıldığı; konuların içeriği ile ilgili herhangi bir resme yer verilmemiği; ayrıca, metodu bir başlangıç metodu olmaktan çok dağarcık kitabı olarak düşünülebileceği, zira öğrencilerin bildiği tekerleme ve halk ezgileri yerine hafif müzik ile Türk ve batı müziğinden seçme parçalara yer verildiği söylenebilir.

3.2.5. Melodika Metodlarının İncelenmesi

Saip Egüz ile Nur Egüz'ün birlikte hazırladıkları Yeni Melodika Metodu'nun önsözünde: Bu çalgının çeşitleri, tutuluşu, melodikanın özellikleri, metodun yazılış amacı ile ilgili açıklamalar yapılmıştır. Birinci bölümde; üflemeli çalgı türü melodikanın tutusu resim ile gösterilmiştir. Melodikanın bakımı, tutuş, parmakların durumu, üfleme ve seslerin çıkarılması, sağ ve sol el parmakları üst oktavda tartımlı çalışmalar, dörtlük notalar üzerinde alıştırmalar, porte sol anahtarı ve ek çizgiler, üç dörtlük ölçü, melodikayı iki el ile çalmak, sekizlik nota, çoğaltma bağı ve noktası, alt oktav sesleri, üst ve alt oktavda çalmak konularında yazı ve notalarla açıklamalarda bulunulmuş, bunlarla ilgili alıştırmalara ve örnek parçalara yer verilmiştir. Metodun ikinci bölümünde, klavyeli melodikanın tutusu ve genel görünümünü veren bir resim, tutuş, sağ el ve sol el parmaklarının durumu, üfleme tekniği, seslerin çıkarılması, klavyeli melodikada tuşlar, beş yedi sesten oluşan ezgilerin çalınışı ve birinci parmak atlaması ile sekiz sesten oluşan ezgilerin çalınışı hakkında açıklamalara ve örneklerde yer verilmiştir. Bu metodun iyi yönleri: ; alıştırmaların, parçaların teknik sorunlarını çözümleyici nitelikte olduğu; parçaların kolaydan-zora bir sırada izlediği; terim ve kavramların yeterince açık ancak; küçük puntolarla verildiği olarak belirtilebilir; ayrıca, iki melodika tarafından çalınmak üzere kitabın sonunda beş parça ile çoksesliliğe sınırlı olarak yer verildiği; önsözünde beş altı yaş çocuğunun durumu göz önüne alınmıştır dediği halde, çocukları motive edecek hiç bir resim ya da şekle yer verilmemiği; belirtilen yaştaki çocuklara çoğunluğu tekerlemelerin yer aldığı parçalar yerine, halk ezgileri ile bunların yanında aktarma parçalara da yer verildiği; bir kısım parçaların bestecisinin ve nereden alındığının belirtildiği ve bunların birer dezavantaj olduğu söylenebilir.

3.2.6. Bağlama Metodlarının İncelenmesi

Güray Taptık'ın hazırladığı iki kitaptan oluşan Bağlama Metodları'ndan birincisinin önsözünde: "Sistemsiz bir şekilde hazırlanan bu metodun en büyük özelliği; dikkatle takip ve tam tatbik etmek sureti ile bir öğretmen nezareti- ne veya yardımına ihtiyaç duymadan, kendi kendinize Türk halk müzikisinin esasını teşkil eden temel bilgileri öğre- necek bağlamanın özelliklerini, usulleri, tavırları, tezene şekillerini tanıyacak bağlamayı bilinçli olarak ve mutlaka çalacaksınız" denilmektedir. Birinci derste: Bağlama yurdun her yerinde, o mahallin havalarına göre perde ve düzen de-ğiştirilerek kullanılır. Biz metoddada bağlamayı standart usullere göre öğreneceğiz, denilerek; bir bağlama resmi üze- rinde çalgının bölümleri tanıtılmış, telin gerginliği, kalın-lığı, boyu, kullanılacak tel kalınlığı (bağlamanın büyülüğüne göre) hakkında bilgiler verilmiş; eğer bağlamanızda fazla perde varsa kesmek veya birbirine yanaştırmak sureti ile on- yedi perdeye indiriniz denilmiştir. İkinci derste: Bu metod- da tam manası ile nota öğretimine gitmeyeceğiz, fakat metoda yardımcı olması bakımından ufak tefek nota bilgileri vererek öğrencilerin bağlamayı kolay öğrenebilmelerini temin maksadı ile notayı, basit şekilleri ile ve yardımcı olarak kullanacağınız, denilmiş ve bağlamanın tutusu, sağ el, sol elin durumu, tezene tutusu, çalgının akordu, tezene vuruşları (şekil- li olarak) porte, sol -do- fa anahtarları (şekilli olarak), usul, ölçü çizgisi, notaların porte üzerindeki yerleri, nota değerleri tablosu, değiştirici işaretler ve tekrar işaretin hakkında açıklamalar yapılmıştır. İkinci metot'da da; birinci metodu oluştururken düşünülen yaklaşımların tümünü bulmak müüm- kündür. Birinci ve ikinci metotta bilinen birçok parçanın üze- rine egzersiz bağlılığı düşülverek bunların birer etüt niteliği taşıdığı gösterilmeye çalışılmıştır. Oysa etüt ya da alıstır- ma, parçaların daha iyi çalınmasını sağlayan bir unsur ola- rak görülür ve ayrıca yazılır. Yazارın bu parçaları egzersiz olarak düşünmesindeki ölçü anlaşılır nitelikte görülmemekte- dir. Birinci metodun önsözünde, daha önce belirtildiği gibi: Metodumuzda öğretmen yardımına ihtiyaç yoktur, denilmiştir.

Öğrencinin, öğretmen yardımı olmadan; bağlamada fazla perde varsa 17'ye indirmesinin istenmesi; gerekli olmadığı halde do ve fa anahtarının verilmesi; akord hakkında bilgi verilmesi; nota bilgisinin yetersiz olarak verilmesi ve öğretimde esas alınmaması; alıştırmalarda kolaydan-zora doğru bir yol izlenmemesi (doğrudan bir oktavlık alıştırma ile başlanması), konuların içeriğiyle ilgili resimlerin bulunmayışı, parçaların notalarının nota yazım kurallarına uygun yazılmasına (dörtlük ve noktalı dörtlük notalar sürekli olarak sekizlikler üzerine bağ konularak verilmiştir), gibi yönleriyle; somut bilgiler taşımayan, eğitsel kıstaslardan uzak, öğrenciyi öğretmensiz çalışmaya yönlendirerek yanlışlarının düzeltilemesini engelleyen, notaların altında ayrıca nota isimlerinin de yazılması nedeni ile notayı ikinci plana atan ve bütün bunları bir sistem imiş gibi gösteren olumsuz bir metot olduğu söylenebilir. Ülkemizde halen bağlama'nın boyu, perdeleri ve öğretim yöntemleri konusunda bir ortak düşünce, fikir birliği (standartlaşma) sağlanamamış iken; metotta: Biz bu metotta bağlamayı standart usullere göre öğreneceğiz ifadesiyle neyin kasdedildiği anlaşılamamaktadır.

Ahmet GÜNDAY'ın hazırladığı bağlama metodunda: Türk halk çalgıları başlığı altında, çalgılar, telli, üflemeli ve vurmalı olarak gruplandırılmış ve çalgıların isimleri verilmiştir. Türk halk müziği usulleri başlığı altında, uzun havalar ve kırık havalar hakkında açıklamalar verilmiştir. Bir bağlama resmi çizilerek, bölümleri tanıtılmıştır. Bağlamanın düzenleri (akord çeşitleri) belirtilmiş, bağlama çalmaya giriş bölümünde de; bağlamanın tutuşu resimli olarak ve altında açıklamalara yer verilmiştir. Bağlama çalma alıştırmaları, notasız olarak maddelenmiş, nota öğretiminde ise; porte, donanım, ölçü çizgisi, notaların porte üzerindeki yeri, ilave çizgiler, bağlamanın tuşesinde notaların yerleri, nota değerleri tablosu, notaların bağlama ile çalınışı şekillerle ve nota kümeleriyle ayrı ölçülerde gösterilmiştir. Nota çalarken karşılaştığımız işaretler başlığı altında: Sus işaretleri, tekrar işaretti, senyo, değiştirici işaretler, usuller, Teke havaları, tezene vuruşları ve Konya tezenesi hakkında şekil açıklama ve örnek notalara yer verilmiştir. Devamında Türkü-

lerin notaları ve sözleri sayfaların üst yarısında verilmiş, sayfaların alt yarısında da parçaların nota isimleri ile tezede ne vuruş yönleri belirtilmiştir. Daha sonra devamında parçalar aynı şekilde verilerek türküler ve öyküleri bölümünde bir kısım halk türkülerinin öyküleri verilmiştir. Bu metotto da: Nota yazılarının küçük, sık olduğu, nota öğretimi ve parçaların sıralanmasının eğitsel düzenden uzak olduğu, parçaların içeriğine ilişkin herhangi bir resime yer verilmemiği, parçalar verilmeden önce parçanın içerisinde geçen tekniklerin ayrıca alıştırma niteliğinde verilmemiği, parçaların eğitimimin kolaydan zora ilkesine uygun olarak sıralanmadığı, parçalarda çoksesliliğe yer verilmemiği, terimlerin ve kavramların bir kısmının en başta tablo içerisinde verildiği, bu terim ve kavramların topluca değil öğretimde yeri geldikçe verilmesinin gereği ve kapsamında bulunan parçalarla bir dağarcık kitabı ya da albüm niteliği taşıdığı söylenebilir.

Sabri Yener'in hazırladığı üç ciltten oluşan Bağlama Öğretim Metodu'nun birinci cildinin önsözünde: "Bağlamayı bir eğlence aracı olarak görmeyip milli-evrensel müzik sanatının önemli bir kaynağı olarak değerlendirmek gereklidir. Dünyanın en zengin folklor kaynaklarına sahip olduğumuz halde bu kaynaklardan gereği gibi yararlanamadığımız bir gerçektir. Bu kaynaklardan yararlanmamızın en etkili şekli ise okul müzik eğitimine temel alınmasıdır. Yeni kuşakların daha iyi yetişmesini sağlamak için okul içi ve okul dışı çalgı eğitimi daha tutarlı biçimde ele alınıp, öz çalgımız bağlamaya gereken önem verilmelidir. Bu metot Türk halk müziğine ilgi duyan herkese çalışmalarda yardımcı olmak amacıyla hazırlanmıştır."

Giriş bölümünde: Halk arasında "saz"diye adlandırılan "bağlama", en eski Türk çalgılarında "kopuz"un günümüzdeki uzantısı olarak bilinmektedir. Bu çalgı Cumhuriyet dönemine kadar usta-çırak usulü bir öğretimle gelebilmiştir. Cumhuriyet döneminde ise, bir yandan aynı gelenek sürerken, bir yandan da metotlu ve sistemli bir öğretim tarzı geliştirilmiştir. Bağlama öğretiminde ilk sistemli çalışmaların Türkiye radyolarındaki "toplulu bağlama çalma" uygulamasıyla başladığı söylenebilir. Muzaffer Sarısozen'in başlattığı bu uygulama daha sonra yaygınlaşarak gelenekleşmiştir. Türkiye radyolarındaki bu uygulama,

sonraları Belediye Konservatuvarları, Musiki Dernekleri, Halk Eğitim Merkezleri ve benzeri kurum ve kuruluşlarca da rağbet görüp yaygınlaşmıştır. Müzik öğretmeni yetiştiren Gazi Eğitim Enstitüsü Müzik Bölümü programında, 1973 yılından itibaren bağlama öğretimine yer verilmektedir.

1976 yılında İstanbul'da kurulan Türk Müziği Devlet konservatuvarındaki çalışmalar sayesinde bağlama öğretimi konusunda önemli gelişmeler kaydedilmiştir. Sistemli biçimde yürütülmüşine karşılık, sadece uygulamaya yönelik olan bunca çalışmaların metot haline dönüştürülememiş olması ise önemli bir eksikliktir. Müzik bilimcilerin ve Türk halk müziği ile uğraşan herkesin isteğine cevap vermek amacıyla hazırlanmıştır. Konular işlenirken, "basitten-karmaşığa, kolaydan-zora, bilinenden-bilinmiyene, genelden-özele doğru bir yol izlenmiştir. Kitaba alınan her konu mutlaka örneklendirilmiş olup, bu örnekler, konulara uygunluğu yanında herkesin ilgi duyabileceği türkü, oyun havası, tekerleme ya da alıştırmalardan oluşturulmaya çalışılmıştır. Bu kitapta kullanılan notalama sisteme göre sanatçı (çalıcı) sözlü parçalar için yazılan iki bitişik porteden üsttekini ses (okunuşu), alttakini de saz (çalınışi) için kullanacaktır. Saz (bağlama) partisinde her tezene vuruşuna isabet eden tüm notalar yazılacağından, parçanın tavrı da belirtilmiş olacaktır" denilmektedir. Birinci bölümde, bağlamaının genel yapısı hakkında, şekil üzerinde bölümlerinin isimleri verilerek, şeklin altında bağlama yapımında kullanılan ağaç çeşitleri tanıtılmıştır. Halen çeşitli boylarda bağlamalara rastlandığı, şimdije kadar standart bir boy tesbit edilemediği; ancak, gövde ile sap arasındaki uzunluk bakımından yaklaşık bir oranın var olduğu; bunun, ses eşigidinden sapın ekleniği noktaya kadar kaç santim ise, sapın uzunluğu bu ölçünün bir misli fazlasına 13 cm eklenerek ortaya çıkacağı şeklinde belirtilmiştir.

Bağlama ailesindeki sazların boyalarına göre üçe ayrıldığı, bunların: 1. Divan ya da meydan sazı (büyük bağlama), 2. Bağlama (orta boy bağlama), 3. Cura (küçük boy bağlama) olarak adlandırıldığı; Tezene'nin en iyisinin kiraz kabuğundan yapıldığı, plastik maddelerden yapılan tezenelerin kiraz kabuğun-

dan yapılanlar kadar makbul olmadığı; teller bölümünde, yukarıda isimleri verilen üç grup bağlamaya takılacak tellerin her birinin kalınlıkları numaralarıyla verildiği ve bağlamanın bakımı ile korunmasına ilişkin bilgilere yer verildiği görülmüşdür. Temel bilgiler başlığı altında: Düzen, perdelerin ayarlanması, porte, sol anahtarı, nota, ilave çizgisi, saz düzenine göre bağlamada alt, orta, üst tellerin verdiği sesler ve porte üzerindeki yerleri şekilli örnekleriyle; karar perdesi, bağlamanın düzeninin yapılması, duruşlar ve tutuş, sağ bileğin durumu ve solak çalanların tutuşu resimli olarak örneklerle ve açıklamalarla verilmiştir. İkinci bölümde: Nota ve süre kavramı, bando davulu'nun resmi ile dörtlük nota, tam nota kabul edilecek ve resmi geçit anındaki bir takım asker, izci, öğrenci grubunu örnek vererek, sekizlik nota, tek ve porte üzerinde örnekleriyle, sol sesi ve işaret parmağının kullanılması, sekizlik tezene vuruşları şekilli olarak, ölçü ve ölçü çizgisi, iki dörtlük ölçü (usûl), bitiş çizgisi, tekrar işaret, la sesinin (yüzük parmağının) kullanılması, sol-la çalışmaları, bağlama ile çalmak ve söylemek için iki ayrı portede notaları ve sözleri verilen tekerlemeler, ikinci parmak alıştırmaları, değiştirici işaretler nota şkil ve resimli olarak açıklanmıştır. Üçüncü bölümde: Dörtlük-sekizlik tezene vuruşlarıyla çalışmalar, üç dörtlük ölçü, dördüncü bölümde, onaltılık (çeyrek vuruş) notalar ve tezene vuruşları, sekizlik onaltılık tezene vuruşları, sözden yola çıkılarak nota değerleri ve bunlara ilişkin alıştırmalara, nakarat, tartım çalışmaları, ton, makam, ayak, Kerem ayağı ve dizisi, kerem ayağı dizisinde beşinci derecenin pesleşmesi garipliği ve dizisi hakkında nota, şkil, resim ve açıklamalarla bilgiler verilmiştir. İkinci kitapta: Üç, altı, dokuz, oniki ve onsekiz sekizlik ölçülere ve tezene vuruşlarına ilişkin alıştırma ve örnek parçalara, parça içinde ölçü değişimine ilişkin örnek ve açıklamalara, aksak ölçülerde sekizlik tezene vuruşları ve örnek parçalar, müstezat düzeni, karma ölçülerde sekizlik tezene vuruşları ile örnek parçalara, üç birimlik ölçülerde sekizlik, onaltılık tezene vuruşlarıyla ilgili alıştırma ve örnek parçalara, aksak ölçülerde sekizlik, onaltılık tezene vuruşlarına, yedisekizlik, sekiz sekizlik, dokuz sekizlik, ölçülerde alıştırma ve örnek parçalara, bileşik ve karma ölçülere ilişkin

açıklama ve bilgilere ve örnek parçalara yer verildiği saptanmıştır. Üçüncü kitapta: Garip (hicaz) dizisinde dördüncü parmak çalışmaları ve parçalara, noktalı sekizlik onaltılık notaların çalınışı şekilli olarak, senkopların çalınması, değişik biçimdeki tezene vuruşlarının bir parça içinde kullanılması, bir tezene vuruşyla birden çok nota çalınması, çarpma, tarama (çiftleme) tezene, otuzikilik notaların çalınması, vibrato ve tril teknilerinin yazılışı ve çalınışı, kesik çalma, çarpma ve çiftleme tezenenin otuzikilik notalarla çalınması, gecikmeli çarpma tezene, altmışdörtlük nota, noktalı onaltılık ve altmışdörtlükle tarama hakkında şekil nota ve açıklamalara yer verilmiştir. Dokuzuncu bölümde: Mahalli tezenelere (doğu kara-deniz, teke, Ankara, zeybek, Konya) örnek parçalara ve açıklamalara; Onuncu bölümde: Bağlamada düzenler (misket, müstezat, bağlama) ile bozlak dizisinde çalışmalar hakkında bilgi, açıklama ve örnekler ile Türk halk müziğinde dizilerin notalarına yer verilmiştir. Bu metotda: Tartımlara sözden yola çıkılarak ideal bir şekilde yer verildiği, parçaların notalarının bağlama ile hem çalıp hem de söylemek için ayrı ayrı verilmesinin yerinde bir yöntem olduğu; nota başlarının ve açıklamaların küçük puntolarla yazılmasının, parçaların içeriklerine ilişkin resimlere yer verilmeyişinin, nota değerlerinin öğretiminin resimlerle somutlaştırılmamasının, çok sesliliğe birinci metottaki parçalardan itibaren yer verilmeyişinin, olumsuz yönler olduğu söylenebilir. Metodun; daha önce hazırlanan metotlardan farklı olarak eğitsel bir düzen ve anlayışla hazırlandığı, eğitimin, çevreden-evrene, kolaydan-zora ilkelerine uygun düşüğü, bu çalğıya ilişkin terim ve kavramların yeterince açıklandığı, çalğı eğitimi yanında Türk halk müziği dağarı verecek şekilde parçalara yer verildiği ve halk müziğinin sözlü, sözsüz ve yöresel parçalarına da yer verilmesinin uygun düşüğü söylenebilir.

4. SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu araştırmada önce, Cumhuriyetin kuruluşundan günümüze kadar uygulanmış ve uygulanmakta olan ortaokul müzik eğitimi programlarının çalğı eğitimi'ne verdikleri yer bakımından incelenmesi yapılmış; sonra, kaynak gösterilen ve kullanılan çalğı eğitimi metodlarının uygulamadaki görünümü ortaya çıkarılmış ve sonunda da önerilerde bulunulmuştur.

Cumhuriyetin ilanından sonra hazırlanan 1930 programından günümüze kadar uygulanan programların değerlendirmesi sonucu, çalğı eğitimi anlayışı bakımından çağdaş bir öğretim programında bulunması gereken öğelerin (hedefler, hedef davranışlar, öğretme durumları, sinama-ölçme durumları, değerlendirme işlemleri) tümünü içeren bir programa rastlanmamıştır.

1949, 1971 ve 1986 programlarında her öğrenciyi yeteneğine göre bir müzik aleti calmaya teşvik etmek amaçlanmış, ancak; bunun nasıl, hangi yöntem ve metodlarla yapılacağı ve bu metodların içeriğinin ne olacağı belirtilmemiştir.

İncelenen çalğı eğitimi metodlarından pek azında; nota öğretimi, örnek resimlerle ve açıklamalı olarak verilmiş, çokluğunda nota değerleri, öğretimi ve açıklamaları çağdaş nota öğretiminin gerisinde kalmıştır. Metotların çoğu nota yazımı da, gerek notaların büyüklükleri, gerekse de notaların büyüklükleri ve aralıklarının oranları bakımından bu günü nota yazımının gerisindedir.

İncelenen çalğı eğitimi metodlarının pek çoğu parça seçiminin: önce tekerleme, sonra çok bilinen halk ezgileri ve daha sonra batı müziğinden örnek parçalar şeklinde; müzik eğitiminin, yakından-uzaga ve çevreden-evrene ilkesine uygun olması gerekirken, eğitimde temel hareket noktası olarak kabul edilen belli basamakların bu metotlarda fazlaca dikkate alınmadığı görülmektedir.

Bilindiği gibi çağdaş eğitim anlayışı içerisinde eğitimi hızlandırması açısından motivasyonun önemi çok büyktür. Ancak; incelenen bu metotlarda, motivasyonun bu etkinliğinden yeterince yararlanılmadığı ve seçilen parçaların içeriğine ilişkin resimlerle desteklenmediği saptanmıştır.

Araştırmaya konu olan metotların incelenmesi sonucunda; aynı çalayı öğretseler bile farklı öğretim yöntemleri kullanıldığı görülmüştür. Çalrı öğretimine başlangıç noktaları ve kullanılan tekniklerin belli öğretim yöntemlerine bağlı kalması ve bilimsel bir çalışmanın ürünü olması gerekirken, bir kısım metotların herhangi bir temele dayanmayan rastgele hazırlanmış metotlar olduğu saptanmıştır. Çünkü, gerek çalrı eğitiminde gerekse diğer alanlarda hazırlanan her yeni metot, belirli gruplar üzerinde denenerek durum saptaması yapılır, değerlendirilerek geliştirilir. İncelenen metotların çoğunuğunda bu evreleri görmek mümkün olamamıştır.

Çalrı eğitimi metotlarının pek çoğunda, terimler, çeşitli kavram ve açıklamalara yeterince yer verildiği halde, metotlarda fazla yer işgal etmemesi düşüncesi ile ve öğrencilerin dikkatini çekmeyecek şekilde küçük puntolarla yazıldığı gözlenmiştir.

İncelenen metotlarda genel olarak çoksesliliğe yer verilmiş ve kanon, karşiezgi, tonal ve modal teknikleriyle çokseslendirme yapılmıştır. Ancak; bir kısım metotlarda çokseslendirme işlemi metodun en sonuna bırakılmıştır. Çoksesli çalışma, duyma ve düşünme alışkanlığının geliştirilmesi amacıyla bu yönteme, metotlarda baştan itibaren yer verilmesi gerekmektedir. Ayrıca; metotlardaki parçalardan birçoğunun armonik kuralara aykırı olarak çokseslendirildiği görülmüştür.

Belirli bir davranış sistemi ve birbiriyle koordineli öğretim yöntemleriyle kazandırılması gereken metotlar bu zihniyetten uzak olarak albüm niteliğinde hazırlanmış ve piyasaya sürülmüştür.

Ö N E R İ L E R

Hazırlanacak müfredat programlarında, kullanılacak olan çalgılar ve bu çalgılara ilişkin metotlar net bir şekilde belirtilmelidir. Hazırlanacak müfredat programlarında çalrı eğitiminin hangi yöntem ve metotlarla yapılacağı ve bu metotların içeriğinin ne olacağı da belirtilmelidir.

Hazırlanacak metotlarda dizek aralıkları yeterince ge-

niş ve nota puntoları da büyük olmalıdır.

Parça seçiminde önce tekerleme, sonra çok bilinen halk ezzileri ve daha sonra batı müziğinden örnek parçalar şeklinde; müzik eğitimiminin yakından-azağa ve çevreden-evrene ilkesine uygun olması gereklidir.

Seçilen parçalar, çocuğa ve parçanın içeriğine uygun resimlerle desteklenmelidir.

Hazırlanan metotlar çağdaş metot anlayışına göre hazırlanmalıdır.

Metotlarda yer alan terimler, çeşitli kavram ve açıklamalar rahatlıkla görülebilecek şekilde dizayn edilmelidir.

Metotlarda çok sesliliğe baştaki ilk parçalardan ilk parçalardan itibaren yer verilmeli ve parçalar kolaydan-zora doğru aşamalı olarak sıralanmalıdır.

Çokseslendirmeler de mutlaka armonik kurallara uyularak yapılmalıdır.

ABSTRACT

Bu araştırmada Cumhuriyet dönemi ortaokul müfredat programları incelenip, bu programlar içerisindeki çalğı eğitimi ve çalğı eğitimi metotları taranıp, yoğun bir çaba ve geniş bir çerçevede müzik öğretmenleriyle yapılan görüşmeler sonucunda elde edilebilen metotların her biri ayrı ayrı gözden geçirilip belli yargılara varılmıştır.

Sonuç olarak; Müfredat programlarının hazırlanması sırasında çalğı eğitimi ve kaynak çalğı eğitimi metotlarına yerince yer verilmemiği gözlenmiş, incelenen metotların çoğunuğun çağdaş çalğı eğitimi metot anlayışından uzak olduğu saptanmış ve yetkililere, bu konuya ilgi duyanlara ve bu alan da çalışmakta olanlara gerekli önerilerde bulunulmuştur.

ABSTRACT

In this study, I tried to reack some certain judge-
ments about the music curriculums applied in the secondary
schods during the Republican era; examining both the educa-
tion and the methods of enstrumets and also the methods
gained after having discussed with the music teachers in
detail.

As a result, I wanted to put forward some necessary
opinions about this to the authorities and those who are in-
terested in this subjects and also who have been studying
in that area after having observed that necessary importan-
ce wasn't given to the source methods and education of mu-
sical instruments sufficiently while the curriculms being
prepared and also after having fixed that most methods being
applied in the secondary schods were far from the contempo-
rary opinions and methods.

K A Y N A K L A R

1. Alkan, C., Eğitim Felsefesi, Uludağ Üniversitesi Yayınları, Bursa, s.1 (1983)
2. Ertürk, S., Eğitimde "Program" Geliştirme, 4.Baskı, Yelkentepe Yayınları, Ankara, s.12, (1983)
3. Uçan, A., Son 100 Yılda Türkiye'de Müzik Eğitimi (1883-1983), 4.İstanbul Sanat Bayramı Sempozyumu Bildirisi, İstanbul, (1983)
4. Uçan, A.,Müzik Eğitiminde Program Geliştirme: Kuram ve Türkiye'deki Uygulama, 1. Uluslararası Müzik Bilimleri Sempozyum Bildirisi, İzmir, (1984)
5. Varış, F., Eğitimde Program Geliştirme "Teori ve Teknikler" 3. Baskı, A.Ü.Eğitim Fakültesi Yayınları, Ankara, s.17, (1978)
6. Ali, F., Müzik ve Müziğimizin Sorunları, Cem Yayınevi, İstanbul, s.108, (1987)
7. TDK Yayınları, Atatürk'ün Milli Eğitimimizle İlgili Düşünce ve Buyrukları, 2. Baskı, İlyaz Basımevi, Ankara, (1979)
8. Uçan, A., "Türkiye'de Cumhuriyet Döneminde Müzik Eğitimi" Milli Eğitim, s.36-39, (Temmuz, Ağustos, Eylül 1983)
9. Saygun, A.Adnan., Atatürk ve Musiki, Sevda-Cenap Anı Müzik Vakfı Yayıını, Ankara, (1982)
10. Özalp, R., Ataünal, A., Türk Milli Eğitim Sisteminde Düzenleme Teşkilatı, 1.Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, (1977)
11. IX.Milli Eğitim Surası, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, s.260, (1975)
12. Milli Eğitim Temel Kanunu, No: 1739, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, s.15, (1976)
13. Doğan, H., Türk Ortaöğretim Sisteminin Değerlendirilmesi, 1.Baskı, Talim ve Terbiye Dairesi Yayınları, İstanbul, (1972)

14. MEB, Ortaöğretim Programlarındaki Yönelmeler (1924-1970), Milli Eğitim Basımevi, s.107-115, (1972)
15. Yücel, H.Ali., Türkiye'de Ortaöğretim, Devlet Basımevi, İstanbul, (1938)
16. TCMEB, Tebliğler Dergisi, Cilt 34, (14 Haziran 1971)
17. Ünal, s., Yüreğir, Y., Yeni Blokflüt Metodu, Önder Matbaası, Ankara, (1972)
18. Ünal, S., Blokflüt Çalışıyorum 1,2, Önder Matbaası, Ankara, basım yılı yok
19. Aydoğan, S., İlik, A., Blokflüt ile Müzik Eğitimi, Önder Matbaası, Ankara, (1985)
20. Yıldırım, S., Akkuş, B., Blokflüt Metodu 1,2, Gökçe Ofset Matbaacılık, Ankara, (1983)
21. Sarıçiftçi, Ş., Sarıçiftçi, İ., Coksesli Ezgilerle Uygunlanmış Blokflüt Metodu, Aydinoğulları Matbaacılık Anonim Şirketi, İstanbul, basım yılı yok
22. Şener, N., Blokflüt ve Dağarcık, Uludağ Üniversitesi Basımevi, Bursa, (1985)
23. Saydam, A., Egüz, S., Yeni Mandolin Metodu 1,2,3,4 Doğuş LTD. ŞTİ. Matbaası, Ankara (1952)
24. Yıldırım, S., Akkuş, B., Mandolin Metodu, Gökçe Ofset Matbaacılık, Ankara, (1983)
25. Sarıçiftçi, Ş., Sarıçiftçi, İ., Mandolin Metodu 1, Sevinç Matbaası, Ankara, (1968)
26. Aydintan, Z., Gitar Metodu 1,2, Eko Matbaası, İstanbul, (1974)
27. Karasu, A., Büyükk, Z., Türkçe İzahlı Yeni Akordeon Metodu, Eser Matbaası, basım yılı yok
28. Egüz, S., Egüz, N., Yeni Melodika Metodu 1, Doğuş LTD.ŞTİ. Matbaası, Ankara, basım yılı yok
29. Taptık, G., Bağlama Metodu, 3 Er Ofset Matbaası, Ankara, basım yılı yok
30. Günday, A., Bağlama Metodu, 2.Baskı, Anıt Matbaacılık ve

Ticaret Kollektif Şirketi, İzmir (1979)

31. Yener, S., Bağlama Öğretim Metodu, Kuzey Gazetecilik Matbaacılık ve Ambalaj Sanayii A.Ş., Trabzon (1987)

32. TC Maarif Vekâleti, Ortamektep Müfredat Programı, Devlet Matbaası, İstanbul, (1930)

33. TC Maarif Vekaleti, Ortamektep Müfredat Programı, Devlet Matbaası, İstanbul, (1931)

34. TC Kültür Bakanlığı, Ortaokul Programı, Devlet Basımevi, İstanbul, (1938)

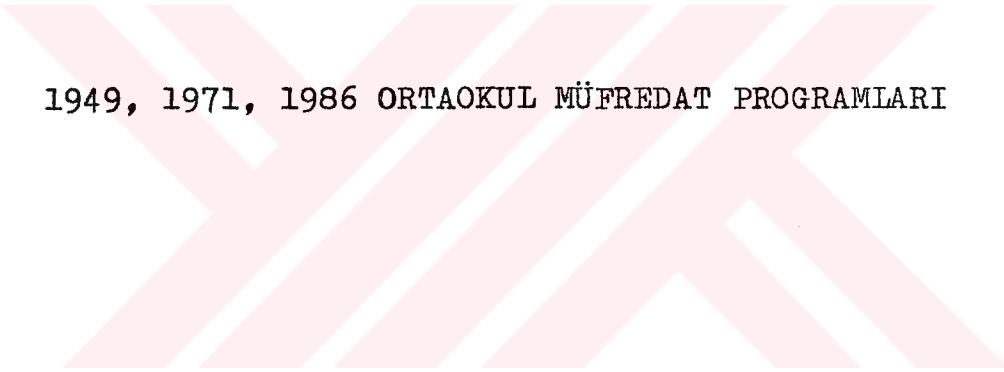
35. TCMEB, Ortaokul Programı, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, (1949)

36. TCMEB, Tebliğler Dergisi, Cilt 34, (14 Haziran 1971)

37. TCMEG ve SB, Tebliğler Dergisi, sayı 2208, (1 Nisan 1986)

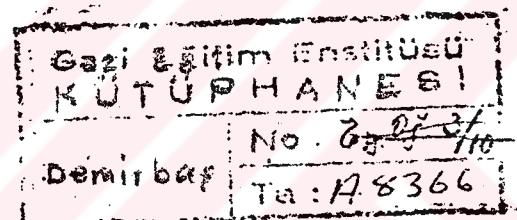
E K L E R

1949, 1971, 1986 ORTAOKUL MÜFREDAT PROGRAMLARI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI

ORTA OKUL PROGRAMI

ANKARA 1949 — MİLLÎ EĞİTİM BASIMEVİ

M Ü Z İ K

AMAÇLAR:

- 1 — Öğrencide müzik sevgisini ve yeteneğini geliştirmek;
- 2 — Her öğrenciyi ilgi ve yeteneğine göre şarkı söylemeye, bir müzik aleti çalmaya, bir müzik parçasını dinlemeye, ritmik çalışmalara ve yaratıcı faaliyetlere katılmaya teşvik etmek;
- 3 — Öğrencinin, toplum içinde etkin yaşayabilmesi için gerekli müzik bilgi ve beceriklerini elde etmesine yardım etmek;
- 4 — Okulda, evde ve çevredeki müzik faaliyetlerine öğrencinin katılmasını teşvik ederek müziği, öğrencinin toplumsallaşmasında ve heyecanları bakımından gelişmesinde bir araç haline getirmek;
- 5 — Okul içinde ve dışında öğrencilere iyi müzik parçaları dinleme fırsatı ve imkânları sağlayarak, değerli müzik eserlerini anlama yetisi kazandırmak;
- 6 — Müzik çalışmaları yoluyla millî birliğin gelişmesine yardım etmek;
- 7 — Müzik vasıtesiyle milletler ailesi içinde yakınlık ve dostluk duygularını kuvvetlendirmek.

AÇIKLANALAR:

Müzik eğitimi, sesin, kulağın ve zevkin eğitimidir.

1 — Ses eğitimi; Okulda ses eğitiminin amacı, çocuğa iyi ve doğru şarkı söylemesini öğretmekdir.

a) Çocuğun sesi bilhassa orta okul çağında ihtiyatla kullanılması gereken nazik ve ince bir alet halindedir. Öğretmen öğrencilerin seslerini sevdalıca tananı etmelerine ve onların daimi surette hafif ve tattı bir baş sesi ile şarkı söylemeye önem vermelidir; bütün öğrenim boyunca ses kalitesine müzik cümelerini doğru ifade etmeye, iyi telâffuz ve hecelerin açık ve anlaşılır bir şekilde söylemesine özel ihtimam göstermelidir. Çocuk sesinin özellikleri hafiflik, zatlılık, yumuşaklıktır. Ses daima serbest ve tabii bir şekilde okunacak ve sağlanmayıacaktır.

b) Öğretmen ses eğitiminde çocuklarda ses değişimi olasına dikkat edecek, bu devre esnasında çocukların durumlara göre idare edecek, vokal çalışmalarında onları baş sesiyle söyletecektir.

c) Ses eğitiminde her ders başında birkaç dakika nefes, ses ve telâffuz alıştırmaları yaptırılacaktır. Teneffüs alıştırmalarında, önce sınıf havasını yenilemek doğru olur. Teneffüs daima temiz havalı bir sınıfta gürültüsüz yapılacaktır.

Teneffüs alıştırmalarına saat kolday kol ve beden hizmetleri de ilâve edilebilir.

c) Öğretmenin her türlü ses çalışmalarında, çocukların yaşına göre değişen ses genişliklerine dikkat edecek, bu genişlikleri ne tuze, ne peste asınmayıacaktır. Koçal çalışmalarında sesler gerektiği kategorilere doğru olarakjasıf edilecektir. Öğretmen ses değişimini devrinin geçirmesi, öğrenmeye ve gecirmis olan ayri tipleri doğru görecek, ses bölümünü ve çalışmalarını ona göre idare edecektir. Ses değişimini devrinin geçirmesi enkek çocukların daima alto, kız çocukları soprano söylemek doğru değildir. Soprano ve alto seslerini hem erkek, hem de kız çocukların arasında karışık olarak seyrek söylemeli dir. Ses alıştırmaları, ses kategorileri içinde gurup gurup yapacak, tizlere çababenince sesli olur, tizlere çakamayan kalın seslerle beraber çalıstırılmış olacaktır. Karışık orta okul sınıflarında geniş ses sınırları içinde yazılmış parçaları söyleterken, öğretmen, büyük ses genişliği içinde kolay ve serbestçe hareket edebilen erkek soprano lar, böyle bir ses genişliğine hiçbir zaman malik bulunmayan erkek çocukların, ses değişimini yeni tanımlamış, taze başarı ayruunda zamanında sesles olarak beraberce hatırlayıp, böyle dumurlarda kolay bir armoni içinde onlara uygun bir parti verecektir.

d) Ses alıştırmalarında önce *m, n* gibi sessiz harfler üzerinde çalışılacak, scili harflerle çalınpaya sonra geçilecektir. A sessili imla veya solfej çalışımalarında uygun bir harf ise de bordadan ses çekartmaya kolaylaştıraklı için ses eğitimiinde çok ihtiyatla ve zamanında kullanılmışlardır.

e) Okulda müniherit tagamı *de teşvik* edilecektir. Doğru ses çıkarımı, istenilen irtifalarda doğru ses içermeyen tip-ler sınıfı en öne oturtulacak, arkalarına iyi söyleyecek konu-llacak, bu gibilerin seslerinin diziştilmesine özel bir bölüm önerilecektir.

f) Ses alıştırmaları esnasında piyano gibi klavüeli bir alet, ancak refakat sesi olarak, tenuz ve doğru ses çıkarmaya yardımıcı olnak üzere kullanılmaktır. Yoksas onun, bütün ses algırmaları esnasında barabere salınlığı doğru olmasa,

g) Bütün öğrenim boyunca öğrencisi *ses çalışmalarları* esnasında daima dik ve rahat durmalı, göğüs serbest ve rahat tutulmalı, omuzlar otururken ıskemleye veya sıvya deşmemeli. Legami evsasında bilhassa tır seslerde omuzlar kaldırılmamalı. Her bir bölge düşene üzerine rıhat ve deşme konularını visactır. Dikkate dinlenen fırsatı kaçırmamalı, omzları takip ve tutmak istenmelidir. Mümtaz bir sesin temel şartı, sesin ıskemleme, dili mümkin olduğunda tır seslerde omuzlar kaldırılmamalı. Kuvvetli bir vasaadır. Ritimik, melodik ve armonik jılı alştırmalarıyla hem gizlenen naddeeleri işlenir, hem hafıza terbiye edilecek olanın ve görevünün ne olduğunu öğrenir.

derste muayyen bir müddet, birkaç dakika, ses ve solunum alıştırmaları yapılmalıdır. Ses çalışmalarları yapılan yer ne soğuk ne de fazla sıcak olmamalı, havası yenilenmiş, tozlu, dunanız bulunmalıdır. Nezeli, kendisini üşüntüs öğrenciyi tagan- neden affetmeli, çocukların yüksük sesle haykırmaktan menetmelidir. Hattırlatılmış ki ses değişimini sırasında yalnız taganni değil, fazla haykırmak da sesi bozabilir.

2 — Kulak eğitimi: Kulak eğitiminin amacı, çocuğun müziksel işime kabiliyetini eğitmek, çocukta müzik anlayışını sistemi bir surette geliştirmek, çocuğu müziği yazıp okuyabilecek hale getirmek, onu müzik bilgi ve kültürü ile teşhiz etmektr.

Okulda kulak eğitimi konusunda çocukta eğitilecek hulusların başlıcaları şunlardır:

- Ritim duygusu: Müzik anlayışının esası maddesi ritim duygusudur. Bu duyuysa insanda daha çocukların itibaren görürler ve sistemli bir şekilde eğitilmesi lazımdır. Ritim kapasitesinin, rihtik şur ve duygusunu eğitimi ve inkişafı için büyük çocukların karakterde ses ve saz müziği eserleri çalınlı (piyano veya plakla), onlara ritim dramatizasyon yapılır ve çocukların vurma sazları bandosu kurulur. Vurma aletler bandoları çocukların ritimik duygularını geliştirmede çok işe yarıyan vasıtalarlardır.

Orta okulda ritim eğitiminde ilk alınacak not değeri bir vuruşluk (dörtlük) değerdir; sonra iki vuruşluk, üç, dört vuruşluk, sekizlik, noktalı dörtlük, on altılık... gibi not ve susma değerleridir.

Metrik sira da 2/4, 3/4, 4/4 lük usullerdir.

b) Müziksel işime kabiliyeti ve tonal duygusu: (Müziksel işime kabiliyeti) sözleriyle çocukların tek ve çok sesleri, irtifaları hukumundan tamam, ayrdetme, işime kabiliyeti kastedilmesedir. Bütün gelişimlesi özel bir maniyyet ve güçlük arz eder. Önce do-sol boşlusu, sonra mi, daha sonra sira ile si, re, fa, la sesleri alıp iştenir.

İmlâ kulak eğitiminin esasıdır. Müziksel işime kabiliyetinin eğitimiinde tonal duyguya da terbiye edilir. Kulak eğitimi çalışmalar esnasında, ses eğitimi içinde temas edilen ses değişimini dahi duyma göz önünde bulundurulur. Bu devre içinde olan öğrenciler hafif ve tatlı bir bay sesiyle tagamı ettirilir. Bu gibi çocukların geniş soluc alıstırımlarını yapamayacaklarının hatırlanması gereklidir.

c) Müzik hafızası: Bütün müzik öğrenimi boyunca kulak ve giz hafızaları da terbiye edilecektir. Hafıza alıştırmaları ritimik, melodik ve armonik olur. İmlâ hafızayı terbiye eden kuvvetli bir vasaadır. Ritimik, melodik ve armonik jılı alıştırmalarıyla hem gizlenen naddeeleri işlenir, hem hafıza terbiye edilecek olanın ve görevünün ne olduğunu öğrenir.

yapılır, sonra yazılıya geçirilir.

g) Müzik tasavvuru: Kulak eğitimi daimi müzi-
kal bir tasavvurudur, zihni bir faaliyettir. Çocuk, sesleri dai-
ma tasavvur ederek, düşünerken tayani eder veya yazar. Do-
mam-sol akor notları zihni destekler, köprüler olarak alır; bun-
lar düşünerek diğer sesler bulur. Çocukta müzikal tasav-
vur da eğitilmelidir.

d) Müzik yaratma kabiliyeti: Müzik dersleri çocugum
müzik yaratma kabiliyetini ve müzikal fantazisini de eğitmekle
ödevlidir. Yaratma yüksek faaliyet derecesidir. Çocuk alman
ritmik, metrik, tonal maddeler üzerinde yaratmalar yapar. Mev-
cut sözlerde veya kendi bulduğu orijinal sözlere müzik koyar.
Eserlerin dramatizasyonu da bu kabiliyeti geliştirir.

3 — Zevk eğitimi: Müzik öğretiminin diğer önemli bir
anacı da çocukta müziğe karşı ilgi ve sevgi uyandırmak on-
içi bir müzik zevki ve ahyayı **kazandıracak müzik dinleme**,
**büyük yapma ihtiyacını duyurmak ve belirsizmek, öğlece ög-
rencinin estetik, toplumsal **ve milli duygularını tehdit et-**
mekti.**

a) Çocuğu, bu anacı uluslararası anıtların başında okul
şarkuları gelir. Okul şarkısı sözleri yönünden eğitSEL, çocuk
zevk ve psikolojisine uygun, eğzileri yönünden orijinal, sanat
değerini taşı, çocuk için sevimli, ezaip ve kolay öğrenilebilir olma-
lı, söyle eğzi arasında uygunluk (prozoteli) bulunmalıdır. Okul
şarkıları, o memleketcil birinci tarafındaki yazılış orijinal
şarkılar, halk eğzileri veya başka uluslararası şarkılardan şev-
riliş adapteler olur. Okulu şiverek her türlü şarkının, oku-
havasına, gocuğa, gocuk zevk ve psikolojisine uygun olması
şarttır. Şarkı istenilen şarkılardan yapılmış bir şarkı
repertuarına malik olmalıdır.

b) Okul şarkılarından başka öğrenmenin kendi saziyle
şoçuk seviyesine ve zevkine uygun parçaları çocukların çalması
da zevk eğitiminde önemli rol oynar. Bundan dolayı öğretmen
menin şarkı repertuarı gibi bir de çocukların galacağı eser-
lerden mükemmel bir repertuarı olması, böyle bir repertuarı
vaktinde hazırlamış bulunması ve bu repertuarı zamanla ge-
nişletmesi gereklidir.

c) Şarkıların dramatizasyonu çocukların yaratma kud-
retleri kadar müzik zevklerini de eğitir.

g) Zevk eğitimi içinde kullanılmış çok saydalı bir arası da
gramofon ve plaklar. Müzik öğretmeni, okulunda çocukların
seviyelerine uygun plaklardan mürrekkep bir diskotek kur-
makla da ödevlidir. Gramofon sağlam, bilhassa sürücü bakımını
dan muntazam olmalıdır ki eserler guyuk tempo ve tonlarını

duan dütünebilse. Gramofon pratikliği bakımından diana radyo
yayın üstün bir durumda kalacaktır. (Bakıthuk 279 sayılı Tebliğ-
ler Dergisinde okullarınız için mütasip Jörlüen bir plak liste-
ni neşrieti, hatta 1948 de bir de "Diskotek Kılavuzu" yayın-
ılmıştır. Müzik öğretmenleri bu tebliğde adı geçen eserler ara-
sından segme yuvarak plak alır ve kavyadan faydalanabilirler.)

e) Minikin okulca çocukların radyoda verilen konser-
lerde unutabilecekleri dikkatle dinlenecek, hazırladıkları prog-
ramları radyoda nesrene edin.

f) Okulda müzik **zeytinin** eğitimi, yarayan araçlardan
birinde bize çok çocukların okul plakları, koro bandosu bir dili
hangi bir kişi ses veza, ses, tepekkullen, kurnaklar. Okul müziği
her ne kadar eser teknigine ses müziği ise de okul içiude ve di-
sında çocukların saz müziğe tepki etmek de lazımdır. Küçük
siniflarda varma alethes takımı, karetelek, dilli kaval cinsin-
den veya yan salınan fiüllerden ağız armatikası ve mandolin
takımları meyvelere getirme, kompozisyon piyanı ve diğer orkestra
alethesin programdan yapanca da müzik çalışmalarını avasın-
da yer almaları. Fakat bunu da hatırlatmak, ki okulda saz pro-
fesyonalist ses fahretteleri hiçbir zaman sesle yapılan, sese da-
yalan eses müzik öğretimi ve eğitiminin yerini almamalıdır.
Miniklerin alethes galimatı okulda hiçbir zaman ger-
çek müzik öğretiminin yaptığına yapmayı, yalnız müzik eğti-
mine yaramam eder.

g) Okulda, koral veya austürünantal konser faaliyetleri,
tanımsız müzikçilerin, bestecilerin okulu davet edilip **keşfede-**
rime keşfet ve konferanslar verdirilmesi, çocukların **korfezi** ve
müzickiyle karşı ilgi ve sempati yaratılması da okul müziğinin
ödevelerindendir.

h) Orkestra sazları çocukların bizzat canlı olarak, gesle-
riyle, hiç olmasa plakları ve resimleriyle tanıtmalı; eserler
basit takıllardan geçirilen, ileri sınıflarda çocukların başlica
müzicki şaheserlerini, klasic, kompozisyon gibi kalupları ile tanıma
kabiliyeti verilmeli; luth, gitar, eserleri, adları ve bestecileriyle
tanıtmalıdır.

i) Çocuklara okulda uygun halk oyunları oynatmalı; jest-
li, hareketli dansılı şarkılardan söylemeli; müzikli temsiller ver-
dirmeli; kişiye opera veya operet sahneleri temsil ettilirmeli;
illeri anıtlarda daha ciddi dramatik oyuncuları yapılmalı;
bu temsillerin levazimine konclillerine hazırlatılmalı; eserlerin ge-
rek salınıc, gerek müziksel idaresi de yine öğrencilere bırakıl-
malıdır.

j) Bazi basit vurma aletlerini, kaval gibi çalgıları kendine imal etmeli; ritimik oyunla bale gibi temsilleri teşvik etmeli; ~~teknolojik halk şovlarını~~, **söz ve oyun okşaplarını** okula davet edip onları getirip oynatmalıdır. Hatta bu faaliyetler okulda yapılması gereken müzik ve sunat faaliyetleridir ve socukta zevkin eğitimine hizmet ederler.

k) Her Müzik dersi mutlaka zevke hitabeden bir çalışma içi ihtiyaca etmelidir. **Apresiyasyon çalışmalarını**, her müzik dersinde munkazan ve sistemi bir şekilde bütün sınıflarda yer almaları gereklidir. Müziği şoucuya ~~saygınlığıyla~~ bir okul, müzik öğretim ve eğitimi bakımından en ~~esaslı~~ ödevlerinden birini yapmanı sayılır.

4 — Bir Müzik dersi içinde yapılacak çalışmalar ses, kulaç ve zevk eğitimlerini birlikte sağlama ve bu amaçlar için teripplemlmiş alıştırmaları ihtiyaca etmelidir. Bütün bir dersi bu amaçlardan yalnız biri uğruna harcamak doğru olmaz. Teori ise yalnız bir vasıtadan başka bir şey değildir. Bütün bir dersi yanınız teori ile geçirmek müzik dersinin görevini anlamamak olur. Teori ancak lâzım olduğu zaman ve lüzumlu kadar verilecektir. Müzik dersi mücerret bir teori dersi ~~hâlinde~~ sokulmaktadır kagınılacaktır. Öğrencinin dikkat ve ilgisinin daima canlı tutulaklıması için de dersinde daimi bir tenevvi ~~gağanacaktır~~. Müzik dersi gesitti alıştırma ve çalışmaları ~~ihlîye~~ eden ~~remki~~ ve cazip bir ders olmalıdır.

Bir Müzik dersinin ihtiyac edebileceği çeşitli çalışmalar sunlardır...

a) **Ses eğitimi:** Solunum, ses ve telâfuz alıştırmaları, b) **Kulak eğitimi:** Ritim alıştırmaları (ritmik imla, ritmik göz ve kulak alıştırmalar, ritmik yaratma).

Metric alıştırmaları (usal vurma alıştırmaları), Hareket alıştırmaları (allegro, andante...).

Nüans alıştırmaları (p, f, ff...).

İrfâa alıştırmaları (tek ve çift sesli, tek veya aynı renkli çift deşnekle, sesleri nota isimleriyle söyleyerek).

Vokalasyon alıştırmaları (notaları içten düşürtüp sesleri «a» ve herhangi başka bir sesliyle tagannı etmek).

İmlâ alıştırmaları (tek veya çok sesli, sîzli veya yazılı). Kontrol alıştırmaları (kasten hata yaparak hatayı buldurma).

Hâfiza alıştırmaları.

Tasavvur alıştırmaları. Yaratma alıştırmaları, monotonların düzeltilmesi gelişmeleri, teorik bilgiler, uygulama şarkıları.

c) **Zevk eğitimi:** Kulaktan şarkı, notasından şarkı, koral tagannı, münerferit tagannı.

Apresiyasyon çalışmalarları: Öğretmenin sazin, plâk veya radyo dinlemek.

Dramatizasyon çalışmalarları

(Bu konular ~~zembîn, geleneklerden, her ders bir kef!~~ sepiyecek yeriyle ve ona dersler tercih edilir.)

5 — Her alıştırmaya lasunu kadar zaman verildikten sonra diğerine geçilmelidir.

6 — Alıştırmalar ne kadar yetili olursa olsun daima öğrencisin mühverine, ana konuşuna varaklı olsun, hep onu takviye etmeli ve bir bütün meydanına sefirlenmelidir. Her alıştırma ayrı ayrı amaçlara göre yapılp, birbirinden ayrı şekilde mualâka ta bırakılmamalıdır. O zamanca çalışmalar hiçbir fayda vermeyez. Bütün çalışmaları bir amaca yönetilmelidir.

7 — Ders araçları gereği gibi ve yerinde kullanılmalı. Müzik dersleri bu işe ayrılmış salonda veya derssizede verilmelidir.

8 — Müzik derslerinin bütün diğer derslerle ilgisi göz önünde bulundurulmalı ve bu bakundan ilgili öğretmenlerle iş birliği yapılmalıdır.

a) **Türkçe:** Şarkuların sözleri ve içindeki manâ ve hikayi ifadesi ihmal edilmemesi; sentaks, gramer ve imâa bakımından kazışlaşan özelliklerin öğrençin dikkati çekilmeli; iyi telâfuzla, doğru yerde nefes alımlısına kıymet verilmeli; ölçü, motif, cümle ve küçük müzik formları ile dilediği prozoduya, sjirdeki manzum ve kaifiyeli şekiller arasında yakınılaş, elebyat ve folklor konularına temas edilmelidir.

b) **Yabancı Dil:** Siyaset, Tükçeye gevriliş, bulunan bir şarkının asıl dilde öğrenmenin taratının söylemesi, yahut plaktan dinletilmesi; aynı yabancı dilde öğrenen bir sınıf veya hukmetti bir grupun basit bir şarkıyı bu dilde öğrenmeleri; müzikiçe geçen terimlerin dava işbirliği edilmesi; ve mümkünse renilen yabancıcı dillerde konuşmak kokulu belirtilmesi. (Mesela «sorte» ile fransızcadaki «fan», «sonat» ile Fransızcadaki «sonner» arasındaki ilişki gibi.)

c) **Tarih:** Halk türküler ve oyunları, millî ritimler ve Türk besteciliği, müzasebetiye Türk tarihi ve inkılâp tarihine temas etmeli; eski surilar, müzâli dâns, nevileri (menüel, vals gibi) müzâsetleyle bunları yaratın devirlerin tarihine記得, büyük müzisyenlerden başsedilirken ve eserleri dinletiliken yagadıktan zamanla, gizli birini, bâlîmeli; mary ögrenilirken müzâde cenâzetteki türkî toplumsal görevlerine temas etmeli,

d) **Cozgaya:** Halk türküler ve oyunlarının gesitleriyle bunların, gevralerin coğrafî özellikleri, arasındaki müzâset buldurlumlah, diğer milletlerin de şarkı, dans, ritim ve melodileri aynı şekilde ele alınmalıdır.

e) **Matemajik ve lün dersleri:** Eştrümanlar, orkestra, kromofon, radyo ve filmlerdeki müzik ve ses senkronizasyonu hızlandırılmış; bir sazin içinde şıkıyla müzâremelleştirilmiş no-

dern şekli kuyaslanmali; isimli sazlar üzerindeki tesirleri, sesleri ilo **Bütün türküler ve dolgular zarları** 1. tonu (ler), sedaların etkileri, konsonans ve dissonansların matematik ve fizikle ilişisi; isanum kulesi, ses ve solunum obuzları, müzik eğitmenleri yapılan odaanı havalandırılanı üzerinde durulmasının mevsimlere, hayvanlara, çiçeklere ait şarklara yer verilmesidir.

e) Yazı ve Resim: Teniz ve özel bir nota yazısı sağlaguna, bir şarkının göftesine göre resim çalıtlanelli, gülfeye veya şarkının devrine ait resimlerle hütyük müzisyenlerin portreleri, enstürümaların şatırını resimleri, opera ve konser binalarının mimarisi gösterilecek, duyetilen bir müziğin tesirleri resim, vasisyle ifade edilecektir.

f) Beden Eğitimi: Öğü ve tempoya göre yürüyüş alışkanlıkları ve kol hareketleri (ritmik dinamik), solunum alışkanlıklarını yaprularla; vücutduğun bu alıştırmalarda serbest ve gevşek durusuna dikkat edilmeli; 19 Mayıs, Cumhuriyet Bayramına hazırlanan maryam formaları ve tipleri üzerinde açıklamalar yapılmalı ve masalar öğretilemelidir.

9 — Miziksel kabiliyetleri içice görünen çocukların teşvik etmek ve yeteneklerine uygun mesleği sevmelerine yardım etmek öğretmenin ödevlerindendir.

10 — Öğetmenin fırsat buldukça, müzik eğitim ve öğretimi bakımından değerli ve faydalı bulduğu filmleri öğrencilere gözmeleri için gerekli tedbirleri almayı ihmal etmemelidir.

DERS KONULARI

SINIF: I

Porte:

Müzik seslerini gösteren notlar.

Sol anahtar, öðkü:

Birlik, ikilik, dörtlük notlar ve suslar, şekilleri.

Vurus, Öğü, öðkü, gizli.

2/4, 3/4, 4/4 usuller, kuwertli ve hafif vuruşlar.

Gam,inci, gizli gam (örnek olarak do mayor gamı alınacaktır).

Hareket: (allegro andante), Niðans: (piado, forte).

Sofje:

Bu sınıfta sofje alıştırmaları önce do minor ve sora **f** minor tonları üzerinde olacak.

2/4, 3/4, 4/4 usuller içinde dörtlük, ikilik ve birlik kymelerde şocuk sesi vüslü olan, birinci ilave şigzlinin allundaki si notu ile portenin beşinci şigzindeki **f** a arasında sofje alıştırmaları yapılacaktır. (ikili, üçlü, dörtlü aralıklar üzerinde alıştırmalar.)

Picard vokalizasyon alıştırmaları ve kolay aralıklar üzerinde müzik inliðsi, Tek sesli ve iki sesli şarkılar, handular ve halk türkileri.

Aprestasyon pratikleri
Insetap seslerinin tasifi (soprano, mezzosoprano, alto, tenor, bariton, bus).

Praktik **çalgıli ses** nevillerine dair örneklər ve korolar ilinde olacak.

SINIF: II

Aralıklar, adalar¹ (Do major ve la minor hanları içinde bulunan aralıklar incelenmesi) Değişirici İşaretler: Direz, bemoj, bekar işaretleri.

Major ve minor Kamilar (Do major ve la minor onları incelenmesi) Bak işaret ve şerefleri. Nokta ve Görevi.

Sıkızlık ve on alıñık notalar ve suslar.

6/8 lik usulü, öğretimini ve alıştırmalar.

Basit ve biliskiñ turuslar

Hareketi gösteren basılıca selimeler: Largo, adagio, andante, allegro, allegretto, allegro, presto.

Nüñan: (ff, fmf, p, pp) crescendo (crescendo), dekrescendo (decrecendo).

Sofje: Bu sınıfda yapılacak sofje alıştırmaları evvelce öğrenilen basit usulde ve yeniden 8/8 usulüyle fakar setkizlik ve on altılık not ve susu değerlərinin de kutulmasıyle olacaaktır.

Bu sınıfın sofje alıştırmalarında sene sonuna doğru fa direz, si bemol notlarının seheri pratik olıraq öpetilir... Nota ile basit sakcları.

Vokalizyon alıştırmalarına devam. Tek sesli inliði, kulanlardan tek ve çift sesli şarkılar, kamyonlar, halk türkileri.

Aprestasyon çalısmaları: Klavyeli sazlar, org ve piyano (plaktun örnekler), Orkestra sazları, yaylılar, ağac ve maden nefesiler, vurma sazları (plaktop örnekler)

SINIF: III

Basit 3/8 ve sebare usulleri
9/8, 12/8 bilesik usullee, F# anahtar.

Duraklı not, duraklı sus, triyole, senkop.

Sol major, fa major, la minor, re minor, mi minor gamalarının tsökli.

Birinci ve ikinci sınıfta gösterilen tónlar ve ses vüsasi içinde iki sayılı sofje alıştırmaları. Do major, sol major, fa major, la minor, re minor, mi minor gamalarının tsökli.

jor, ia minor, re minor ve mi minor kümelerinden yarlılmış tek ve çift sessiz busit inşa etmiştir.

Tek ve çift sessiz busit inşa etmiştir.

Fa anahatı ile solfej çalışmalarları.

Vokalizasyona devam. Yaratma alıştırmaları.

Kulaktań iki, üç sesli şarkılar, konular, halk türküleri.

Apreşyasyon çalışmalarları:

Müzik sahneselerinden mahdet bir kısmını adları ve bestecileri ile tanıtma, büyük bestecilerin biyografleri üzerine de öğrencileri kitaplarda ettiere sevk etme.

NOT: Apreşyasyon çalışmalarları muntazam bir gramoton ve diskoteğe dayandırıldan bu çalışmalar ancak bu araçları temin edebilen okullarda yapılabilecektir.

Apreşyasyon çalışmalarına icabında müzik dersleri dışında serbest çalışmalar siraında da devam edilebilir. Müzik öğretmeni bu çalışmalarla saziyle katılabilir. Piyano çalıversa, okulun da piyanosu varsa, öğretmen bir çok eserleri piyano ile çalarak da dinletebilir.

Öğrencilere daha çok tasvirli inütsiz eserleri, siviliter, gencük şiirleri, kısa dans şıkları, Schumann'ın gecik sahneleri gibi eserler dinletilir. Tasvirli müzik eserleri izin edilecek, bazı eserlerde surf zevk terbiyesi için dinletilecektir. Plak dinletmeye işi mümkün olduğu kadar ders dışı zamanlarında yapılmalı, bir Müzik dersi içinde yapılıdıñ takdirde on dakikaya geyene melidir.

DÜZELTMELER

1. Sahife 9, satır 15 in sonundaki edeçijî kelimesinde: sonra konus olsın bârtestirinq qızısstı kaldırılmış.

2. Sahife 10, satır 23 run sonundaki sevecek; sahife 177, satır 18 in sonundaki yem: sahife 146, satır 6 nun (alttan) sonundaki hörnungler, kelimekarplıde ve sahife 202, satır 32 niu hasndaki mele hecusinden sonra birer virgül koyalı.

3. Sahife 15, satır 3 in sonundaki oyuncular; sahife 21, satır 9 ün şöpunctat ünvanı: sahife 177, satır 5 in sonundaki onderejor: şöpuncat şöpuncat: kipürlar kelimesi: inden sonun: te şamı: şamı: (pişen) 11, satırda bulunan f. r.: harterino: (şamı) körpü: ola: pokşikler: virgül yapanımlı.

4. Sahife 25, satır 14 in meydanla peden ster gili materele: haleviñräk: şöpuncat şöpuncat: yazılmalı.

5. Sahife 26, satır 9 deki water spiller: kelimesi, water yeller (şeklinde düzeltinmel).

6. Sahife 29, satır 29 dak: öğretmen, kelimesi, tigretuerler seklinde düzeltinmel.

7. Sahife 40, satır 3 tek: hatalı hatalı şeklinde düzeltinmel.

8. Sahife 64, satır 10 deki worda kelimesi: worda: yaşıt: hale: düzeltinmel.

9. Sahife 61 te, (alttan) 4 satıldakı iğin kelimesinden sonra parçacım kapatı: şeklinde düzeltinmel; aynı satırın son kelimesi olan titgi, bilgisini: şeklinde düzeltilmeli.

10. Sahife 65, satır 1 deki uerbilerek kelimesi, verebilerek: şeklinde düzeltinmel.

11. Sahife 72, satır 4 ün hasndaki mele, mele olarak düzeltilmeli.

12. Sahife 92, satır 33 teki incelenerek kelimesi, incelenerek şeklinde düzeltilmeli.

13. Sahife 94, satır 12 deki rehberliği kelimesi, rehberliği şeklinde düzeltilmeli.

14. Sahife 95, satır 26 dak: lugolar kelimesi, lugolar atları şeklinde düzeltilmeli.

15. Sahife 99, satır 14 te başlıyan lâle Devri, ilk matbaa kelimesinin yazılışı Lâle Devri, ilk matbaa şeklinde düzeltilmeli.

16. Sahife 103, satır 2 deki taranık kelimesi, taratmaç şeklinde düzeltinmel.

T. C.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI YAYIMLARI
VE BASILI EĞİTİM MALZEMELERİ GENEL MUDURLUGUNCA
HER HAFTA PAZARTESİ BÜNLERİ
ÇIKARILIHİ İLGİLİ MAKAN VE MÜESSESELERE PARASIZ GÖNDERİLİR.

TİLLİK ABONESİ 1000
ABONE TUTARI MALSAS
DAN BİRİNCİ VATIRILM
NACAK MAKBUZ Mİ
BAKANLIĞI YAYINLARI
EĞİTİM MALZEMELERİ
DURLUĞUNA GÖNDERİL

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI TEBLİĞLER DERGİSİ

CILT: 34

14 HAZİRAN 1971

Talim ve Terbiye Kurulu Kararları:

TALIM VE TERBİYE DAİRESİ

Karar s: 146

Karar t: 8-4-1971

Konu: Orta derecelli okulların birinci devrelerinin birinci, ikinci, ikinci ve üçüncü sınıfları ile ikinci devrelerin birinci sınıfları «Ticaret Bilgisi ve Uygulanması» dersinin taslaç programı h.

VIII. Millî Eğitim Şurası kararı gereğince, orta öğretim sistemimizin kuruluşu ile yüksek öğretme geçişin yeniden düzenlenmesi konusunda yapılan çalışmalar arasında, orta derecelli okulların birinci devrelerinin birinci, ikinci ve üçüncü sınıfları ile ikinci devrelerin birinci sınıfları için ekteki «Ticaret Bilgisi ve Uygulanması» dersinin taslaç programları hazırlanmış bulunmaktadır.

Bu taslaç programlara uygun ders kitaplarının da hazırlanması program geliştirmenin ayrılmaz bir unsuru olduğundan, 1971-1972 öğretim yılında yapılacak denemelere yetiştiirilmek üzere Bakanlığımıza, görevlendirilen bir Komisyon birinci devrenin birinci sınıfı ile ikinci devrenin birinci sınıfı programlarına göre iki kitap yazdırılmaktadır. Ayrıca arzeden yazarlar tarafından bu programlara göre yazılarak herhangi bir tarlıtale Bakanlığımıza gönderilecek müsvedde halindeki eserlerin de incelenmesi uygun görürlerek bu hususun Bakanlık Makamının tasviplerine arzi kararlaştırılmıştır.

Uygundur.

8/4/1971

Akif TUNCEL

Millî Eğitim Battani y.
Mesleki ve Teknik Öğretim
Müsteşarı

TALIM VE TERBİYE DAİRESİ

Karar s: 177

Karar t: 14-5-1971

Konu: Orta derecelli okulların birinci devre sınıfları ve 2. devre 1. sınıfı Müzik dersi taslaç programı ve kitabı h.

VIII. Millî Eğitim Şurası kararı gereğince, orta öğretim sistemimizin kuruluşu ile yüksek öğretme geçişin yeniden düzenlenmesi konusunda yapılan çalışmalar arasında orta derecelli okulların birinci devreleri ve 2. Devre 1. sınıfı için düzenlenen Müzik taslaç programı hazırlanmış bulunmaktadır.

Bu taslaç programa uygun ders kitaplarının da yazılması program geliştirmenin ayrılmaz bir unsuru olduğundan, orta derecelli okulların birinci devre sınıfları ve 2. devre 1. sınıfı Müzik kitabının, bir örneği eelli taslaç programa göre ve 1971-1972 öğretim yılında yapılacak denemelere yetىstirilecek şekilde, Bakanlığımıza kurulan komisyon tarafından hazırlanması ve ayrıca serbest yazarlar tarafından yazılarak herhangi bir tarlıtale Bakanlığımıza gönderilecek müsvedde halindeki eserlerin incelenmesi; halen, eski programa göre yazılmış ve sözlü edilen sınıflar için kabul edilmiş bulunan Müzik kitaplarının bundan böyle okutulma süresinin uzatılmaması; bu çalışmaların, müteakip yıllarda aynı esaslara göre ve kademeli olarak

ikinci devre 2. ve 3. sınıflara da teşkil edilmesi uygun rekt, bu hususun Bakanlık Makamının tasviplerine ur lastı.

Uygundur.

14/5/1971

Ferit SANER
Millî Eğitim Bakanı
Bağmîstâr

ORTA DERECELLİ OKULLARIN BİRİNCİ DEVRE SINIFLARI VE 2. DEVRE 1. SINIF MÜZİK PROGRAMI

Okul müzik eğitiminin amacı; kişilikleri olumlu, toplumsal yayığın hazzını duymuş, millî ve evrensel müzik sanatına yönelik bilin, teknik ve güzel sanatların diğer dallarıyla birlikte müziki de çağdaş uygurlığın yaşayıcı, uygulayıcı ve yaratıcı bir ortaça durumuna gelmiş genç kugakların yetişmesini sağlamanaktadır.

AMAÇLAR:

Buna göre orta derecelli okulların amaçları:

1 — Öğrencilerde müzik dinleyip yapmayı bir ilgiye haline getirmek ve müzik yoluyla onların anlatım güçlerini, belirleme ve yaratma yeteneklerini geliştirmek; onlarda güzelle ve iyiye karşı bir ilgi uyandırmak.

2 — Öğrencilere kendi görevlerinden bağıyan ve gittikçe gelişen ve çok sesli eğitsel değeri olan bir türkî ve şarkı dağarcığı-(Repertuar) kazandırmak. Dağarcıklarına giren müzikerler mümkün olduğu kadar notasyona da doğru ve güzel bir biçimde okuyup yazma becerisini kazanmalarını sağlamaya çalışmak.

3 — Öğrencileri bir galibi calmaya isteklendirmek; istekli, üstün yetenekli öğrencilerin ileride müzik mesleğine yönelik mülküleri için gerekli görgü, bilgi ve beceri kazanmalarını sağlamak.

4 — Öğrencilerin müzik yoluyla; tek ve toplu iş yapmadada sorumluluk duygusu kazanmalarını sağlamak, onların millî gürurlarını güçlendirmek.

5 — Millî ve evrensel müzik sanatı ürünlerini tanıtmak ve sevdirmek; öğrencilerin orta öğretim seviyesinde köklü ve tutarlı bir müzik kültürü almalarını sağlamaktır.

ACIKLAMALAR:

1 — Orta öğretimde (özellikle mechuri) müzik dersi, hiçbir şekilde bir yetenek ve beceri dersi olarak düşünülmeli dir. Bu ders, istirne ve ses organlarında fiziksel bir rahatsızlığı olmayan her normal öğrenciyi kapsamalı ve müzik dersi, yaratıcı, dinlendirici ve eğlendirici bir gelişilik ve canlılık içinde olmalıdır. Müzige çok istekli veya üstün yetenekli öğrenciler, müzigi segmeli ders olarakta alımları teşvik, edilmeli ve segmeli müzik dersleri bu öğrencilerin müziki daha yatkın ve derinden ilişkili kurabilmelerine imkân verilmelidir.

2 — Öğrencilere kazandırılacak dağarcık:

a) Bölgeleri yansıtan tekerleme, sayışma, rünni ve oyun müziklerinden,

b) Yurdun çeşitli bölgelerinden ve değişik türlerden derlenmiş, eğitsel değer taşıyan halk türkülerinden,

c) Halk müzigidimiz özünden ve yarısından esinlenerek yaratılmış gecuk ve genclik şarklarından,

~~G~~oç sanat müzidine köprü kurabilecek çocuk ve gençlik kollarından,

Tarihsel amlara dayanan (Öğrencilerin sınıflarına ve uygun) eski ve yeni marşlardan, türkülerden,

~~B~~aşka milletlerin eğitim değeri olan çocuk, gençlik ve şarkılarının dilimize kusursuz olarak aktarılmış örneklerinden,

~~T~~ürk sanat müzidine ve evrensel sanat müzidine, çocuk ve gençler için uygun örneklerinden.

~~G~~önlüktür. Bu türlerdeki müziklerin herbirinden, surası ile çok sesli örnekler öğretilmeli, çok sesiliklerde sesilik düzene yanında, birden çok eğri gözligi hajinsayı yayın çok sesilik teknüğine de önem verilmelidir. türli biçimlerde galgi ve tartım eşlikleri bulunmalıdır, lâmmalıdır. Şarkı seçiminde ezzinin düzeni, güzellikleri, sözlerle uyumu ve yaşa uygunluğu vazgeçilmez olarak gözünde bulundurulmalıdır.

Dağarcığa girecek parçalar, öğrencinin yalnız okul dışında, onun bütün hayatı boyunca yaşamının ayrılmaz bir parçası olacak nitelik taşmalı, konuları, hayatın çeşitli dönemlerini yansıtabilmelidir. Bu hususlar gözünde tutulacak seçilecek müziklerden orta öğretimin her sınıfında onbeş yıl (15-20) parçadan oluşan bir dağarcığın kazandırılması amaç edinilmelidir. Müziği seçmeli olarak olan öğrencilerin içine bu sayılar göğültülmelidir.

Şarkı ve galgi müziklerinin öğretiminde uygulanacak öğretim ve eğitim metodları, bilinen bilinmeyeceğitme ilkesine uygun olmalıdır. Nota öğretimi de dağarcıkla birlikte ele alınmalı ve soyutlaştırılmadan, tartım ve eğri kalıplarından yola çıkılarak ve canlı örnekler içinde gerçekleştirilmelidir. Kurşunsal bilgiler şarkılarından kopuk olarak verilmelidir. Elti daima yayıştan çıkarılmalıdır. Bu yayış şarkıdır, türküdür, marştır, ninnidir; kasası müziğin kendisidir. Öğrencilerin müzik bilgileri yoklanırken de kuru bilgiler, soyut tarifler aranmamalı, bu bilgilerin müzik içinde kullanıları, işlenişleri yoklanmalıdır.

5 — Müzik dersleri bir bütünlük içinde işlenmelidir. Şarkı öğretimi, kulak ve ses eğitimi müzik dinleme, okuma ve yazma, kulaktan şarkı bellerme, yaratma gibi etkinlikler hep aynı bütünlüğe yönelik, birbirleriyle iyi kaynaşmalı ve derse birlikte getirilmelidir.

6 — Öğrencilere kendi seslerinin en doğal ve etkili galgi olduğu duygusu kazandırılmalı, kendi sesleri sevdirmelidir. Onlara doğru ve güzel şarkı söyleme, bağırmama, ezzinin akışını bozmuyacak ve sözleri belli olmamak yerinde soluk alma, sözleri anlayılır bir biçimde hecemele, sesler gibi sessizleri de iyi duyuruna, toplu şarkı söyleşken yanındakileri dinleme, sesini diğer selere bir bütün olacak biçimde kaynaştırma alışkanlıkları vurulmalıdır. Özellikle bulut dönemde gecelerin sesleri zorlanıp ypratılmamalıdır.

7 — Şarkı söyleme galgi, galma, kasacısı müzik yapına, dersin dor sunularına asip okul yaşayışının her dönemine girmelidir. Diğer derslerde de yeri geldikçe müzikten yararlanmak mümkünür. Uzun ders aralarında, veya sabah ve akşamda, bütün okulca birlikte şarkı söyleme zamanları ayrılmalıdır. Sabah okulda topluca söylenek bir türkünün bir şarkısının, çocuğun ruh sağlığı üzerindeki olumlu etkilerini ölçmek güç değildir. Okulca düzenlenen konserler ders saatlerinin başında ve segmeli müzik çalışmalarında yapılacak çeşitli bireysel ve toplu müzik çalışmalarının sonuçları; okulun tıbbetine, öğrenci velilerine ve çevre okullarıyla halkına sunulacak nitelikte ve sayıda olmalıdır.

8 — Bir öğrencinin müzik dersinde başarılı sayılabileceği ölçü, öğretmenin parçaları iyi ve doğru söyleyebilmesi ve bantlarla telli bilgi ve becerileri bu parçalar içinde doğru olarak kuli tabiyesidir. Fizikselli bir (?) sizlik sebebiyle, şarkı söylemeye uygun öğrenciler (rahatsızlıklarla doktor raporu ile belgelendirilirse) için başarı ölçüsü onların tartımı duyguları ve ışığını yetenekleri olabilir. Ortaokulda genel olarak bütün öğrenciler için başarı ölçüsü mecburi müzik dersinin konularıyla sınırlanmalı, seçmeli dersleri için ayrı ve daha yüksek bir ölçüt trinmanmalıdır.

Boylece seçmeli müzik çalışmaları dersleri asıl ders saatlarında işlenen konuları genişlendirmek, şarkı ve galgi dağarcı-

ğını zenginleştirmek, galgi öğretimini, şarkı öğretimi ile el ele yürütmek, galgi grupları düzenleyip yetiştirmek, toplu galgi çalışmaları yapmak, müzik dinletmek, kasası bu öğrencileri müziğe yaklaştırmak için kullanılabilicektir. Seçmeli müzik derslerinde mutlaka geleceğin müzisyenleri de yetişecektir. Fakat bu derslerin asıl amacı, geleceğin müzik severlerini yetiştirmek olmalıdır.

SINIF VE OKUL KOROLARI:

Orta öğretim okullarında müzik eğitiminin temelini ses eğitimi meydana getirmelidir. Bunun için sesleri eğitilmiş ve toplu şarkı söyleme yeteneği kazanmış her sınıf, bir sınıf korusu olarak düşünülebilir. Sınıflar arasında güzel şarkı söyleme yarışmaları ve konserler düzenlemek, belli zamanlarda sınıflara, ortak şarkılarını okulca hep birlikte söyleme imkânları yaratmak mümkündür. Her sınıfın seçilecek öğrencilerle çeşitli okul koroları kurulabilir. (Çok sesli okul korosu, halk türkülerini korosu v. b.)

Okul korolarını sadece müziği seçmeli olarak alan öğrencilerden kuranın doğru değildir. Karma okulların okul koroları karma seslerden olusabileceğini gibi, böyle okullarda da kız veya erkek koroları kurmak mümkündür. Okul korolarının çalışmalari ve yetişmeleri, müzik ders saatlarının başında yapılmalıdır.

İyi bir çok sesli karma okul korosu 40-60 kişiden, halk türkülerini korosu (galgi galanlar dışında) 20-40 kişiden kurulabilir. Açık hava konserleri ve törenler için bu sayıları büyütmek gereklidir. Böyle hallerde komşu okulların korolarını ortak şarkıların söylemesi için birleştirmek mümkünür. Bu ise komşu okullardaki koro çalışmalarının ortak bir anlayışla düzenlenmesini gerektirir. Sayılan bütün bu koro etkinlikleri, öğrenciler ve çevre halkına koro sevgisi kazandıracak ve çevrede çeşitli koroların kurulmasını hızlandıracaktır.

Koro parçalarının seçiminde, sanat endigi, eğilsellik ve koroların ses imkânları göz önünde tutulmalıdır. Halk türkülerini korosu, seçtiği folklor ürünlerini bozmayacak bir yorum ve anlayışı da benimselidir.

CALGI ÇALIŞMALARI VE CALGI TOPLULUKLARI:

Galgi eğitiminin vazgeçilmez bir tamamlayıcısıdır. İstekli öğrencilerden kurulan galgi toplulukları, halk türkülerine eşlik grupları, üstün yetenekli öğrencilerle yapılacak bireysel galgi çalışmaları, müzik eğitiminin tamanlayan en önemli çalışmalarıdır. Dilli flüt (Blockflüt) toplulukları, mandolin grupları, boru - trompet takımları, okul bandoları, halk türkülerini korosu eşlik grupları (Bölgevin halk galugları ile), okul orkestraları gibi topluluklar, okullarda hazırlanabilecek galgi topluluklarının bellii başlılarıdır.

Piyasada yaygın olan geçici bunalım müziklerinin ve hafif müzik topluluklarının, okullarda da aynı biçimde etkinlikte bulunmalarına izin verilmemelidir. Bunların okullarımıza getirdiği dağarcık, müzik zevki ve anlayışı, müzik yapma tarzi ve giderek hayat görüşü eğitsel olmaktan uzaktır. Bu nedenle, elektro galgilere okul müzik çalışmalarının içinde yer verilmemelidir. Melodika, gitar, akordeon v.b. galgilər ise, ancak eğitsel bir anlayışla ele alınındıkları zaman veya yukarıda sayılan galgilərlə birlikte gruptaşıkları zaman müzik eğitimine katkıda bulunabilirler.

İstekli ve üstün yetenekli öğrencileri keman, piyano v.b. artistik galgilərə yönlentmek ve bu galgilərin öğretimi için de imkân ölçüsünde çalışmalar yapmak gereklidir. Böyle bireysel galgi çalışmalarında bir saatte en çok 2-3 öğrenci ile çalışabilidir.

(Seçmeli müzik çalışmalarının saatlarında ve ders dışı çalışmalarında bu programa ekli çizelgede belirtilen hususlara uyulacaktır.)

DILLİFLÜT (BLOCKFLÜT):

Kamış düdüklerle (dilli düdüklerle) çok benzeyen bu galgi, yüzümüzde sanat ve özellikle eğitim müziğine yeniden kazandırılmış eski bir galgidir. Okul galgisi olarak seçiminde, suoizelliklerini saymak uygun olur:

— Timi sürekli ve insan sesinin bir devamı olarak düşünülebilir, bir eğri galgisidir,

— Tek kalındığı sürece bir düzen (akord) sorunu yoktur. Grupla veya başka katılımlarla birlikte kalındığı zaman, düzen ve özellikle seslerin temizliği (intonation) önem kazanır. Bunun içi de soluğu ayırmak ve fazladan bazı delikleri gölgelemek gereklidir. Bu ise katılımları ve sanatını diniernessi sesleri sürekli olarak kontrol etmesi demektir ve bir kulak eğitimi gidişatı sayılabilir.

— Çalğı kullanımlı, dayanıklı, bakımı kolay ve oldukça ucuzdur,

— Dilli flüt için yazılış zengin bir sanat müziği dağarcığı vardır,

— Çalması daha güç olan ve yetenek isteyen artistik katılımlara geçmeden önce iyi bir hazırlayıcıdır.

Dilli flüt katılımları, tipki insan sesleri, veya yaylı katılımları gibi geniş bir alınlık meydana getirirler. En küçüklerinden olan soprano, dilli flüt, okullarda en çok kullanılanlardır. Dilli flütler, (do), veya (fa) seslerine göre düzenlenmiştirlerdir.

MANDOLİN:

Mandolin, sürekli ses vermemesi, düzen (akord) zorluklarına rağmen, bir eşlik katılımları olarak düşünüldüğü ve küçük gruplarla katılımlı, takdirde yararlanılacak bir katılımlı olabilir. Mandolin katılımları, yirmi (20) öğrenciyi aşmayan gruplarla yapılmalıdır ve bu katılımların en belirgin amacı, sanat müziğine yönelik mandolin takımları kurmak olmalıdır.

DIĞER ARAÇ VE GEREÇLER:

Orta öğretim okullarında, yukarıda adı geçen katılımlardan mümkün olduğu kadar çok eğitilisinin ve yeter sayıda bulunması gereklidir. Bu nedenle birlikte katılımlı calısmaya istekli her öğrenci, katılımlı katılımlı kendi malı olarak edinmeye de teşvik edilmeli. Okulda müziki derslerinin ve müziki çalışmalarının yapılması bir müziki dersliği düzenlenmelidir.

Bu derslik akustik mülzeme ile tescit edilmeli ve yeter derecede büyük olmalıdır. Bir piyano, radyo - pıkap, teyp, bandılar ve pişikler, gerekli nota ve kitaplarının konacağı bir kitaplık, dizekli bir yazı tahtası, okul katılımlarının korunduğu dolaplar bu dersliğin demirbagları olmalıdır. Ayrıca okulun spor veya konferans salonu, konser vermeye uygun bir biçimde teftiş edilmelidir. Müziki dersliğinin, müziki dersi ve müziki çalışmaları saatları dışında da müziki yapmak ve müziki dinlemek için açık bulundurulması sağlanmalıdır.

DERS KONULARI

1. DEVRIE (ORTAOKUL)

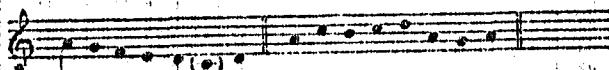
(Haftada 2 Saat Mecburi, 3 Saat Seçmeli)

1 — SINIF:

Müziki eğitimi yönündeki farklılıkların gelen öğrencileri aynı düzeye getirebilmek için kulaktan belletilecek teknikler, çocuk şarkuları, şarkı oyular ve çevre türkülerini üzerinden ilk ses ve kulak eğitim çalışmaları, Tarihi konusma ve tartışılış çalışmaları Kazanılan dağarcık yardımıyla nota öğretiminin giriş.

(J), (J), (J), (J);

İlk Süreler

İlk Sesler

(Bu sürelerden yapılmış uygun ve kolay tarz kalıpları üzerinde nesnit seviyesi gözetilerek ve yeri geldikçe durulabilir, seslerini tanımlayabilir. Re, — Re, sekiz sesi içinde, karar sesleri değişik olan eği gidişleriyle ilk modal ve tonal eşzgi çalışmaları yapılabilir.)

Çevre müziğinin karakteri, gevredenki halk müziği katılımları, çevre oyuları hakkında kısa bilgiler. Öğrenilen şarkılardan ve türkülerin gerektirdiği ölçüde özü kuramsal bilgiler.

2 — SINIF:

Kazanımların dağarcık üzerinde yapılacak çalışmaları, sesler arasında tam ve yarı perde gidişleri.

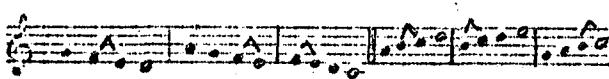
Üçlü, dörtlü, beşli atlamalar. Ezgilerde yürüyüşü ve durucu sesleri sezdirmeye çalışmaları. Değişik karar seslerine varan eği gidişlerinde yarı perde yerini ve bu eğin kalıplarının karakterlerini.

Ses eğitimi çalışmaları. Bölgerlerin halk türkülerine, katılımlara, oyunlarına toplu bakış. Kazanımların türkü - şarkılardan gereklidir ölçüde özü, kullanılabilen kuramsal bilgiler.

3 — SINIF:

Dağarcık kazanımlarına çalışmaları.

Re, — Re, sekiz sesi içinde ilk değiştirilmiş seslerle çalışmaları

Diziler üzerinde çalışmaları (re - mi - do dizileri)

Bu gidişlerden yapılmış diziler; halk müziğimizin ana dizileri, majör ve minör kalıp, majör ve minör diziler.

Dikay aralık çalışmaları, iki sesli gidişler. Nota yazma ve dizi bulma çalışmaları. Kolay eğin yaratma çalışmaları.

Yurdumuzdaki müzik çeşitlerine toplu bakış.

Müziki tarihinin en ünlü isimleri, (bugünden dünne doğru). Ses müziği, galbi müziği, müziki toplulukları hakkında özü bilgiler.

Kazanımların türkü - şarkılardan gereklidir ölçüde özü, kullanılabilen kuramsal bilgiler.

Not: Seçmeli müziki çalışmaları dersinde de bu program uygulanacak, örnekler göğaltılarak ve katılımları teşvik edilecektir. Daha derinden ve yakından ilişkili kurmalarına imkân verilecektir. (Bakınız; açıklamalar.)

2. DEVRE

Birinci Sinif (Haftada 2 Saat, Seçmeli Ders)

1 — SINIF:

Bu sınıfta, değişik ortaokullardan gelen öğrencileri aynı seviyeye geticek ve onlara ortak bir dağarcık kazanımları tarzda bir eğitim yapılmalıdır. Ortaokulun nota okuma ve yazma bilgileri ile becerileri tekrarlanmalı, pekiştirilmeli, örnekler göğaltılarak müziki dinlene alışkanlığı kazandırılmalı, öğrencilerin müziki ile içten bir bağ kurmaları sağlanmalıdır.

MÜZİK ÇALIŞMALARI ÇİZELGESİ

Çalışmalar:	Açıklamalar:	Süresi Öğ. Sayısı:
Çok sesli okul korosu	Yalnız kız, yalnız erkek, veya karma selerle	2 Saat 40 — 60
Halk türküleri korosu	Çalğı eşlikli, veya eşiksiz olarak	1 Saat 20 — 40
Dilli flüt topluluğu	Sop., Sop., alt dilli flütlerle, tek - liki - daha çok sesli	1 Saat 20
Mandolin takımı	Mandola, bas mandolin ve gitar ile desteklenebilir	1 Saat 20
Boru - trampet takımı	Törenler için düzelenir. Bd. Eg. öğretmeni ile işbirliği yapılımalıdır	1 Saat 20 — 30

8. MAL SIGORTASI TÜRLERİ :

- a. Yangın sigortası,
- b. Karada ve iç sularda taşıma rizikolarına karşı sigorta,
- c. Ziraat sigorta,
- d. Hırsızlığa karşı sigorta.

9. CAN SIGORTASI :

- a. Can sigortasının genel mahiyeti,
- b. Hayat Sigortası :
 - (a) Menfant,
 - (b) Prim,
 - (c) İntihar ve öldürme hali,
 - (d) Sigortadan faydalanan kimselerin hakları,
 - (e) Riziko.
- c. Kazaya karşı sigorta :
 - (a) Tanım,
 - (b) Sigorta sözleşmesi,
 - (c) Menfaat,
 - (d) Tazminat.

10. MOTORLU KARA NAL İL VASITALARI MALİ MESULİYET SIGORTASI :

- a. Mahiyeti,
- b. Menfaat ve zarar,
- c. Tazminat
- d. Sigortacının mesul olmadığı haller,
- e. Aracın devrinin sigortaya etkisi,
- f. Sigortanın yenilenmesinin ve fesih sonuçları,
- g. Zaman aşımı,
- h. Milletlerarası motorlu taşıt sigortası.

11. SIGORTA İŞLETMELERİNİN HUKUKİ YAPILARI VE İÇ TEŞKİLATI :**12. İŞ KAZASI VE MESLEK HASTALIKLARI SIGORTASI :**

- a. Mahiyeti,
- b. İşverenin sorumluluğu,
- c. Sosyal Sigortalar Kurumu primleri,
- d. Prim oranları,
- e. İş kazaları ve meslek hastalıkları prim oranının tesbiti.

13. HASTALIK SIGORTASI :

- a. Mahiyeti,
- b. Sağlık yardımı.

14. ANALIK SIGORTASI :

- a. Mahiyeti,
- b. Sağlık yardımını :
 - (a) Gebelik halinde,
 - (b) Doğum halinde,
 - (c) Analik halinde sağlık yardımlarından faydalabilirme şartları.

15. MALÜLLÜK SIGORTASI :

- a. Mahiyetli,
- b. Malül sayılanlar,
- c. Malüllük aylığı.

16. YAŞLILIK SIGORTASI :

- a. Mahiyeti,
- b. Yaşlılık aylığı.

17. ÖLÜM SIGORTASI :

- a. Mahiyeti,
- b. Ölüm yardımına hak kazananlar.

II. TAŞIMA HUKUKU :**1. TAŞIMA İŞLERİ ÜZERİNDE GENEL BİLGİLER :**

- a. Taşıyıcı kimse denir?
- b. Hükümlerinin uygulama alanı,
- c. Taşıyıcının sorumluluğunu kaldırın veya hafifleten şartların hükümlülüğü,
- d. Zaman aşımı.

2. EŞYA TAŞIMA :

- a. Mahiyeti,
- b. Taşıma senedi,
- c. Taşıma ilmühaberî,
- d. Gönderenin; eşyanın mahiyetini bildirmeye borcu,
- e. Taşıyıcının borçları:

- (a) Emre göre hareket,
- (b) Geçikmeyi bildirmeye borcu,
- (c) Süresi içinde ulaştırma borcu,
- (d) Taşıyıcının kayıp ve hasardan sorumluluğu,
- (e) Gonderilenle bildirmeye borcu.

f. Gonderilenin borçları :

- (a) Ucret ve giderleri ödeme borcu,
- (b) Taşıma senedini geri verme borcu,
- (c) Ayıpların tesbiti.

g. Hapis hakkı :**3. YOLCU TAŞIMA :**

- a. Mahiyeti,
- b. Yolcu taşıyanın borçları,
- c. Yolcunun borçları,
- d. Taşıyıcının hapis hakkı.

4. TAŞIMA İŞLERİ KOMİSYONCULUĞU :

- a. Tanımı,
- b. Hükümleri,
- c. Zaman aşımı.

5. DENİZ TAŞIMACILIĞI :

- a. Mahiyeti,
- b. Taşıyıcının ve yolcunun borçları,
- c. Taşıyıcının hapis hakkı.

6. DENİZDE EŞYA TAŞIMA SÖZLEŞMESİ :

- a. Mahiyeti,
- b. Çeşitleri :
 - (a) Kırkambar sözleşmesi,
 - (b) Carter sözleşmesi,
 - (c) Diğer sözleşme şekilleri,
 - (d) Konişmento,
 - (e) Yükleme - Boşaltma.
- c. Taşıtanın, eşyanın mahiyetini bildirmeye borcu,
- d. Taşıyanın borçları ve sorumluluğu,
- e. Gonderilenin borçları,
- f. Taşıyanın rehin hakkı,
- g. Navlun sözleşmesi.

7. DENİZASIRI SATIŞ MUKAVELESİ :

- a. Denizasırı sözleşmelerinin genel niteliği,
- b. C. I. F. Satış :
 - (a) Tanımı,
 - (b) C. I. F. Satışta satıcının borçları,
 - (c) C. I. F. Satışta alıcının borçları.
- c. F. O. B. Satış,
- d. Boşaltım yerinde teslim şartıyla satış.

8. DENİZ KAZALARI :**9. TAŞITLARIN DENETİMİ :****EGİTİM VE ÖĞRETİM YÜKSEK KURULU BAŞKANLIĞINDAN**

Karar Sayısı : 14

Karar Tarihi : 28.3.1986

Konu : Ortaokul ve Lise Müzik Dersi Öğretim Programının Kabulü.

Milli Eğitimi Gençlik ve Spor Bakanlığının teklifi üzerine "Ortaokul ve Lise Müzik Dersi Öğretim Programı"nın, 1986-1987 öğretim yılında ortaokullarda; 1987-1988 öğretim yılında da liselerde uygulanmaya başlanmak ve denenip geliştirilmek üzere bağlı örneğine göre kabulü kararlaştırıldı.

Metin EMİROĞLU

Başkan

Millî Eğitim Gençlik ve Spor
Bakanı**Z. YAVUZTÜRK**

Millî Savunma Bakanı

A. K. ALPTEMOÇİN
Maliye ve Gümrük Bakanı**Metin EMİROĞLU**
Millî Eğitim Gençlik ve Spor
Bakanı**M. AYDIN**
Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı**H. İl. DOĞAN**
Tarım Orman ve Köyleri
Bakanı**M. KALEMLİ**
Çalışma ve Sosyal Güvenlik
Bakanı**M. M. TAŞÇIOĞLU**
Kültür ve Turizm Bakanı

- NOT:** Eğitim ve Öğretim Yüksek Kurulu 179 Sayılı KHK'nın 42. maddesine göre;
- "Eğitim sistemi ile eğitim ve öğretim plan ve programlarının esaslarını tespit etmek ve uygulamasını değerlendirmek";
 - "İlk ve orta dereceli genel, mesleki ve teknik okulların ve eğitim kurumlarının eğitim ve öğretim programlarını inclemek ve onaylamak"... üzere kurulmuştur.

ORTAOKUL VE LİSE MÜZİK DERSİ ÖĞRETİM PROGRAMI

AMAÇLAR :

- Öğrencide, yakın çevresinden başlayarak, müzik dinlenmenin, müzik faaliyetlerine katılımının ve boş zamanlarını müzikle de değerlendirmenin alışkanlık haline gelmesini sağlamak;
- Öğrencinin müzik yoluyla lilye ve güzelle yönelmesini, yaşama sevincile güçlendirme ve iyi alışkanlıklar edinmesini sağlamak;
- Müzik yoluyla öğrencide var olan anlama - anlatma - dinleme - yaratma gücünün gelişimini sağlamak;
- Her öğrenciyi ilgi ve kabiliyetine göre değerlendirecek, müzik faaliyetlerine katılmaya isteklendirmek ve istidatlarına göre yönlendirmek (şarkı söyleme, çalgı çalma, yaratıcı faaliyetler, araştırma vb.)
- Öğrenciye, içinde bulunduğu toplumu etkin bir üyesi olmasının, klâsik ve folklorik türleriyle bir bütün olan Millî Müziğimizin teknik özelliklerini ve değerlerini yeterince kavratmak, Batı müziğin zevkini anlaması ve kültürünü anlaması için de gerekli bilgileri vermek, bu sanati uygulamalı olarak tanıtmak;
- Millî birlik ve bütünlüğümüzün temel unsurlarından olan "İstiklal Marşı"nın en iyi ve doğru şekilde öğrenilip söylemenmesini sağlamak;
- Millî duyguları geliştirici ve bütünlüğü pekiştireici marşlar, haması okul şarkı ve türküleri, ninni ve oyun müziklerinin doğru olarak öğrenilip söylemesini sağlamak;
- Batı müziğinin ve millî müziğimizin (klâsik ve folklorik türleri ile) nasıl bir tarihî, teknik ve estetik temel ile gelişime çizgisine dayandığı; sanat dönemleri, çalgıları, ses ve saz toplulukları, başlica besteci, icraçı, kuramcılar, saz yapıcıları, sanat koruyucuları vb. hususlarda kültür temelinin yanı sıra, okul içi öğretimde yapılabileceği oranda ses ve sazla içre ettiirmek;
- Genel planda, müzik alanında "iyi" ile "kötü" yü, "doğru" ile "yanlış"ı ayrı edebilecek "kültürlü dinleyici" yi, özel planda da müzik kabiliyetini doğru yönde geliştirebilecek "öğrenci - sınıfçı" yi hazırlamak.

AÇIKLAMALAR :

- Nota öğretiminde Türk ve Batı müziği solfeji birlikte verilecek, bulug gağu bitimine kadar seslerin temizliği (netliği) üzerinde çok fazla ısraria örülmeyacak, sadece notanın ritmik ve ısmıyla okunması (deşifre si) üzerinde daha fazla durulacaktır.
- Nota öğretiminde Dörtlüük değer () temel birim kabül edilerek ortaokul I. Sınıfta Birlikten () Sekizliğine () kadar verilecek, Onaltılık () ve Noktalı Değerler () II. Sınıfa, Üçleme () ve Senkop () III. Sınıfa bırakılacak.
- Söz öğretiminde Blok Flüt, Melodika, Mandolin, Piyano ve Elektro Org gibi tampere akordlu Batı çalgılarının yanı sıra, Kaval ve Bağlama gibi, Millî müziğimizin seslerini verebilen yaygın halk müziği çalgılarınızla, bölge özelliklerine göre Sipsi, Kemençe, Kabaş Kemanı, Lâvta, Üd, Kanun, Tanbur ve Nişsiye gibi çocukların çalabileceği folklorik veya klâsik müzik çalgılarınız da (öğretmenin çalması ve kolay sağlanabilmesi halinde) kullanılabilecektir. Bunların dışında, ritm duygusunun gelişmesine yardımcı olabilecek her türlü ritm çalgısı da (bulunabildiği veya okulda yapılabileceği ölçüde) kullanılacaktır.
- Özellikle ritmik jimnastik, solfej parçaları, İstiklal Marşı, diğer marşlar, okul şarkı ve türküleri, ninni ve oyun müzikleri, saz parçaları vb. önemli konulardan kaset ve benzeri araçlardan sayfalama yapılacak.

5. Ortaokul süresince verilen Ritmik Jimnastik derslerinde beden eğitimi öğretmenleriyle işbirliği yapılacaktır.

6. Ortaokulda Atatürk'ün hayatı (son günleri), ileri gelişiliğin ve çok cepheliği; Lisede Türk inşâhi ve sonuçları ile iç ve dış tehdit konularına yeri geldikçe temas edilecektir.

ORTAOKUL (I. SINIF)

KONULAR :

GİRİŞ :

— Ülkemizde Sanat ve Atatürk'ün güzel sanatlara verdiği önem.

— Atatürk'ün Millî kültür anlayışı, millî müziğimizin muhabazası ve gelişirilmesi hakkındaki görüşler.

RİTMİK JIMNASTİK I :

— Ritmik Jimnastik, İsviçreli eğitici - besteci Emile Jeques-Dalcroz (1865-1950)'un 1904'te Cenevre'de ortaya çıkardığı, büyük hızla yayılan ve halen bütün dünyada kullanılan bir müzikli beden eğitimi metodudur. Vücut hareketleriyle yapılan bir solfej şekli olup öğrencinin beyin ile kasları arasında tam bir uyusum yaratarak şahsiyetini rahatlatıp geliştirmek amacını glider. Müzik ise harekete enerji, mekan ve süre içinde nüans kazandırma yarar. Müziği ritmik jimnastikle öğrenen öğrencide "bilme" şurunun yanı sıra "hissedebilme, yapabilme, gösterebilme" kabiliyeti de birlikte gelişmiş olur.

— Her dersin başında yaklaşık 10 dakika süre ile yapılacak olan bu konunun eğitimi, başlangıçta müzik ve beden eğitimi öğretmeninin işbirliği ile gerçekleştirilecektir.

— Kullanılacak ritimler : 2, 3 ve 4 zamanlılar.

SES VE NEFES :

— Ses Nedir? (Yakın çevreden başlayarak tabiatta mevcut seslerle maddi ve mekanik sesler; müzik sesiyle gürültünün farkı; insan sesini üretken ses oranı ile soluma organının basit fizyolojisi).

— İnsan seslerinin sınıflanması.

NOTA BİLGİSİ I :

— İlk nota bilgileri (Porte, Anahtar, Ölçü ve Çizgisi, Ölçü sayısı; Nota isimleri ve yerleri) - Çizgi üzerleri ve boşluklarının adları.

— Dörtlüük temeline göre Nota ve Sus değerleri (); Sus şekilleri Nota şekilleriyle bağlantılı olarak verilecek ().

RİTM, ÖLÇÜ, USÜL I :

— Ritm kavramı (tabiattan müziğe).

— Vuruş.

— Ölçü ve Zaman kavramı (2, 3 ve 4 dörtlüük basit ölçülerle örnekler).

— Usûl kavramı (2 ve 3 zamanlı basit usûller ve bu usûllerle Türk müziği parçaları), (Basit Ölçü ile basit usûlün Batı müziğinde ve Türk müziğinde gösterdiği farklılık açıklanacak).

— Konu uygulaması ve basit ritmik imlâ çalışması (Batı müziği ve Türk müziği).

— İstiklal Marşının ve sınıf seviyesine uygun diğer marşlarla tek ve çok sesli şarkı, türkü, ninni vb. parçaların kulaktan öğrenilmesi (Ortaokul III. Sınıf'a kadar kulaktan, lisede notalarıyla).

ÇALGI BİLGİSİ I :

— Genel anlamda müzik aletinin tanımı, ses müziğinin yanındakı yeri ve önemi (basit olarak).

— Çalgı türleri sınıflaması (Batı müziğinde ve Türk müziğinde).

— Çalgı toplulukları (I) (Oda müziği grupları) (Şema ve resimlerle).

— Vurmalı Çalgılar (Batı müziğinde ve Türk müziğinde); bu lunabilenlerle uygulama yapılacak, örnek dinletilecek.

(II. SINIF)

RİTMİK JIMNASTİK II :

— Kullanılacak ritimler : öncekilerde ek olarak 5 ve 6 zamanlılar.

KULAK VE DİYAFRAM :

— Kulak nedir? (Duyma organının fizyolojik yapısı; müzik kulağı ve mutlak kulak).

— Diyafram nedir? (Müzikte soluma şekilleri ve diyaframın kullanılışı; çizimler yardımıyla anlatılp örneklerle uygulanacak).

NOTA BİLGİSİ II :

- Ek çizgi, bitiş ve dönüs işaretleri, dolap.
- Senyo, Da Capo, Fine.

SOLFEJ I :

- Aralık kavramının anlatılması (Majör ve Minör).
- Arızasız dizilerle çalışma.
- Kolay Türk müziği parçaları (çocuğun önceki birlikimin den gelen oyun şarkısı, tekerleme, ninni, çocuk şarkı ve türküler).

RİTM, ÖLÇÜ, USÜL II :

- Bağ (aynı adlı notaları bağlayan) ve Nokta kavramı (Onalılık; noktalı nota sus değerleri).
- 8 lik ölçü; Birleşik Ölçü, Birleşik Vuruş; Eksik Ölçü (3 ve 6 sekizlik örneklerle örnekler).
- 2,3 ve 4 zamanlı usuller ve bu usullerle kolay Türk müziği parçaları.
- Ritmdede değişik hareketler (basit olarak anlatılacak: ağır, orta, hızlı).
- Konu uygulaması ve basit ritmik imlā çalışmaları (Batı müziği ve Türk müziği).

ÇALGI BİLGİSİ II :

- Müzik Aletlerinin doğu ve batıdaki gelişimi (basit olarak).
- Çalgı toplulukları (II) kümük orkestradan büyük orkestraaya).
- Nefesli Çalgılar (Batı müziğinde ve Türk müziğinde); bulunabilenlerle uygulama yapılacak ve örnek dinletilecek.
- Geçmişte ve bugün kullanılan müzik dinleme cihazları (Gramofon, pikap, teyp).

GÜZEL SANATLAR VE MÜZİK I :

- Atatürk'ün sanat severliği ve güzel sanatlar hakkındaki görüşleri.
- Atatürk'ün, milli musikimizin muhafaza ve geliştirilmesine ilişkin direktifleri.

(III. SINIF)

RİTMİK JİMNASTİK III :

- Kullanılacak ritmler: Öncükilere ek olarak 7, 8 ve 9 zamanlılar.

İLK NAZARI KAVRAMLAR (KURAM BİLGİSİ) :

- Türk müziği aralıkları; Temel 4'lü ve 5'li kalıpları.
- Dizi kavramı.
- Rast, Uşşak ve Mahur makamları.

SOLFEJ II :

- Tek arızalı Majör ve Minör dizilerle çalışma; Bemol, Dizey, Bekar; İcrada değişik tonlama (basit olarak), (kuvvetli, orta kuvvetli, hafif).
- Rast, Uşşak ve Mahur makamlarında kolay Türk müziği parçaları.

RİTM, ÖLÇÜ, USUL III :

- Senkop, Üçleme (Triyole), Nefes Virgülü.
- Birleşik Vuruşlarla örnekler(9 ve 12 sekizlik).
- Geçen yıldakilere ek olarak 5 ve 6 zamanlı usuller ve bu usullerle kolay Türk müziği parçaları.
- Metronom'un basit olarak tanıtılması.
- Konu uygulaması ve basit ritmik imlā çalışmaları (Batı müziği ve Türk müziği).

ÇALGI BİLGİSİ III :

- Çeşitli ürkelerin çalgılarına toplu bakış.
- Çalgı toplulukları III (Bando, Caz, Hafif Müzik).
- Mizraphı Çalgılar (Batı müziğinde ve Türk müziğinde).
- Yayılı Çalgılar (Batı müziğinde ve Türk müziğinde) bulunabilenlerle uygulama yapılacak, örnek dinletilecek.
- Tuşlu Çalgılar: klasisik (mekanik) ve elektronik.
- Müzik yayını cihazları (Radyo, TV, Video).

GÜZEL SANATLAR VE MÜZİK II :

- Atatürk'ün sanat severliği ve güzel sanatlar hakkındaki görüşleri.

- Atatürk'ün, milli musikimizin muhafazası ve geliştirilmesine ilişkin direktifleri.

LİSE

(I. SINIF)

KURAM BİLGİSİ I :

- Aralık kavramının tekrarı (genel aralıklarla basit işlemler).
- Ses Sistemi kavramı.
- Batı müziği ses sistemi (tarihi gelişimi içinde, özet olarak).
- Türk müziği ses sistemi I (tarihi gelişimi, içinde).
- İki arızalı majör ve minör diziler.
- Rast, Mahur, Uşşak (tekrar); Hüseyini, Hicaz, Nihavend ve Acemâşiran makamları (basit olarak).
- Nota yazımı kuralları (basit olarak).

SOLFEJ III (Ortaokuldan devam) :

- Değişik anahtarlar (bilgi olarak).
- Kanon ve 2 sesli uygulamalar.
- Ayrık aralıklar (3'lü, 5'lü, 8'lü) ile çalışma.
- İki arızalı majör ve minör dizilerle çalışma (nazari olarak öğretilenlerin uygulanması).
- Nüvârî olarak öğrenilen makamlardan kolay Türk müziği parçaları.
- Sınıf seviyesinde deşifre (Batı müziği, Türk müziği).

RİTM, ÖLÇÜ, USÜL IV (Ortaokuldan devam) :

- Ortaokulda öğrenilenlerin genel tekrarı.
- Uluslararası hareket deyiimleri (andante, moderato, allegro).
- 2, 3, 4, 5 ve 6 zamanlı usullere ek olarak 7 ve 8 zamanlı usuller ve bu usullerde kolay Türk müziği parçaları.
- Konu uygulaması ve basit imlā çalışması (Batı müziği, Türk müziği).

MAKAM BİLGİSİ I :

- Makam kavramı ve tanımı.
- Ortaokul III. Sınıfta kısmen görülen Rast, Mahur ve Uşşak makamlarının tekrarı; Hüseyini, Hicaz, Nihavend ve Acemâşiran makamları.
- Toplu uygulama (kullanılan örnek klasisik parçaların bestecileri kısaca tanıtılacek).
- İstiklâl Marşı, diğer marşlar, sınıf seviyesine uygun tek ve çok sesli şarkı ve türkülerin notalarıyla öğretilemesi (Lise III. Sınıfa kadar).

FORM BİLGİSİ I :

- Motif, Cümle, Periyod'un anlatılması.
- Müzikte Form (Tür ve Biçim) Kavramı.
- Batı müziğinde sözlü ve sözsüz şarkı formları.
- Türk müziği formlarının sınıflaması (klasisik müzикte, halk müziğinde); sözlü ve sözsüz küçük ve usulî formlar (Şarkı, Yürüt Semâî, Fantezi, Sazsemaisi, Oyun Havası, Köçekçe, Marş, Gazel, Taksim; Türkî, Zeybek, Ninni, Horon, Karşılama, Manî).

MÜSİKİ TARİHİ I :

- Batı Mûsikisi Tarihi (İlkçağlardan Barok Çağına çalgılar, ses ve saz toplulukları, besteciler, formlar).
- Türk Mûsikisi Tarihi (Ozanlar, Aşıklar, Klâsîk-Öncesi ve Klâsîk Dönemler ile bu dönemlerin bellâbaşlı besteci, icracı, kûramci ve sanat koruyucuları).

TÜRK MÜSİKİSİ EDEBİYATI I :

- Türk mûsikisinin Türk edebiyatı ile ilişkisi.
- Halk mûsikisinde kullanılan halk edebiyatı türleri.
- Klâsîk mûsikide kullanılan klâsîk edebiyat türleri.
- Klâsîk ve halk mûsikimizde kullanılan makam (ayak) ve usûl adları ile diğer bâzı teknik terimlerin sözlük anlamı (Rast, Uşşak, Kerem, Frenkçin, Dîyek, Terennüm, Kavuştak, vb.).

DİNLEME I :

- Form Bilgisi bölümünde işlenen konularla ilgili örnekler (Batı müziği, Türk müziği).

— Makam, Bilgisi bölümünde işlenen konularla ilgili makam (ayak) seyir örnekleri.

— Müzik Tarihi bölümünde işlenen konularla ilgili örnekler (Batı müziği, Türk müziği).

— Türk müsikisi celebiyatı bölümünde işlenen konularla ilgili örnekler Bakanlıkça hazırlanıp gönderilecek kasetlerden dinletilecek.

(II. SINIF)

KURAM BİLGİSİ II :

— Akorlar; Tonallit (Ton bilgisi) ve Modalite.

— Türk müziği ses sistemi II (bugün kullanılan sistem, basit olarak).

— Dizi aktarım çalışmaları (Batı müziği ve Türk müziği).

SÖLFEJ IV :

— 3 arızalı majör ve minör dizilerle çalışma.

— Ayırık aralıklar (4'lü, 6'lı, 7'lü).

— Sınıf seviyesinde deşifre (Batı müziği, Türk Müziği).

— Sabâ, Karcığar, Sûznâk, Segâh, Hüzzâm (Bilgi için) ve Nikriz makamlarından kolay Türk müziği parçaları.

RİTM, ÖLÇÜ, USÜL V :

— Lise I. sınıfsta öğrenilenlere ek olarak 9 zamanlı usuller (Aksak, Evfer, Oynak, Raks Aksağı) ve bu usullerle kolay Türk Müziği parçaları.

— Konu uygulaması ve basit imlî çalışması (Batı müziği, Türk müziği).

MAKAM BİLGİSİ II :

— Onceki sınıfta görülen makamların tekrarı.

— Sabâ, Karcığar, Sûznâk, Segâh, Hüzzâm ve Nikriz makamları.

— Toplu uygulama.

FORM BİLGİSİ II :

— Batı müziğinde Çalgı, Saline ve Din Müziği Formları (Sonat, Konser, Senfoni, Opera, Oratoryo, vb.).

— Türk müziğinde sözülü ve sözsız büyük formlar (usulü ve usulsüz) (Peşrev, Kâr, Beste, Ağır Semâî, Gazel, Taksim, Durak, Na't, Ayin, Ezan, Mevlid; Açış, Uzunhava, Bar, Halay, Hoyrat).

MÜSİKİ TARİHİ II :

— Batı Mûzikisi Tarihi (Barok sonundan Romantik döneme çalgılar, ses ve saz toplulukları, besteciler, formlar).

— Türk Mûzikisi Tarihi (Halk mûzikisinde bölge özellikleri; klâsik mûzikide Yenilikçi ve Romantik Dönemler ile bu dönemlerin bellibâşlı besteci, içraçı, kuramçı ve sanat koruyucuları).

TÜRK MÛZIKİSİ EDEBİYATI II :

— Klâsik ve halk edebiyatımızda kullanılan vezinler (mûzikide kullanılmış olanlar).

— Vezinlerin usullerle ilişkisi.

— Vezinlerin ritmik terennümlerle ilişkisi.

DİNLEME II :

— Lise I. sınıfındaki DINLEME'nin modelinde.

(III. SINIF)

SOLFEJ V :

— 1, 2 ve 3 arızalı majör ve minör dizilerle çalışma.

— Sınıf seviyesinde imlî (Batı müziği, Türk müziği).

— Lise II. sınıfsta görülen makamlara ek olarak Evç, Hicazkâr ve Kürdîlîhicazkâr makamlarından kolay Türk müziği parçaları.

RİTM, ÖLÇÜ, USÜL VI :

— Lise II. sınıfsta öğrenilenlere ek olarak 10 zamanlı usuller (Circuna ve Aksaksemâî) ve bu usullerde kolay Türk müziği parçaları.

— Konu uygulaması ve imlî çalışması (Batı müziği, Türk müziği).

MAKAM BİLGİSİ III :

— Lise I. ve II. sınıflarda görülen makamların tekrarı.

— Evç, Hicazkâr ve Kürdîlîhicazkâr makamları.

— Toplu uygulama.

MÜSİKİ TARİHİ III :

— Atatürk'ün millî müsikimizin muhafazası ve geliştirilmesi ile ilişkin görüşleri.

— Atatürk'ün, Türk Folklorunun zenginleştirilmesine ilişkin görüşleri.

— Batı Mûzikisi Tarihi (Millî Ekoller: Türk Millî Ekolu, Türk Beşleri, Çağdaş Türk Bestecileri, Elektronik Mûzik Bestecilerimiz; İspanyol ve Macar millî ekoller, Rus Beşleri; Çağdaş Dönem, Elektronik Çağ).

— Türk Mûzikisi Tarihi (Çağdaş dönem Türk mûzikisi bestekârları).

— Hafif Mûzik (Caz ve Pop), Film ve Eğlence Müziği (Batı ve Türk).

DİNLEME III :

— Müzik Tarihi bölümünde işlenen konularla ilgili örnekler.

— Lise I, II ve III. sınıflarda işlenen makamlarla ilgili kaliteli icra örnekleri.

D U Y U R U L A R :

YAYIMLAR DAİRESİ BAŞKANLIĞINDAN

SAYI : 660. Yar. Ders Kit. Şb. Md.-02535

Tarih : 18.3.1986

KONU : "Terminology of Mathematics"

adlı eser.

Kemal Erdoğan (Subay Lojmanları D/10 Heybeliada - İstanbul) tarafından hazırlanan aşağıda adı ve fiyati yazılı eser, 1739 sayılı "Millî Eğitim Temel Kanunu"nun 55. maddesi gereğince incelenmiş, bir kısım derslerini yabancı dile yapan okul öğrencilerine duyurulması eğitim ve öğretim açısından sakincalı bulunmamıştır.

BAKAN ADINA

Tevfik GÜKSEL

Yayımlar Dairesi Başkanı

Eserin Adı

Terminology of Mathematics

Fiyatı

1.000.—TL

YAYIMLAR DAİRESİ BAŞKANLIĞINDAN

SAYI : 660. Yar. Ders Kit. Şb. Md.-02571

Tarih : 19.3.1986

KONU : "Çalgıların Dili" adlı

eser.

Hüseyin Çapkur (Çağlayan Lisesi Mûzik Öğretmeni Antalya) tarafından hazırlanan, aşağıda adı ve fiyati yazılı eser, 1739 sayılı "Millî Eğitim Temel Kanunu"nun 55. maddesi gereğince incelenmiş, ilk ve ortaokul öğrencilerine duyurulması eğitim ve öğretim açısından sakincalı bulunmamıştır.

BAKAN ADINA

Tevfik GÜKSEL

Yayımlar Dairesi Başkanı

Eserin Adı

Çalgıların Dili

Fiyatı

600 TL

YAYIMLAR DAİRESİ BAŞKANLIĞINDAN

SAYI : 660. Yar. Ders Kit. Şb. Md.-02573

Tarih : 19.3.1986

KONU : "Her Yönüyle İlçemiz

Salihli" adlı eser.

Ibrahim Çiçek (Çiçek Matbaası Hasırpaşarı No: 15 Salihli-Manisa) tarafından hazırlanan aşağıda adı ve fiyati yazılı eser, 1739 sayılı "Millî Eğitim Temel Kanunu"nun 55. maddesi gereğince incelenmiş, ilk ve ortaöğretim öğrencilerine duyurulması eğitim ve öğretim açısından sakincalı bulunmamıştır.

BAKAN ADINA

Tevfik GÜKSEL

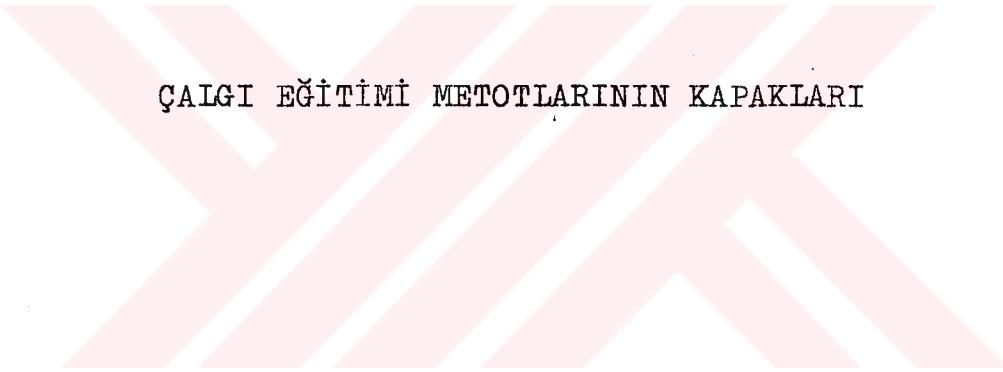
Yayımlar Dairesi Başkanı

Eserin Adı

Her Yönüyle İlçemiz Salihli

Fiyatı

500 TL

ÇALGI EĞİTİMİ METOTLARININ KAPAKLARI

SAADETTİN ÜNAL

YALÇIN YÜREĞİR

YENİ

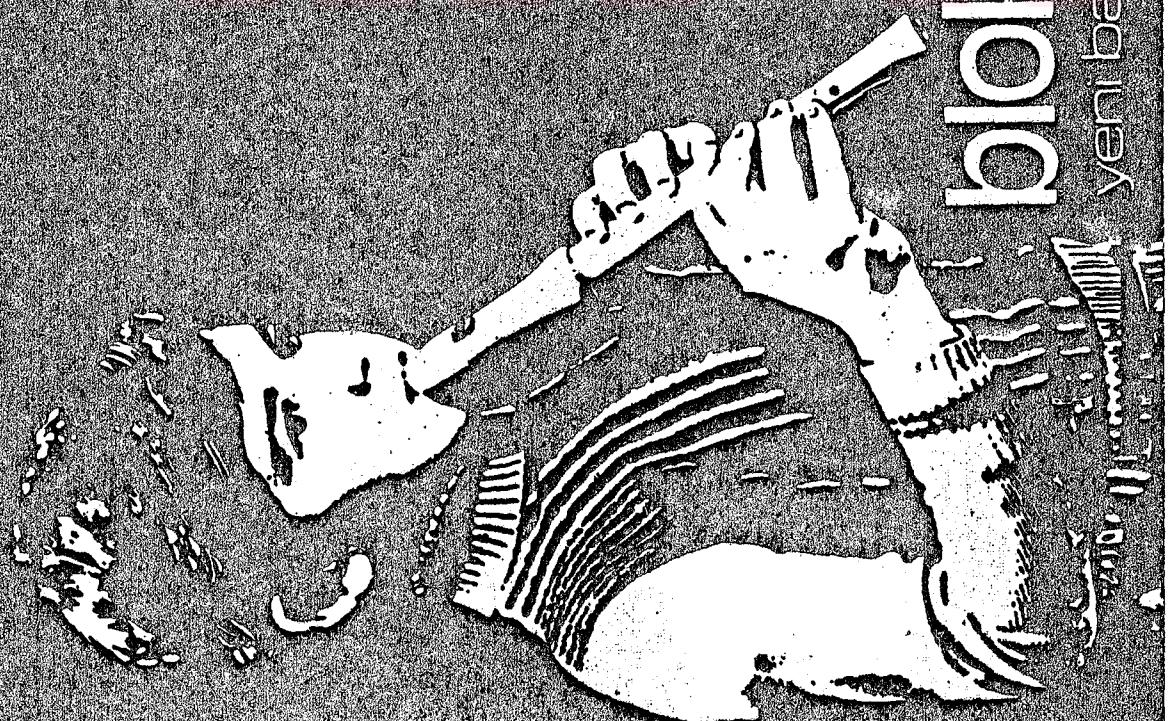
BLOKEJÜLTÜ
METODU

blokfülüt çalıyorum

1

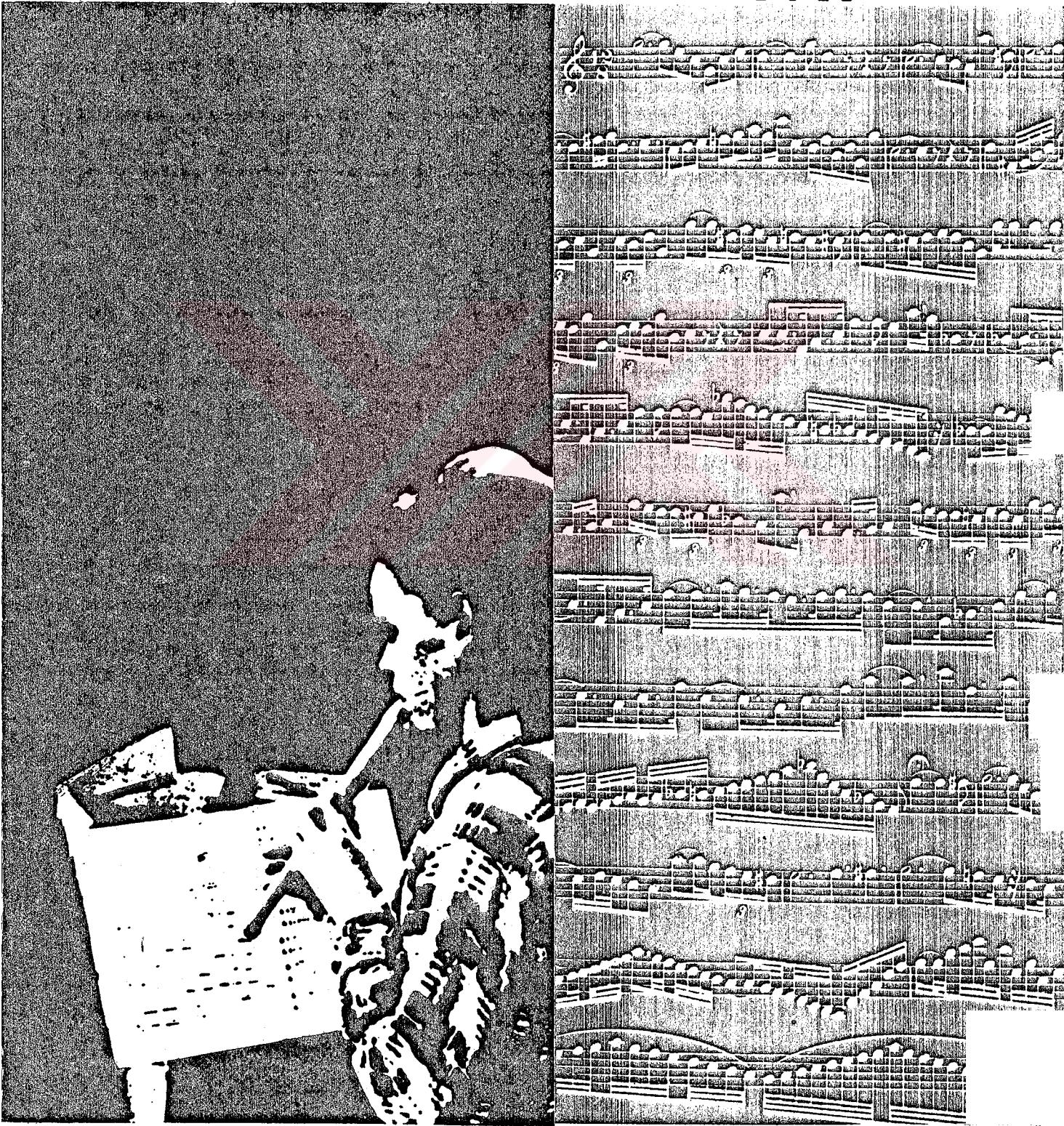
yeni baslayahınlara metod

Saadettin Ünal

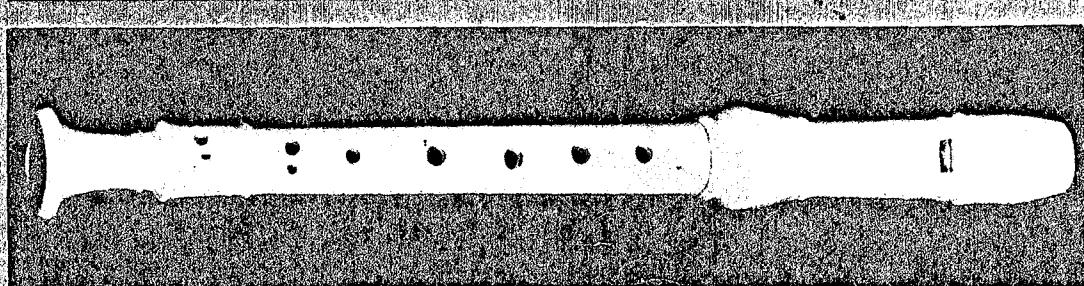
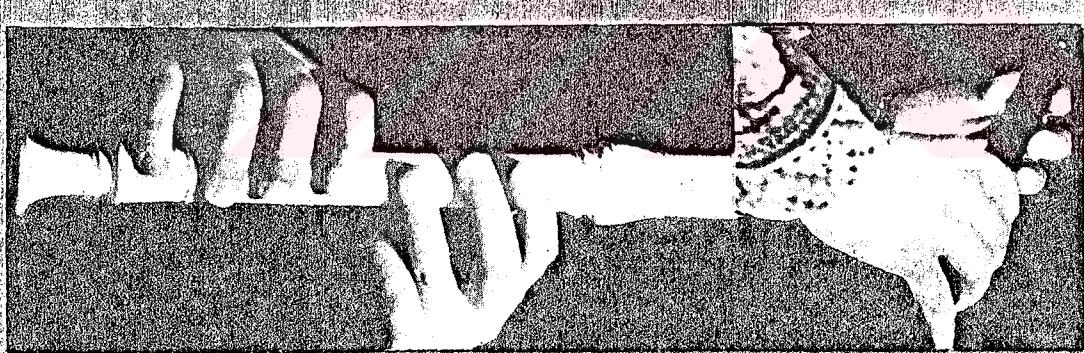
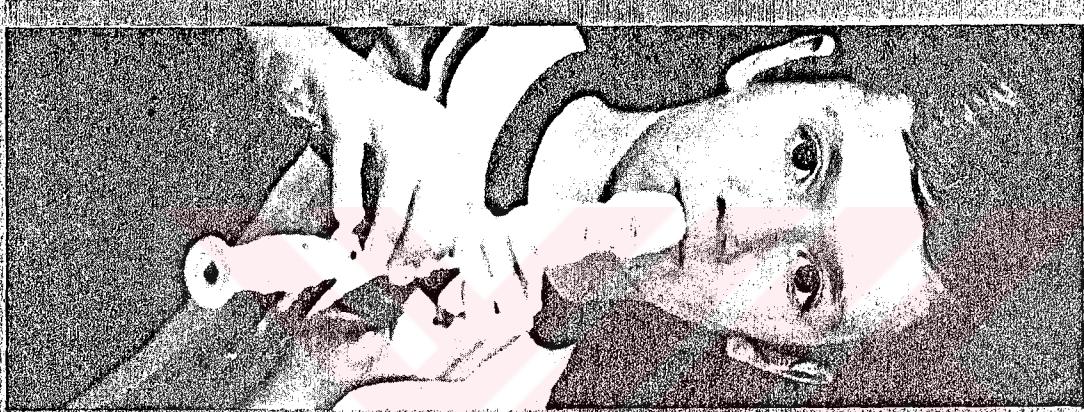
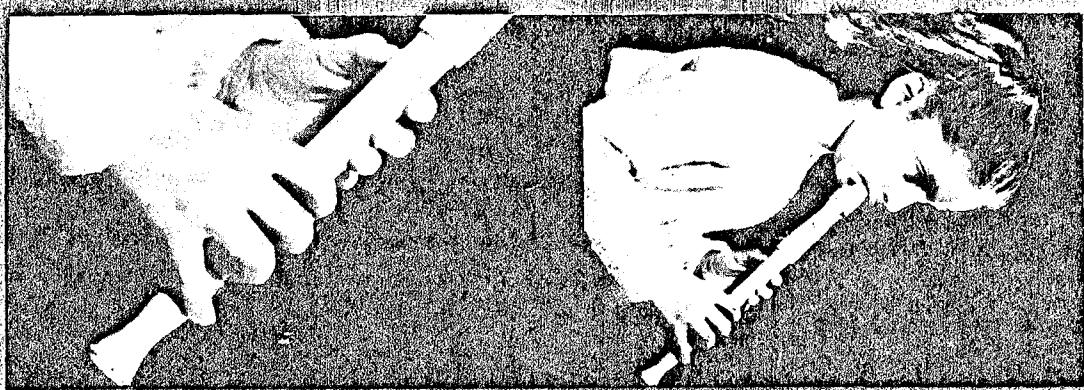
BLOK+LUI İLE MÜZİK EĞİTİMİ

SALİH AYDOĞAN - A. AYDIN İLİK

OKUL TÜRKÜ DAĞARCIGI

selçuk yıldırım - besim akkuş

blokfülü^t
ve **DAĞARCIK**
NEZİR ŞENER

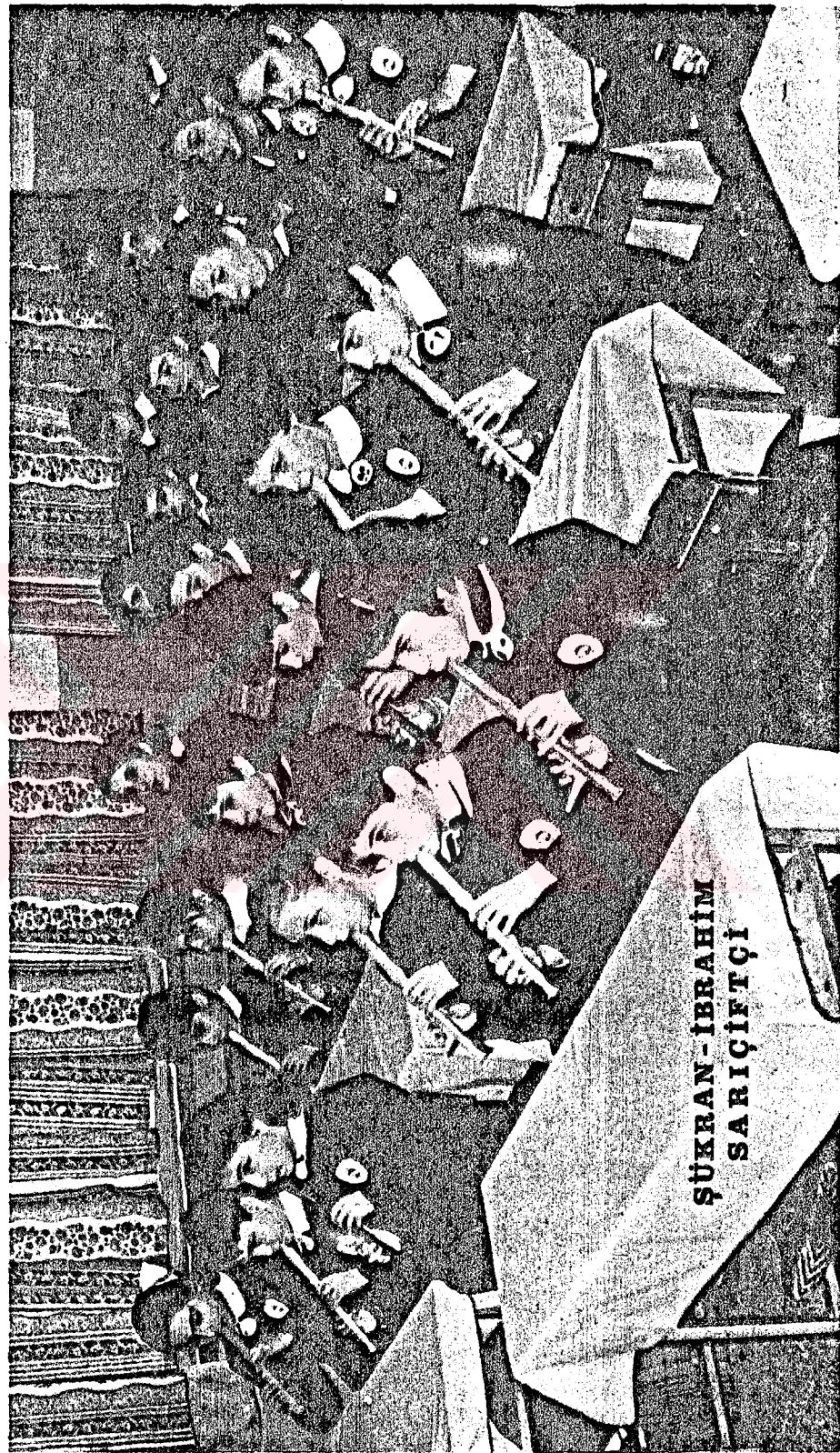

ilk-orta dereceli okullar için

DEPS MİTİARYA
1988 Çıktı, Kışın 1989'da
Tümüyle depremde yıkılmış
A. Meşit Taşhan
1987

Çok Sesli Ezgilerle Uygulanmış

BLOK FLÜJ METODU

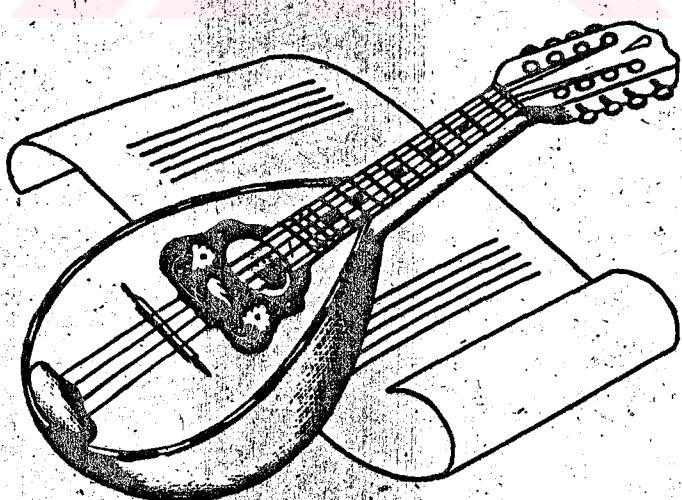

ŞÜKRAN - İBRAHİM
SARİÇİFTÇİ

S.Nº 1

YENİ MANDOLİN METODU

I

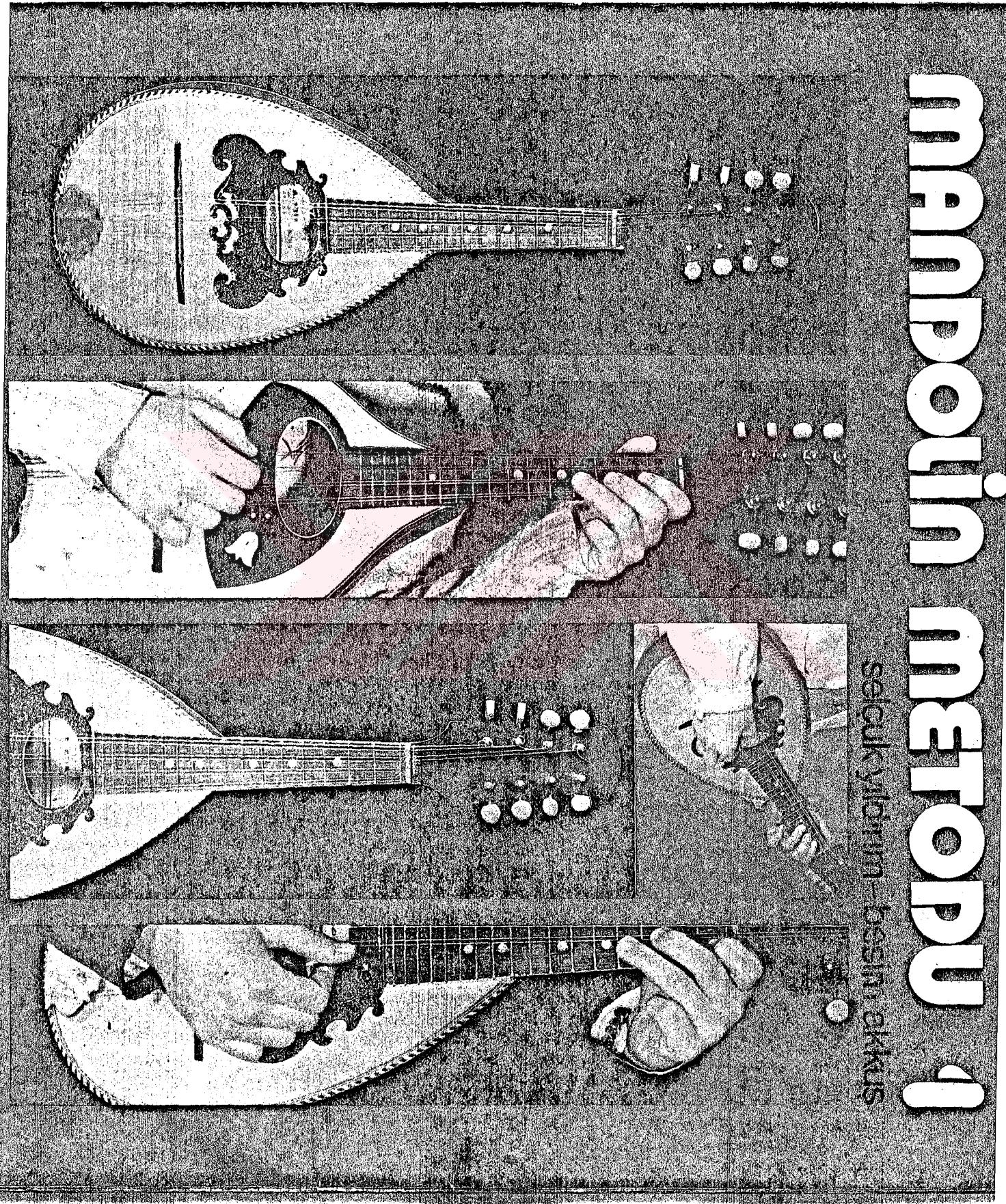

Akif Saydam

Saip Egüz

unoduv ujnotbu

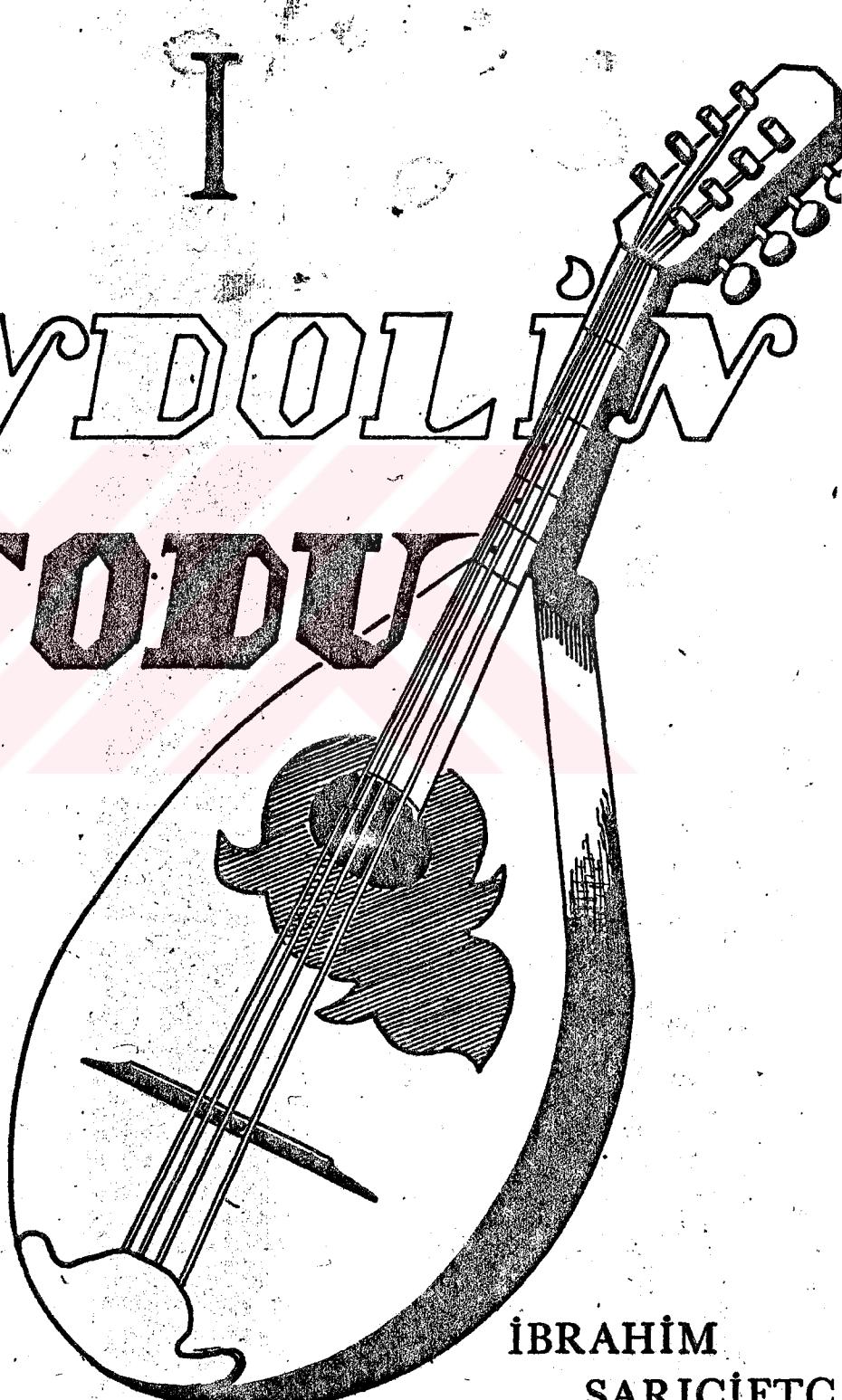
SPRINGFIELD, UTAH 84335

İZAHLI - MELODİK - PROGRAMLI

I

MANDOLIN METODU

ŞÜKRAN

SARIÇİFTÇİ
MÜZİK ÖĞRETMENİ

İBRAHİM

SARIÇİFTÇİ
MÜZİK ÖĞRETMEN

Gitar Melodu

II

Ziya aydintan

TÜRKÇE İZAHLI

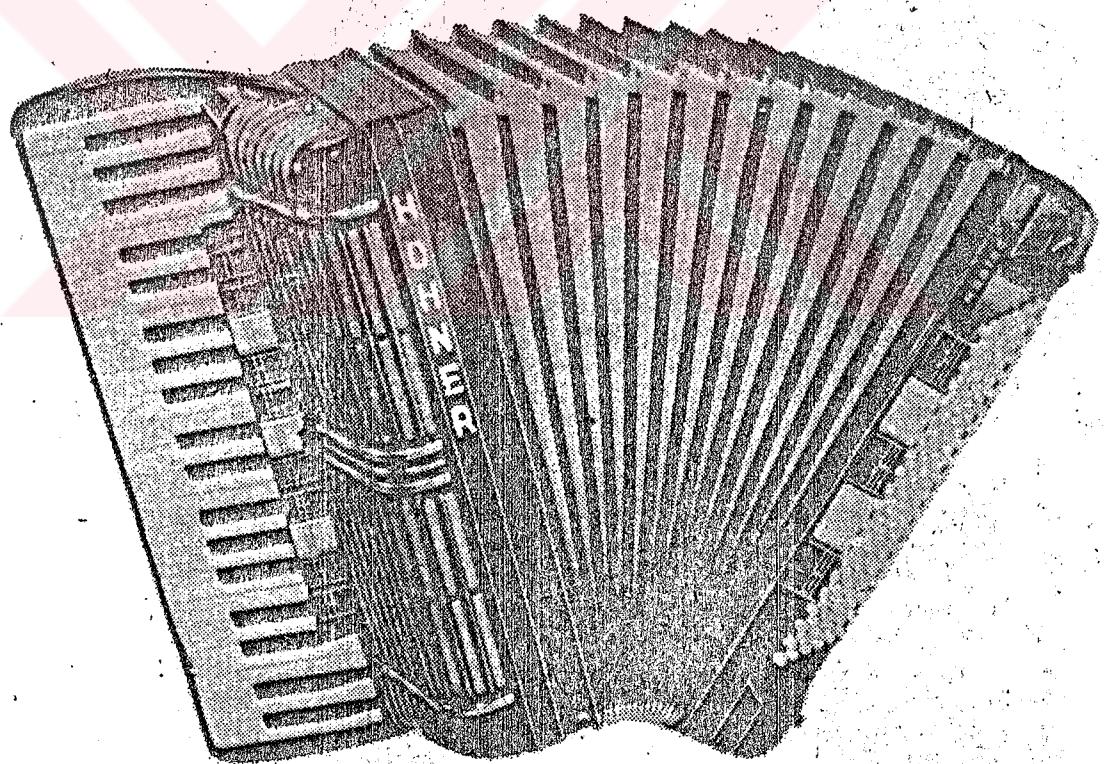
YENİ AKORDEON
METHODU

ve
ORG AKOR TABLOSU

HAZIRLAYANLAR

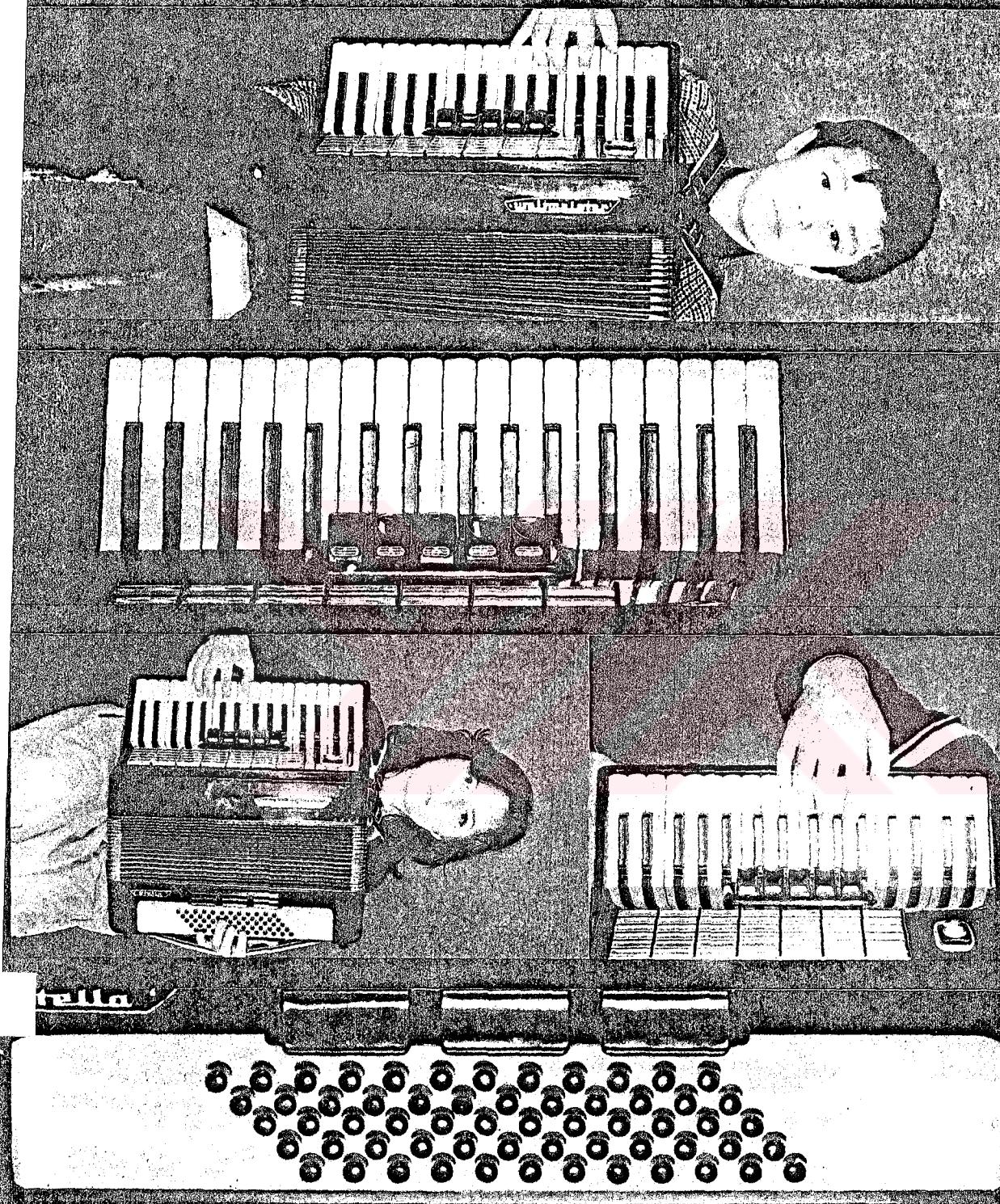
Akkun Karasu

Zülfü Büyükkılıç

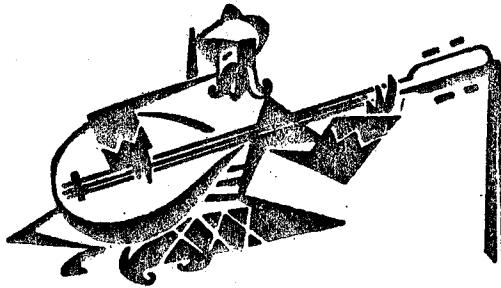
GALİPDEDE CADDESİ No. 71
TEL : 49 56 64 TÜNEL - BEYOĞLU

metronome

BAĞLAMA BÜYÜK METOD

Bölüm. I

Güray TAPTIK

M.E.B. Talim ve Terbiye Kurulunun 29-12-1972

Tarih ve 12583 Sayılı Kararı ile

İLGİLİLERE DUYURULMASI

Uygun Görülmüştür.

B.
ESKİ

BAĞLAMA METODU

notaları ile

HALK TÜRKÜLERİ

ve

TÜRKÜ ÖYKÜLERİ

et Güncel

İLÂVELİ
İKİNCİ
BASIM

BAĞLAMA ÖĞRETTİM METODU

III

SABRİ YENER

(SOPRANO)

Saip Egüz

Nur Egüz

Ö Z G E Ç M İ Ş

NECDET KALENDER

1951 yılında İsparta ili Yalvaç ilçesinde doğdu. İlk- okulda öğretmen olan babasının öğrencisi oldu. Müziğe ortaokul yıllarında babası ile mandolin çalışarak başladı. Akşehir ortaokulunu bitirip, Akşehir Erkek İlköğretim Okulu'na yatalı öğrenci olarak girdi. Bu okulda, halen Buca Eğitim Fakültesinde öğretim Üyesi olan Doç.Tahsin Kılınç ile Koro, Mandolin, Keman ve Blokflüt çalıştı. 1971-1972 öğretim yılında öğretmen okulunu bitirip, Çankırı Eskipazar Yürecik Köyü İlkokuluna müdür olarak atandı. Bu okulda dört ay görev yaptı ve Gazi Eğitim Enstitüsü Müzik Bölümü sınavlarını kazanıp bu okula girdi. Burada Doç.Dr.Necati Gedikli ile Armoni Kontrpuan, Hasan Hüseyin Akbulut ile Keman, Saip Egüz ile Koro, Ömer Can ile Orkestra çalıştı. Bu okulu 1974-1975 öğretim yılında bitirip Bursa-Karacabey Lisesi'ne Müzik Öğretmeni olarak atandı. 1977'de askere alındı. Öğrencilik döneminden sonra Kuleli Askeri Lisesi'nde Planlama Subayı ve Müzik Öğretmeni olarak görevlendirildi. Askerliğin bitiminden sonra çeşitli okullarda müzik öğretmenliği ve yöneticilik yaptı. 1981 yılında Milli Eğitim Bakanlığından yönetici olarak görev aldı ve bu görevde iken Başkent Oda Orkestrasında keman çaldı. 1983 yılında kendi isteği ile Bursa Kız Lisesi'ne atandı, burada kısa bir süre çalışıp aynı yıl Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Bölümüne sınavla Öğretim Görevlisi olarak atandı.

1985 yılında Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Bölümünde Lisans tamamladı. 1986 yılında Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı'nın açtığı yüksek lisans programına başladı.

1982'de Matematik Öğretmeni Vasfiye Kalender ile evlendi. Nevzat adında bir oğlu vardır.

W. C.
Yükseköğretim Kurulu
Doktora Manasyon Merkezi